

Gr. LXIV: I: T. a 22.

Wilhelmina von Hallwyl.

Hallwylska hemmet — en enastående gåva.

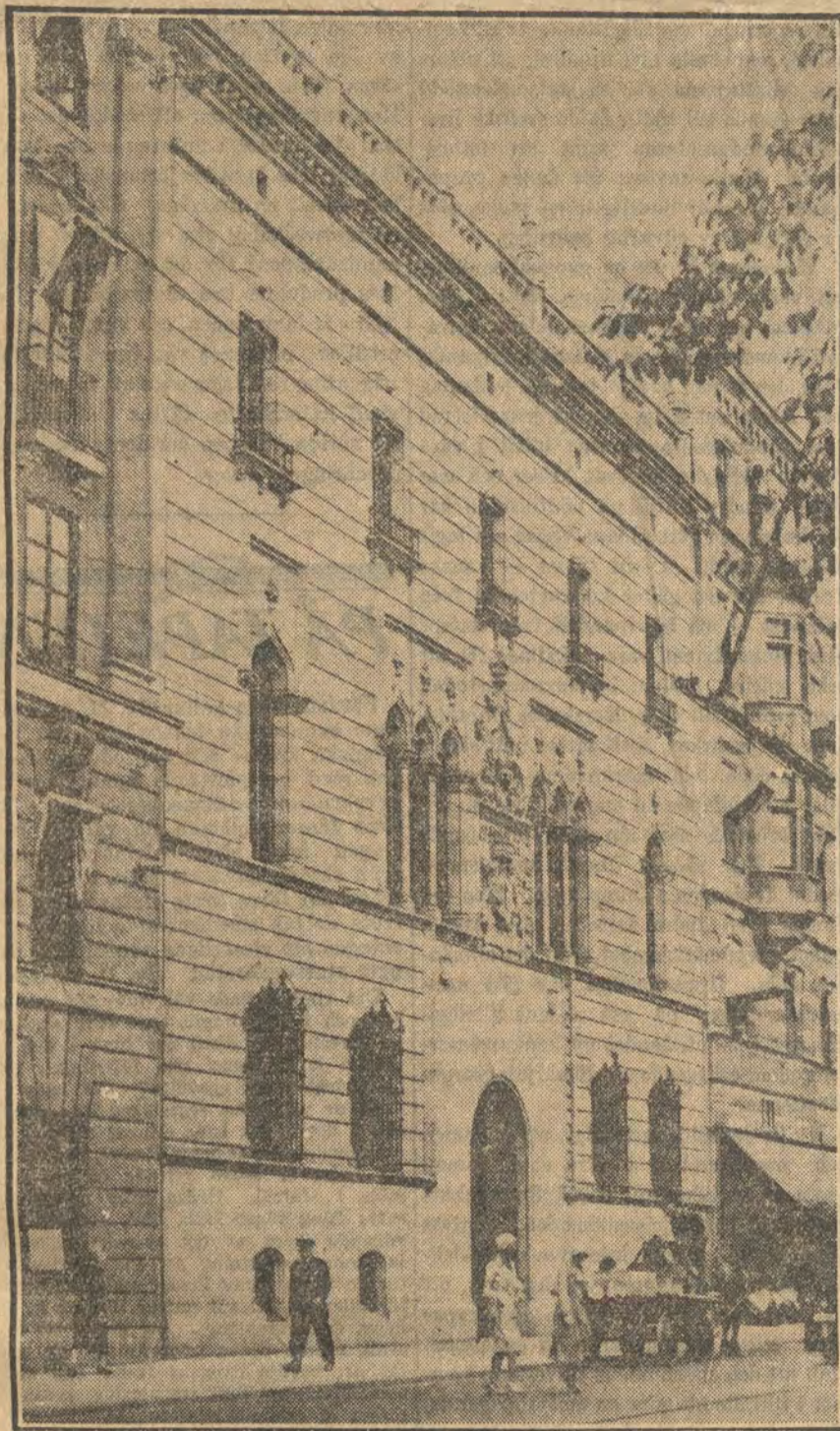
VAD STATEN FÅR MED
HALLWYLSKA PALATSET

Genom grevinnan Wilhelmina von Hallwyls bortgång får svenska staten i gåva det ståtliga palatset vid Hamngatan och de oerhört rika konstskatter det rymmer. Se vidare artikel på sid. 4, här ovan Julius Kronbergs porträtt av grevinnan von Hallwyl.

Ett Patricierhem från sekelskiftet.

Gåvan till staten skall bevaras orörd från köket
till statvåningen.

Palatsets slutna fasad har alltid dragit till sig de förbipasserandes nyfikna blickar. Byggnaden uppfördes 1899 efter ritningar av I. G. Clason och är ett av hans mest framstående verk. Stilen är övervägande spansk.

Inom en inte alltför långt avlägsen framtid skall det tysta, slutna palatset vid Hamngatan stå öppet för den allmänhet, som är ut och är in med undran sett dess massiva portar och dess oftast jalusitäckta fönster städse förbli lika till slutna. Hallwylska palatset blir museum.

Men det blir inget vanligt museum. Allt skall stå precis som gamla grevinnan von Hallwyl och hennes make hade det — ett svenskt patricierhem i alla detaljer, sådant det var omkring 1900. Ingenting skall rubbas. Och staten har åtagit sig donationen. Ännu är det naturligtvis inte bestämt när den skall träda i kraft — eller rättare sagt man vet ännu inte när det blir. Ty testamentet har ännu ej brutits. De närmast efterlevande skola träffas samman om några dar och ta del av grevinnan Wil-

helmina von Hallwyls sista vilja. Och efter den handlas det.

Det är otroligt så mycket palatset rymmer. I den spanska arkitektur I. G. Clason arbetade med, när han ritade denna byggnad, finnas föremål och fasta inredningsdetaljer i en översvämande mängd, detaljer från alla tider och alla stilar. Och ändå går det hela ihop till ett enda helt — till Hallwylska palatset.

Ett palats är det i sanning. Det har sin praktfulla statvåning, sällskapsvåning, bostads- och gästvåningar, ekonomivåning, bostäder för betjäning.

Inredningen präglas av en minutiös noggrannhet men framför allt konstnärlighet i utförandet. Allt panelverk t. ex. är framställt i flera ädla träslag eller också i marmor. Många framstående konstnärer ha också bidragit till att

palatset blivit vad det är. Bland dem som sålunda målat dekorationer märker man Julius Kronberg och Nils Asplund.

Den förstnämnde har gjort utmärkt vackra plafonder i stora salongen och i vardagsrummet, den senare har utfört en hel del dörröverstycken och andra dekorationer.

Av en av husets döttrar, fru Ellen Roosval, född von Hallwyl, som är en utmärkt skulpttris, återfinns man flera verk. Hon har bl. a. smyckat stora vestibulen med ett vackert konstverk.

Gusten Lindberg är en annan av de många, som skulpturalt medverkat. Han har gjort en Neptunfontän i en nisch på gården samt vidare spis- och dörröverstycken. J. A. Wetterlund har också utfört skulpturarbeten.

Några vackra och dyrbara inredningsdetaljer återfinns man i väggbehandlingen. I många gemak ha nämligen väggfälten utfyllts med Hautelissevävnader, såsom i stora och lilla salongerna, i andra med gyllenläder, i andra åter med sidentapeter. Den plafondmålning som uppsatts i taket i lilla salongen är utförd av ingen mindre än Ehrenstrahl.

Men av största intresse för allmänheten, när dessa skatter en gång komma att visas, torde i alla fall bli att få se hur en patricierfamilj inrättade sig i sitt privatliv vid och efter sekelskiftet med avseende på exklusiva möbler, konstsamlingar och annat som inte precis hör till livets nödortf.

Vad möbleringen beträffar kommer den som sagt att kvarstå såsom den gör nu. Också de vackra samlingarna — en uppräknings skulle vara otänkbar — komma att kvarstanna på ort och ställe. Det blir ett museum, vars like ej torde stå att uppleta. Professor Nils Lithberg, som sedan länge stått i spetsen för det omfattande katalogiseringsarbetet, har med sina medhjälpare medhunnit en hyllmeter folioband, i vilka varje föremål beskrives i detalj och avbildas fotografiskt, och ändå återstår mycket innan katalogen är komplett. Den tryckes f. ö. endast i ett synnerligen begränsat antal exemplar och finnes inte tillgänglig för allmänheten. Grevinnan von Hallwyl tog hela tiden själv personligen intresserat del i detta arbete.

Några exempel på vad som finnes i detta "privatmuseum": en av de dyrbaraste samlingarna i världen av kinesiska bronser; europeiskt porslin av oerhört värde, däribland många Meissenpjäser, fullständigt unika; en samling vapen från Europa och Orienten, synnerligen vacker; silver och tenn av svensk tillverkning. Och så först och sist tavelmålningen.

Denna innehåller de flesta av de stora namnen, representerade av i regel utomordentliga dukar. Där ha vi de gamla tyska, franska, italienska, holländska mästarna. Framstående konstnärer av alla tider och av alla nationer äro representerade. Bland pärlorna kan Rembrandts Magdalena nämnas.

Ett nytt museum — ett levande.

Det var den 2 januari 1921, som tidningarna omtalade att greve Walter von Hallwyl och hans grevinna donerat sitt palats vid Hamngatan, konstsamlingar och all övrig däri befintlig lösegendom till staten. Och inte bara det. Gåvan åtföljdes av ett kapitalbelopp av 1,128,660 kronor för att den för all framtid skulle kunna på ett värdigt sätt förvaltas som offentlig egendom.

Typiska för donatorernas fina uppfattning av hur detta museum skulle komma att framstå för efterföljande generationer, för att bli till största möjliga kulturhistoriska nytta, äro några punkter i en skrivelse, som de bifogade gåvobrevet till staten. Man läser där bl. a.:

"Av de i museerna samlade konstföremålen kan man nog efteråt sammanföra s. k. tidstroga interiörer, men dessa bliva aldrig annat än rekonstruktioner, mer eller mindre pålitliga, under det att

En av pärlorna, kanske den förnämsta, i den dyrbara tavelsamlingen är Rembrandts världsberömda Magdalena.

däremot sådana interiörer, som äro grip-
na direkt ur ett verkligt hem, bliva på
ett helt annat sätt historiskt trovärdiga
dokument. I ännu högre grad blir detta
fallet, om dessutom även rumsensemblen
bibehålles. I ett levande hem finnas där-
jämte en mängd föremål, som aldrig
kunna i hela sin utsträckning samlas i
våra vanliga museer. Hit höra inrednin-
gen av kök och skafferi, ekonomihus,
hushålls- och bruksföremål av olika slag,
kläder för fest och vardagsliv, toilett-
saker m. m., vilka för en kommande tids
kulturforskning äga ett lika stort värde
som de hemmet tillhörande dyrbar-
heterna."

Den kommitté, som utsetts av grevin-
nan under hennes livstid och i vilken
sitta bl. a. prof. Lithberg och svärsonen
prof. Roosval, kommer säkerligen att
fortsätta förvaltandet av det dyrbara
arvet i den andan.

Svenska staten har blivit en dyrbar
egendom rikare, och kommer säkert att
sätta sin auktoritet i pant på att den
ej skall förtäras av mått och mal. Och
svenska folket har blivit ett museum ri-
kare — ett levande museum.

Grevinnan von Hallwyl tog alltid själv med intresse och sakkunskap del i katalogiseringen av de många tusen numren i samlingarna. Här ses hon under sin krafts dagar — för inte många år sen — i arbete vid skrivbordet.

Hallwylska palatset vid Hamngatan.

vare rigorösa bestämmelser bevaras i ett fullkomligt orubbat skick. De komma sålunda att till evärliga tider vittna om en livsgärning, buren av en brinnande energi och vägled av en alltmera vidgad insikt, en gärning som inte tog sikte på dagens berömmelse utan på sena tider och som kanske därför ännu icke uppskattats till sitt fulla värde.

Det var icke heller dagens berömmelse som grevinnan von Hallwyl sökte. Personligen ytterst anspråklös ledde hon i salarna bakom den strama Clasonska fasaden i spansk renässans vid Hamngatan allt det arbete, som är förknippat med en samling av denna art och omfattning, och inte bara det utan också ett intensivt arbete på många områden med det vackra syftet att göra en ärvd kolossalförmögenhet välsignelsebringande i konstens och fornforskningens tjänst. Huvudområdena för hennes intresse utanför den egna samlingen voro Nordiska museet och utgrävningen och restaureringen av hennes makes, den schweiziske greven Walther von Hallwyl, märkliga tusenåriga stamslott. Nordiska museet har henne att tacka för en professur i nordisk och jämförande folklivsforskning, vars förste innehavare är hennes trogne hjälpare så-

värden är icke lätt, de utbasunades icke för världen, och det är betecknande för hennes sätt att handla efter mottot "Bien faire et laisser dire", att då Gotlands fornminnesförening för icke längesedan mottog en donation på en halv million var den anonym. Men man gissade lätt vem som var donator, det var grevinnan von Hallwyl som hade både de ekonomiska resurserna och insikten att om ett kulturellt arbete skall stödas så skall det helst vara riktigt effektivt.

Hon mottog för sin välsignelsebringande verksamhet sådana för en kvinna ovanliga utmärkelser som hedersledamotskap i Konstakademien och i Slottsägareföreningen i Schweiz, men en högre tillfredsställelse skänkte henne säkert lyckan att kunna ge som hon ville, och icke bara till de kulturföretag som intresserade henne utan också i rikt mått till välgörande institutioner.

I svenskt kulturliv från halvseket omkring 1900 är hon en av de oförglömliga gestalterna, fast hon personligen icke älskade offentligheten. Men hos den som haft glädjen att komma i beröring med den lilla energimättade gestalten med det tidigt vitnade håret, de

Tavlegalleriet i Hallwylska palatset.

livliga mörka ögonen och den bestämda munnen, bleknar icke minnet av en originell och betydande person och en god människa. Med en vitalitet, över vilken man småningom glömde bort att häpna, följde åttioåringen allt som skedde i svenskt kulturliv lika outtröttligt som hon ända till de sista åren tog sin dagliga gymnastik och företog sina resor, tidigare mycket vidsträckta och strapatsrika, men på slutet koncentrerade till inspektionsresor till Schweiz. Det var en lång arbetsdag hon hade med vården av sina samlingar, inga ha blivit så omsorgsfullt katalogiserade som de, ty hennes ledande tanke var att allt skulle göras grundligt och för evärdlig tid. Nordiska museet har med rätta förevigat hennes drag i en medalj, och det är med medaljens ädla skärpa som hennes minne kommer att leva.

Karl Asplund.

*

Wilhelmina von Hallwyl föddes den 1 oktober 1844 som enda barnet till den rike grosshandlaren och brukspatronen W. H. Kempe och hans maka, född Wallis, båda av gamla patriciersläkter från Stralsund. Vid 21 års ålder ingick fröken Kempe äktenskap med tyske riksgreven Walther von Hallwyl, f. d. kapten i schweiziska generalstaben och sedermera herre till slottet Hallwyl, anlagt under karolingiska tiden och ända från medeltiden fortfarande i samma släkts besittning.

Greve Hallwyl hade flyttat över till Sverige 1864, blev nio år senare svensk undersåte, och efter svärföräldrarnas död jämte sin maka ägare till den stora förmögenhet, som bl. a. omfattade större delen av Ljusne och Voxnåjärn- och sågverk m. m.

Grevinnan von Hallwyl efterlämnar tre döttrar: Ebba, gift med kammarherren W. von Eckermann, Ellen, i sitt andra gifte förenad med professorn vid Stockholms högskola professor Johnny Roosval, och Irma, som nyligen blivit änka efter ryttmästaren Wilhelm von Geijer.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Svenska Dagbladet

277 1930

WILHELMINA VON HALLWYL DÖD.

En av alla tiders märkligaste gestalter i svenskt museiväsen har gått bort. På fredagskvällen avled grevinnan Wilhelmina von Hallwyl vid den höga åldern av 86 år i det hem, som hon genom ett halvt sekels samlarverksamhet danat till ett privatmuseum utan jämförelse i vårt land och även jämfört med utlandets samlingar av mycket stor betydelse.

Som väl bekant har den Hallwylska samlingen redan blivit offentlig egendom genom donation till svenska staten 1921, och de oerhörda kollektionerna på snart sagt alla konstens och konsthantverkets områden komma också att tack

väl i samlingarna som i de Hallwylska utgrävningsarbetena Nils Lithberg, för den till Skansen skänkta och i orubbatskick återuppbyggda Kronbergiska ateljén, en donation som är ett vackert vittnesbörd om hur hon uppskattade sina medhjälpare — Kronbergs djupa kunskaper om gammalt holländskt måleri ha hjälpt henne att göra tavelnsamlingen till vad den är. Och det schweiziska Landesmuseum i Zürich har henne att tacka för resultaten av de nyssnämnda utgrävningarna och mycket betydande andra donationer. Men att följa alla hennes med givmild hand och varmt hjärta gjorda handtag åt fornminnes-

M No 101

ARGUS SUISSE ET INTERNATIONAL DE LA PRESSE S.A.
Schweizer und Internationaler Argus der Presse A.-G.
GENÈVE — 23, Rue du Rhône, 23 — GENÈVE
Adr. télégr.: Coupures Genève — Téléphone 4005 Stand

Bureau de coupures de journaux sur tous sujets et personnalités. Traductions en toutes langues. Travaux de rédaction

Bureau für Zeitungsausschnitte, Personalmeldungen, Übersetzungen

CORRESPONDANTS : VERTRETUNGEN

Paris, Berlin, Vienne, Londres, Rome, Christiania, Budapest, Boston, Amsterdam, New-York, Mexico

Journal: **Neue Zürcher Zeitung** (Morgenblatt) **Zürich**
(Mittagblatt) "
(Abendblatt) "

Adresse:

Date:

27. 8. 1930

Voir au verso

Vom Hallwyl-Museum in Stockholm. dg
Mit dem Ende Juli erfolgten Ableben der Gräfin
Wilhelmina von Hallwyl, geb. Kempe, ist der gräf-
liche Palast an der Hamngata (Hasenstrasse) in
Stockholm samt seinen reichhaltigen Sammlungen
in den Besitz des schwedischen Staates über-
gegangen. In ihren letzten Lebensjahren war die
verstorbene Gräfin unablässig mit der Leitung der
Arbeiten für die Katalogisierung der gesamten
Kunstschätze beschäftigt, die hauptsächlich aus Ge-
mälden alter niederländischer Meister, sowie aus
asiatischer und europäischer Keramik und chine-
sische Bronze- und Silbergegenständen als Schmuck
und Waffe bestehen. Nunmehr wird bekannt, daß
dieses Museum mit seinen prächtigen Samm-
lungen, zu denen noch das ganze Aneublement des
Palastes hinzukommt, der Allgemeinheit erst zu-
gänglich gemacht werden kann, wenn das gesamte
Werk der Katalogisierung im Sinne der Dona-
torin fertig vorliegt; das wird noch ein paar Jahre
dauern.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån» *Ystad*

Aurora

28/4 1930

**Grevinnan Hallwyl
död.**

Den kända donatorn och mecena-
ten grevinnan Wilhelmina von Hall-
wyl avled i fredags kväll i sitt hem
i Stockholm. Hon var född 1844 och
dotter till den bekante sågverksäga-
ren Kempe och hans maka, f. Wallis.

År 1865 ingick hon äktenskap med
f. d. kaptenen vid schweziska gene-
ralstaben, tyske riksgreven Walter
von Hallwyl, som samma år blev
svensk undersåte. Efter svärföräld-
rarnas död blev von Hallwyl jämte
sin maka ägare till svärföräldrarnas
stora förmögenhet, som bl. a. omfat-
tade Ljusne-Woxna järn- och såg-
verk. *Mer 28/4*

Grevinnan von Hallwyl har lämnat
frikostiga understöd till svenskt kul-
turellt och filantropiskt arbete, däri-
bland till Gotlands fornvänner i Vis-
by 500,000 kr., till Nordiska muséet
300,000 kr., till Kulturhistoriska mu-
séet i Lund etc. Vidare donerade hon
jämte sin make 1920 till Stockholms
stad sitt av professor Clason ritade
ståtliga palats vid Hamngatan där-
städes, vilket för framtiden skall visa
bilden av ett stockholmskt patricier-
hem. Denna donation ändrades e-
mellertid sedermera såtillvida, att det
blev staden som erhöi egendomen
ifråga. För att egendomen skall för-
bli i orubbat skick och bilda ett för
forskare tillgängligt museum, bifogades
vid donationen en gåva på
mer än en halv miljon kronor.

Bland utmärkelser, som kommit
grevinnan Hallwyl till del, kan näm-
nas medaljen Litteris et artibus, samt
hedersledamotskap i Konstakademi-
en. På hennes åttioårsdag lät Nor-
diska muséet slå en medalj över
grevinnan Hallwyl, som muséets väl-
görarinna.

Grevinnan von Hallwyl som 1921
blev änka sörjes närmast av tre dött-
rar: Ebba, gift med kammarherre W.
von Eckermann, Ellen i sitt andra
gifte förenad med professorn vid
Stockholms högskola, dr Johnny
Roosval, och Irma, som nyligen blev
änka efter ryttmästaren Wilhelm von
Geijer, Vegeholm.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Baranetou

28/7 1930

Gustafsson. Värden frambar till sist sitt tack för presenter och hvlningar.

Dödsfall.

B 28

— Grevinnan von Hallwyl född Kempe, avled på fredagskvällen i Stockholm i en ålder av nära 86 år.

Med grevinnan Hallwyl bortgår en av våra största kulturdonatorer. Efter hennes död kan det bekanta Hallwylska palatset i Stockholm, huvudstadens praktfullaste privatbyggnad, övergå i statens ägo och bilda ett för forskare tillgängligt museum. Denna donation, som gjordes 1920, åtföljdes av ytterligare en gåva på 1,1 miljoner kr. till museets underhåll. Tidigare hade grevinnan Hallwyl och hennes make, schweizare till börden men svensk medborgare 1873, donerat 300,000 kr till inrättande av en professur i nordisk och jämförande folk-livsskildring vid Nordiska Muséet. Slottet Hallwyl i Schweiz, som varit i släktens ägo sedan 1080, skall övergå i schweiziska statens ägo.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Lindesberg

Bergslagen

28/7 1930

HALLWYLSKA PALATSET TILL STATEN. Änkegrevinnan Wilhelmina von Hallwyl har avlidit i en ålder av 86 år. I och med hennes död har Hallwylska palatset i Stockholm med alla dess storartade samlingar och konstskatter övergått till svenska staten. Här en bild av palatset. Infälld: porträtt av grevinnan v. Hallwyl.

Bergslagen 28

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Ballnäs tidningen

28/7 1930

Grevinnan von Hallwyl död.

Avled på fredagskvällen i Stockholm.

28/7

En av våra främsta svenska kulturdonatorer, grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe, avled på fredagskvällen i Stockholm i en ålder av nära 86 år.

Dotter till bruksägaren W. H. Kempe, vilken skapade Ljusne-Voxna bruk och gjorde sig känd bl. a. som frikostig mecenat för vetenskapliga arbeten, ingick hon år 1865 äktenskap med den schweiziske greven Walther von Hallwyl, vilken likaledes skapat sig ett namn som frikostig donator. Omkring 1880 började grevinnan Hallwyl den verksamhet, som resulterade i det 1920 till svenska staten donerade Hallwylska palatset och dess samlingar, vilkas omfattande katalog är redigerad under hennes ledning.

Grevinnan von Hallwyl har lämnat frikostiga understöd till svenskt kulturellt och filantropiskt arbete, däribland till Gotlands fornvänner i Visby 500,000 kr., till kulturhistoriska museet i Lund o. s. v. Maken avled år 1921.

Den avlidna sörjes närmast av tre döttrar grevinnan Ebba v. Eckerman, Ellen Roosval och Irma v. Geijer, mågar, barnbarn och barnbarns barn.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

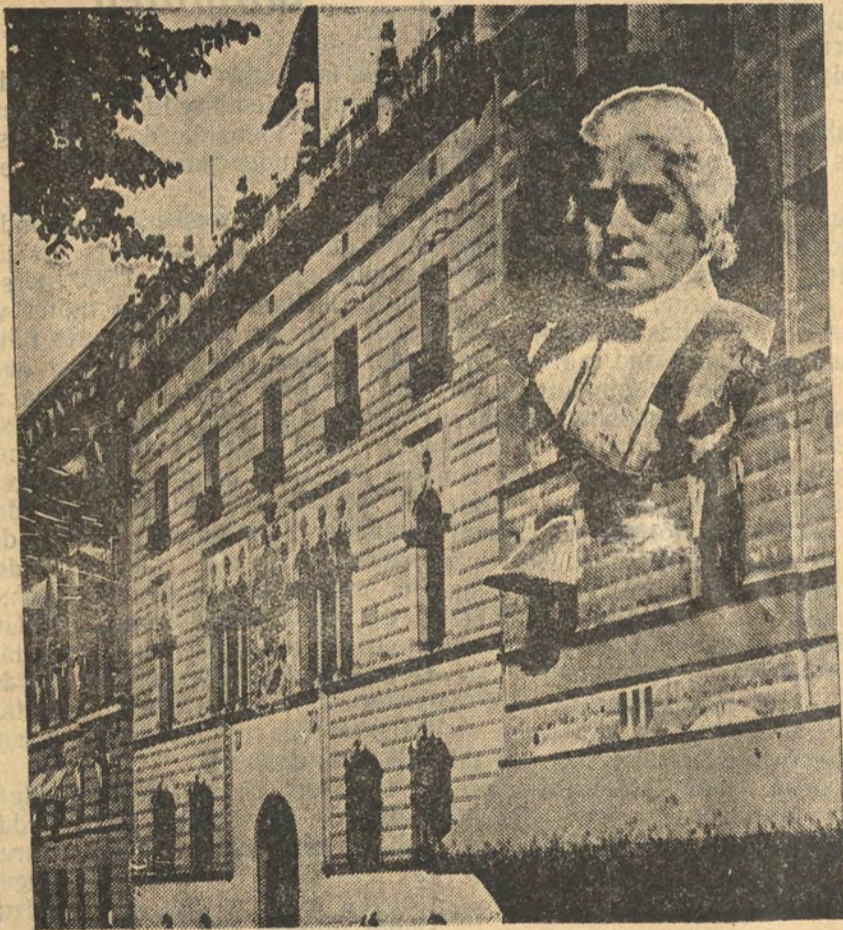
INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Bonas Nyheter
26/7 1930

Hallwylska palatset till staten.

Hallwylska palatset i Stockholm med porträtt av grevinnan Wilhelmina v. Hallwyl, som avlidit i en ålder av 86 år.

Efter grevinnan Wilhelmina von Hallwyls död kommer det Hallwylska palatset vid Hamngatan i Stockholm att överlämnas till svenska staten. Redan 1908 tillkännagåvo makarne Hallwyl, att det var deras avsikt att till Stockholms stad testamentera palatset med dess dyrbara konstsamlingar. Men det kom till deras kännedom, att staden måhända komme att använda palatset till sammanträdeslokaler o. d., och då funno de sig föranlåtna att ändra sitt testamente. Stockholms stad gick mis-

let svenska staten, som fick mottaga den ståtliga donationen, med villkor, att allt i palatset skall förbli orubbat. För samlingarnes underhåll och vård fogades till donationen ett kontant belopp på en miljon kr. Donationen överlämnades 1921, men grevinnan har till sin död disponerat palatset och använt tiden till en noggrann katalogisering och beskrivning av samlingarne, ett arbete som ännu ej är på långt när fullbordat. Det kommer sannolikt att fullföljas av grevinnans nitiska medhjälpärinna i arbetet, fil. d:r Gerda Boëthius.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Bohus Tidning
287 1930

RETTERTING & PERSSON

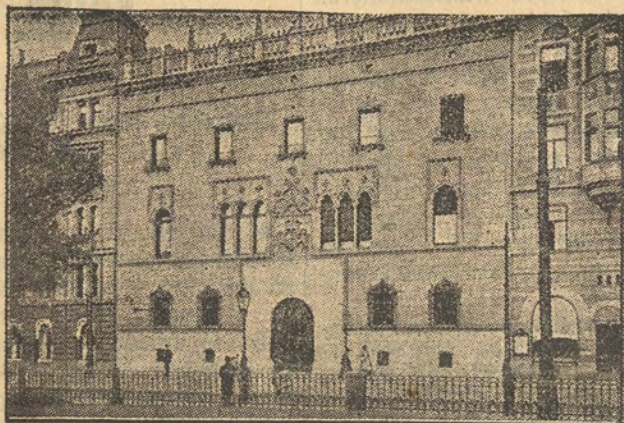
i Mardack, dels i Brunn. ...
lämnar som närmast sörjande tre
bröder.

— En av de främsta av svenska
kulturdonatorer, grevinnan Wil-
helmina von Hallwyl, f.
Kempe, avled på fredagskvällen i
Stockholm i en ålder av nära 86 år.

Grevinnan v. Hallwyl har ihåg-
kommit Nordiska museet samt fle-
ra av våra landsortsmuseer med ri-
ka gåvor. Den förstnämnda insti-
tutionen fick för 12 år sedan en be-
tydande donation, då greveparet v.
Hallwyl skänkte Nordiska museet
300,000 kr. för inrättande av en pro-
fessur i nordisk och jämförande
folklivsforskning vid museet. Hon
var även den anonyma givare, som
för några år sedan med varm hand
skänkte Gotlands fornminnesföre-
ning 500,000 kr.

Den bortgångna efterlämnar som
närmast sörjande tre döttrar.

Hallwylska palatset blir statsmuseum.

Hallwylska palatset.

Genom grevinnan Wilhelmina von Hallwyls frånfälle har äganderätten till Hallwylska palatset vid Hamngatan i Stockholm övergått till svenska staten. Det var till en början makarna Hallwyls avsikt, att palatset med dess rika samlingar av konstföremål skulle tillfalla Stockholms stad. År 1910 meddelade ett rykte, att staden möjligen i framtiden skulle ställa palatset till stadsfullmäktiges disposition för sammanträden o. s. v. Med anledning av detta rykte ändrades de testamenteriska dispositionerna. Svenska staten insattes som mottagare av den enastående vackra donationen. Palatset och dess kulturskatter skulle förvaltas som offentlig samling, och till dess underhåll i framtiden donerade grevinnan von Hallwyl 500,000 kr.

Närmare underrättelser rörande testamentets bestämmelser föreligga icke, men enligt vad N. D. A. erfarit skall donationen förvaltas av en kommitté, vars ledamöter utsetts av grevinnan von Hallwyl. Testamentet kommer att öppnas en av de närmaste dagarna, då de anhöriga komma att sammanträda.

Palatset är avsett att för framtiden visa bilden av ett stockholmskt patricierhem omkring 1900, med praktvåning, bostads- och gästrum, möbler, mattor, gardiner, husgerådssaker, kläder och ävenså konstsamlingarna i samma uppställning dessa fått i det Hallwylska hemmet. Ingenting får rubbas från den plats, som det intagit under grevinnan von Hallwyls livstid.

Dagens Nyheter 28 Juli.

Klippingar ut i Klevtnes.

Vår älskade mor,
Grevinnan

Wilhelmina von Hallwyl

född Kempe,

insomnade fridfullt nära 86 år gammal Fredagen den 25 Juli 1930, innerligt sörjd och saknad av oss barn, barnbarn, barnbarnsbarn, tillgiven vårdarinna samt trofasta vänner och tjänare.

Ebba och Wilhelm von Eckermann.

Ellen och Johnny Roosval.

Irma von Geijer.

Jesaja 43: 1.

Jordfästningen äger rum i S:ta Gertruds Kyrka Torsdagen den 31 Juli kl. 2 e. m., varefter gravsättning omedelbart sker å Västerjungs kyrkogård.

Ev. blommor kunna sändas till kyrkan före kl. 1 e. m.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS
INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1
Telefon 7787

Dagens Nyheter

28/7 1928 30

~~så kommer jungman stark med jordens
och vid ekvatorn, norra eller södra polen
han räddar Sverges plats i solen.~~ 28

zett
Grevinnan Wilhelmina von Hallwyls jordfästning äger rum kl. 2 på torsdagen i Tyska kyrkan. Samma dag transporteras kistan till Västerljung för att bisättas i det Hallwylska gravkoret.

Även efter döden behåller grevinnan von Hallwyl chefsskapet över arbetena med iordningsställande av de samlingar hon sammanbragt och donerat till staten. I detalj har hon utstakat linjerna, och den till tio personer uppgående staben har även i fortsättningen endast att hålla sig till hennes direktiv. Katalogen till samlingarna upptar nu en hyllmeter och kommer när den är färdig att kräva minst ännu en hyllmeter. Man har lagt an på att få noggrannast möjliga beskrivningar av varje föremål, och att få katalogens utstyrelse så gedigen och varaktig som möjligt.

*

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDNINGURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån» *Falun*

Dala Tidningen

28/2 1930

En storartad gåva till staten.

Dala T. 28

På fredagskvällen avled grevinnan Wilhelmina von Hallwyl vid den höga åldern av 86 år i det hem i Stockholm, som hon genom ett halvt sekels samlarverksamhet danat till ett privatmuseum utan jämförelse i vårt land och även jämfört med utlandets samlingar av mycket stor betydelse.

Palatset och dess konstskatter ha genom hennens död övergått till svenska staten. Det var till en början makarna Hallwyls avsikt, att det hela skulle tillfalla Stockholms stad. År 1910 meddelade ett rykte, att staden möjligen i framtiden skulle ställa palatset till stadsfullmäktiges disposition för sammanträden o. s. v. Med anledning av detta rykte ändrades de testamentariska dispositionerna. Svenska staten insattes som mot-

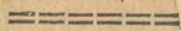
tagare av den enastående vackra donationen. Palatset och dess kulturskatter skulle förvaltas som offentlig samling, och till dess underhåll i framtiden donerade grevinnan von Hallwyl 500,000 kr. Enligt testamentet får ingenting rubbas från den plats, som det intagit under grevinnan von Hallwyls livstid.

Palatset är avsett att för framtiden visa bilden av ett stockholmskt patricierhem omkring år 1900.

Palatset uppfördes åren 1894—98 efter ritningar av den i dagarna avlidne professorn I. G. Clason.

Närmast sörjes den avlidna av tre döttrar.

I den här ovan återgivna bilden av palatset är grevinnan von Hallwyls porträtt infällt.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP SV. ARGUS
INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Gotlands Tidningen

28/7 1930

Wilhelmina von Hallwyl.

En av de främsta av svenska kulturdonatorer, grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe, avled på fredagskvällen i en ålder av nära 86 år.

Med grevinnan v. Hallwyl har en av våra främsta kulturdonatorer gått bort. Hon har ihågkommit Nordiska museet samt flera av våra landsortsmuseer med rika gåvor. Den förstnämnda institutionen fick för 12 år sedan en betydande donation, då grevinnan v. Hallwyl skänkte Nordiska museet 300,000 kr. för inrättande av en professur i nordisk och jämförande folklivsforskning vid museet. Hon var även den anonyme givare, som för några år sedan med varm hand skänkte Gotlands fornminnesförening en halv miljon kronor.

Wilhelmina v. Hallwyl var enda barnet till den rike grosshandlaren och brukspatronen W. H. Kempe och hans maka, f. Wallis, båda av gamla patriciersläkter från Stralsund. Vid 21 års ålder ingick fröken Kempe äktenskap med tyske riksgreven Walther v. Hallwyl, f. d. kapten i schweiziska generalstabens och sedermera herre till slottet Hallwil. Greve Hallwyl hade flyttat över till Sverige 1864, blev nio år senare svensk undersåte och efter svärföräldrarnas död jämte sin maka ägare till den stora förmögenhet som bl. a. omfattade större delen av Ljusne och Voxna järn- och sågverk m. m.

Genom testamente har även Hallwylska hemmet överlämnats till staten.

Den bortgångna efterlämnar som närmast sörjande tre döttrar.

Gotlands Tidningen

Enköpings Posten

28
7 1930

Wilhelmina v. Hallwyl död.

Det Hallwylska palatset vid Hamngatan i Stockholm. Arkitekt var den för några dagar sedan avlidne byggnadsrådet Clason. Infälld grevinnan Wilhelmina von Hallwyl.

På fredagskvällen avled i Stockholm grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe, nära 86 år gammal, till följd av sviterna efter ett fall i en trappa för några veckor sedan.

Wilhelmina von Hallwyl var enda barnet till den bekante Norrlandspioniären, grosshandlare W. H. Kempe, grundare av Ljusne-Woxna-verken. Vid 21 års ålder gifte hon sig med den kort förut till Sverige inflyttade f. d. schweiziske kaptenen greve Walther von Hallwyl, sedermera chef för Ljusne-Woxna-verken.

Nordiska museet har alltid varit föremål för grevinnan Hallwyls varma intresse. År 1918 skänkte makarna Hallwyl till museet kr. 300,000 för inrättande av en professur vid museet i nordisk och jämförande folklivsforskning. Vidare bekostade grevinnan överflyttandet till Skansen av Julius Kronbergs atelier. Till Gotlands fornminnesförening har grevinnan donerat 500,000 kr., och museerna i

Lund, Nyköping och Sundsvall ha också ihågkommit med stora donationer.

År 1898 stod det Hallwylska palatset vid Hamngatan, en av den nyligen avlidne I. G. Clasons förnämsta skapelser, färdigt. Inom murarne av detta palats har grevinnan skapat en samling av konst och konstindustri, som väl torde vara den förnämsta privata samling av detta slag som funnits i Sverige.

Palatset donerades 1921 till staten tillika med ett belopp på kr. 1,128,000 till bestridande av de med samlingarnas vård förbundna kostnaderna.

Bland de många övriga donationer, som fru v. Hallwyl gjort, må här erinras om Tyska kyrkans klockspel samt den gåva, varigenom slottet Wartburg räddades från att övergå i katolsk ägo.

Den avlidna efterlämnar tre döttrar, fru Ebba von Eckermann, fru Ellen Roosval och änkefru Irma von Geijer.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS
INT. BYRÅ FÖR TIDNINGURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Talun Kurrien

28/7 1930

Wilhelmina von Hallwyl.

En av de främsta i ledet bland svenska kulturdonatorer, grevinnan Wilhelmina v. Hallwyl, f. Kempe, har slutat sitt verksamma liv i den höga åldern av nära 86 år. Hon avled på fredagskvällen lugnt och stilla i sitt hem i Stockholm av skador, som hon ådragit sig vid fall i en trappa.

Wilhelmina v. Hallwyl föddes den 1 oktober 1844 och ingick vid tjuguetå års ålder äktenskap med tyske riksgreven Walther v. Hallwyl. *FR 28*

Redan tidigt visade den unga grevinnan ett livligt intresse för bevarandet av värdefulla kulturminnen. Nordiska museet och museerna i Lund, Nyköping och Sundsvall ha kommit i åtnjutande av den vidsynta och vidhjärtade grevinnans välvilja, den förstnämnda institutionen genom en donation på 300,000 kr. för inrättande av en professur i nordisk och jämförande folklivsforskning vid museet. Även förvärvet och överflyttningen till Skansen av Julius Kronbergs ateljé bekostades av grevinnan v. Hallwyl. Den anonyme givare, som för några år sedan med varm hand skänkte Gotlands fornminnesförening 500,000 kr. var ingen annan än Wilhelmina v. Hallwyl.

Nyåret 1921 mottog svenska staten den ståtliga donationen av makarna Hallwyls av professor Clason ritade palats vid Hamngatan i Stockholm, vilket för framtiden skulle visa bilden av ett stockholmskt patricierhem vid sekelskiftet.

Grevinnan v. Hallwyl efterlämnar tre döttrar: Ebba, gift med kammarherren W. von Eckermann, Ellen, i sitt andra gifte förenad med professorn vid Stockholms högskola dr Johnny Roosval, och Irma, som nyligen blivit änka efter ryttmästaren Wilhelm v. Geijer.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS
INT. BYRÅ FÖR TIDNINGURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Falu lains tidning

28/7 1930

Grevinnan Wilhelmina v. Hallwyl †.

En av de främsta i ledet bland svenska kulturdonatorer, grevinnan Wilhelmina v. Hallwyl, f. Kempe, har slutat sitt verksamma, välsignelserika liv i den höga åldern av nära 86 år. Hon avled på fredagskvällen lugnt och stilla i sitt hem i Stockholm.

ZEITUNG & PER

F 47 28

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅNAVD. FÖR PRESSURKLIPP SV. ARGUS
INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSURKLIPP

STOCKHOLM I

TEL. 7787

Folkets Dagblad Politiken

28/7 1927 30

Hallwylska palatset till staten.

Genom grevinnan Wilhelmina von Hallwyls död, som inträffade i fredags, har hallwylska palatset vid Hamngatan, med dess rika samlingar på konst- och konsthantverk, övergått i statens ägo.

Fastigheten överlämnades för ett 10-tal år sedan genom gåvobrev till svenska staten med föreskrift att byggnaden med tillhörande lösegendom för all framtid skulle utgöra ett för forskare och andra intresserade tillgängligt museum. I gåvan ingick också ett belopp på 1,128,000 kr. i obligationer till bestridande av de med samlingarnas vård förbundna kostnaderna.

✱

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDNINGURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Bank Jagheda

287 1930

Grevinnan von Hallwyl avliden.

Grevinnan *Wilhelmina von Hallwyl*, född Kempe, avled i fredags kväll i Stockholm i en ålder av nära 86 år.

Grevinnan *Wilhelmine von Hallwyl*, född Kempe, var född den 1 oktober 1844 och enda barnet till brukspatronen W. H. Kempe och hans maka, född Wallis, båda gamla patriciersläkter från Stralsund. Vid tjuogoett års ålder ingick *Wilhelmine Kempe* äktenskap med tyske riksgreven *Walter von Hallwyl*, f. d. kapten i schweiziska generalstaben och sedermera herre till slottet Hallwil, anlagt under karolingiska tiden och ända från medeltiden i samma släkts besittning.

Greve Hallwyl flyttade till Sverige 1864 och blev nio år senare svensk undersåte samt efter svärföräldrarnas död jämte sin maka ägare till den stora förmögenhet, som bl. a. omfattade större delen av Ljusne-Woxna järn- och sågverk.

Grevinnan Hallwyl visade tidigt livligt intresse för bevarandet av värdefulla kulturminnen. Hon åtog sig sålunda bl. a. uppgiften att bringa ordning i det stora hallwylska släktarkivet, omfattande omkring 4,000 nummer. Den gamla stamborgen återställdes i värdigt skick och därvid gjordes intressanta fynd från medeltiden och renässansen. De hallwylska familjerelikerna och familjeporträtten, omkring 600 nummer, utgjorde en särskild avdelning i Schweizerisches Landes-Museum i Zürich. Även museet i Bern har ihågkommit med frikostiga donationer. Grevinnans välvilja räckte även till för Nordiska museet, museerna i Lund, Norrköping och Sundsvall. Nordiska museet riktades för tolv år sedan med en stor donation, då greveparet skänkte 300,000 kr. för inrättande av en professur i nordiska jämförande folklivsforskning. Överflyttningen till Skansen av Julius Kronbergs ateljé bekostades av grevinnan von Hallwyl. Den anonyma donationen på en halv miljon kr. till Gotlands forminnesförening visade sig vara utgången från grevinnan Hallwyl. Även i övrigt har den bortgångna utövat en omfattande välgörenhet. Det av Clason ritade ståtliga palatset vid Hamngatan bestämdes redan under grevens livstid skola överlämnas till Stockholms stad. Hon var innehavarinna av Litteris et artibus och hedersledamot av konstakademien. Nordiska museet slog på hennes 80-årsdag en medalj över sin välgörarinna.

Grevinnan Hallwyl efterlämnar tre döttrar, Ebba, gift med kammarherre von Eckermann, Ellen i andra gifftet förenad med professor Roosval, och Irma, nyligen änka efter ryttmästare V. von Geijer.

147

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDNINGURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Gule Posten
28/7 1930

I N:r 171 51

Grevinnan von Hallwyl †.

På fredagskvällen avled i Stockholm grevinnan von Hallwyl, född Kempe, nära 86 år gammal, till följd av sviterna efter ett fall i en trappa för några veckor sedan.

*

Wilhelmina von Hallwyl var enda barnet till den bekante Norrlandspioniären, grosshandlare W. H. Kempe, grundare av Ljusne—Woxna-verken. Vid 21 års ålder ingick hon äktenskap med tyske riksgreven Walther von Hallwyl, f. d. kapten i schweiziska generalstaben och sedermera herre till slottet Hallwil, anlagt under karolingiska tiden och ända från medeltiden fortfarande i samma släkts besittning. Greve Hallwyl hade flyttat över till Sverige 1864, blev nio år senare svensk undersåte, och efter svärföräldrarnas död jämte sin maka ägare till den stora förmögenhet som bl. a. omfattade större delen av Ljusne och Voxna järn- och sågverk m. m.

Redan tidigt visade den unga grevinnan ett livligt intresse för bevarandet av värdefulla kulturminnen. Detta intresse vände sig naturligt nog först mot det ärevördiga familjeslottet Hallwil, som genom hennes stortartade frikostighet blev för all framtid bevarat som ett kulturminnesmärke.

Men även svenska museer och kulturella institutioner ha kommit i åtnjutande av grevinnan Hallwyls välvilja. Nordiska museet riktades för tolv år sedan med en betydelsefull donation, då greveparet von Hallwyl skänkte Nordiska museet 300,000 kr. för inrättande av en professur i nordisk och jämförande folklivsforskning vid museet. Även förvärvet och överflyttningen till Skansen av Julius Kronbergs ateljé bekostades av grevinnan von Hallwyl. Att den anonyme givare, som för några år sedan med varm hand skänkte Gotlands fornminnesförening 500,000 kr. och därigenom möjliggjorde bevarande i dittills oanad omfattning av den minnesrika öns fornskatte, ingen annan var än Wilhelmina von Hallwyl, har redan länge varit en offentlig hemlighet.

Nyåret 1921 överlämnades som gåva till svenska staten det Hallwylska palatset vid Hamngatan jämte konstsamlingar. Enligt donationsbrevet skall palatset med däri inrymd lösegendom förbli orubbat och bilda ett för forskare tillgängligt museum. För att trygga dettas existens bifogades en gåva på mer än en miljon kronor.

I det sociala hjälparbetet har hon tagit verksam del.

Bland utmärkelser, som kommit grevinnan von Hallwyl till del, må nämnas medaljen Litteris et artibus samt hedersledamotskap av konstakademien. Till hennes 80-årsdag lät Nordiska museet slå en medalj över henne som museets välgörarinna.

Grevinnan von Hallwyl efterlämnar tre döttrar: Ebba, gift med kammarherren W. von Eckermann, Ellen, i sitt andra gifte förädd med professorn vid Stockholms högskola dr Johnny Roosval, och Irma, som nyligen blivit änka efter ryttmästare Wilhelm von Geijer.

Gule P. 28

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS
INT. BYRÅ FÖR TIDNINGURKLIPP

STOCKHOLM 1
Telefon 7787

Göteborgs Morgon Post

28/7 1928 30

Grevinnan von Hallwyl död.

En av de främsta bland svenska kulturdonatorer, grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe, har avlidit i sitt hem i Stockholm, nära 86 år gammal.

Grevinnan von Hallwyl var född den 1 oktober 1844 som enda barnet till den rike brukspatronen och grosshandlaren W. H. Kempe och hans maka, född Wallis, båda av gamla patriciersläkter från Stralsund. Vid 21 års ålder äktade hon den tyske riksgreven Walther von Hallwyl, som 1864 flyttat över till Sverige och nio år senare blev svensk undersåte samt efter svärföräldrarnas död ägare till den stora förmögenhet, som bl. a. omfattade större delen av Ljusne och Voxna järn- och sågverk.

Redan tidigt visade hon livligt intresse för bevarandet av gamla kulturminnen. Hon bragte ordning i de dyrbara arkivalierna i det av hennes make i mitten av 1870-talet övertagna slottet Hallwil i Schweiz, och under hennes ledning återställdes den tusenåriga stamborgen i ursprungligt skick. De talrika fynd från medeltiden och renässansen, som härunder gjordes, bilda nu jämte en mängd Hallwylska familjereliker och -porträtt en särskild avdelning i Schweizerisches Landesmuseum i Zürich. Även museet i Bern ihågkoms med frikostiga donationer.

Jämväl Nordiska museet samt museerna i Lund, Nyköping och Sundsvall riktades. Nordiska museet fick för tolv år sedan en donation på 300,000 kr. för inrättande av en professur i nordisk och jämförande folklivsforskning. Även förvärvet och överflyttningen till Skansen av Julius Kronbergs ateljé bekostades av grevinnan von Hallwyl, och den stora donationen på en halv miljon kronor till Gotladns fornminnesförening härrörde likaledes från henne. Slutligen må nämnas, att makarnas av prof. Clason ritade ståtliga palats vid Hamngatan nyåret 1921 donerades till staten för att bli ett för forskare tillgängligt museum. För att trygga dess existens bifogades en donation på närmare en miljon kr.

Grevinnan von Hallwyl innehade bl. a. medaljen Litteris et artibus samt var hedersledamot av Konstakademien, och Nordiska museet präglade vid hennes 80-årsdag en medalj över henne.

Den bortgångna efterlämnar tre döttrar: Ebba, gift med kammarherren W. von Eckermann, Ellen, i sitt andra gifte förenad med professorn vid Stockholms

högskola, d:r Johnny Roosval, och Irma, som nyligen blivit änka efter ryttmästaren Wilhelm von Geijer.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS
INT. BYRÅ FÖR TIDNINGURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon 7787

Göteborgs Posten

28/7 1928 30

**Wilhelmina von Hallwyl
död.**

Ankegrevinnan Wilhelmina von Hallwyl har avlidit i Stockholm i en ålder av 85 år.

En av våra allra främsta konst- och kulturdonatorer går med henne bort. Hennes börd i förening med ett hänförelse intresse för gammal förnämlig konst och kultur satte henne i stånd att utöva ett omfattande arbete i samlandet av konst och kulturföremål av ofta oskattbart värde, och med klar blick för penningens betydelse skänkte hon rundhänt till sådana håll, där gåvorna blevo till glädje ej blott för vederbörande, utan även för landet. Särskilt har Nordiska museet i Stockholm blivit föremål för hennes välvilja, och lika bekant är, huruvida hon efter makens bortgång skänkte sitt utökta konstpalats vid Hamngatan i Stockholm till staten, att i kulturfrämjande syfte användas i oförändrat skick.

Enda dottern till den bekante järn- och sågverkspatronen W. H. Kempe grundaren och ägaren till Ljusne-Woxne-verken i Hälsingland, gifte hon sig vid 21 års ålder med tyske riksgreven Walter von Hallwyl, vilken var ägare till det medeltida slottet Hallwyl i Schweiz. Efter giftermålet ingång bosatte sig makarna i Sverige, och efter svärfaderns bortgång blev greven ägare till större delen av de stora norrländska verken. Grevinnan von Hallwyl är närmast av tre döttrar, av vilka en är gift med professor Johnny Roosval.

—:—

En bortgången märkeskvinna.

Hallwylska palatset i Stockholm med porträtt av grevinnan Wilhelmina v. Hallwyl.

På fredagsaftonen avled i sitt hem i Stockholm den kända donatorn och mecenaten grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe.

Hon var född 1844 och enda barnet till brukspatronen W. H. Kempe och hans maka, född Wallis. År 1865 ingick hon äktenskap med f. d. kaptenen vid schweiziska generalstaben, tyske riksgreven Walter von Hallwyl, som samma år blivit svensk undersåte. Efter svärföräldrarnas död blev von Hallwyl jämte sin maka ägare till svärföräldrarnas stora förmögenhet, som bl. a. omfattade Ljusne-Woxna järn- och sågverk. Grevinnan von Hallwyl har lämnat frikostiga understöd till svenskt kulturellt och filantropiskt arbete, däribland till Gotlands fornvänner i Visby kr. 500,000 till Nordiska museet kr. 300,000, till Kulturhistoriska museet i Lund etc. Vidare donerade hon jämte sin make 1920 till Stockholms stad sitt av professor Clason ritade ståtliga palats vid Hamngatan därstädes, vilket för framtiden skall visa bilden av ett Stockholmskt patricierhem. Denna donation ändrades emellertid sedermera så till vida, att det blev staten som erhöll egendomen ifråga. För att egendomen skall förbli i orubbat skick och bilda ett för forskare tillgängligt museum, bifogades vid donationen en gåva på mer än en miljon kronor.

Bland utmärkelser, som kommit grevinnan Hallwyl till del, kan nämnas medaljen Litteris et artibus, samt hedersledamotskap i Konstakademien. På hennes åttioårsdag lät Nordiska museet slå en medalj över grevinnan Hallwyl, som museets välgörarinna.

Grevinnan von Hallwyl som 1921 blev änka sörjes närmast av tre döttrar: Ebba, gift med kammarherre W. von Eckermann, Ellen, i sitt andra gifte förenad med professorn vid Sto

högskola, d:r Johnny Roosval, och Irma, som nyligen blev änka efter ryttmästaren Wilhelm von Geijer, Vegeholm.

Vad Hallwylska palatset innehåller.

Samlingarna i Hallwylska palatset bestå av ett tavelgalleri, som till större delen utgöres av "holländare". Rembrandt är sålunda representerad, Hals, Ostade, Teniers, Goyen, Brueghel. Vidare finnes en förnämlig samling av Kina-saker, vars förnämsta dyrgripar äro jordfunna bronsföremål. Denna samling är en av de dyrbaraste i världen. Vidare finnes en samling av europeiskt porslin, varibland märkes otaliga dyrbara Meissen-porslin. Dessutom finnes vackra pretiosa- och silversamlingar, vilka räddats från svenska kyrkor och hem. Slutligen finnes en mycket vacker vapensamling.

Hallwylska palatset uppfördes åren 1894—98. Såväl gatu- som gårdsarkitekturen rör sig med spanska motiv. Inredningen utmärker sig för ovanlig hantverkskicklighet och gedigenhet. Panelverken äro utförda i olika träslag eller marmor. De öppna spislarna ha inslag av sällsynta marmorarter. Väggfälten i de s. k. stora och lilla salongerna äro utfyllda med hautelisse-vävnader, och i andra rum med gyllenläder eller siden. Lilla salongen har en praktfull plafond av Ehrenstrahl. Stora salongen och vardagsrummet ha plafonder av Julius Kronberg. Andra målade dekorationer, dörröverstycken m. m. äro bl. a. utförda av Nils Asplund.

Stora vestibulen och kängelbanan vid tavelgalleriet äro smyckade med skulpturer av Ellen Roosval, född von Hallwyl. Spis- och dörröverstycken samt en Neptunfontän på gårdens fondnisch äro utförda av Gusten Lindberg. Andra skulpturella dekorationer ha utförda av Wetterlund.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Halmstad

Hallands Posten

28 / 7 1930

Grevinnan Hallwyl har avlidit.

Hallwylska palatset i Stockholm med porträtt av grevinnan Wilhelmina v. Hallwyl

Hall Post

STOCKHOLM den 27. (TT)

En av de främsta svenska kulturdonatorer, grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe, har avlidit i en ålder av nära 86 år.

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Hanna v. Hallwyl
28,7

1930

Grevinnan von Hallwyl.

Ett telegram meddelar, att en av vårt lands främsta kulturdonatorer grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe, på fredagskvällen avlidit i sitt hem i Stockholm i den höga åldern av nära 86 år.

Wilhelmina v. Hallwyl föddes den 1 okt. 1844, som enda barnet till grosshandlaren och brukspatronen W. H. Kempe och hans maka, f. Wallis. Vid 21 års ålder ingick fröken Kempe äktenskap med tyske riksgreven Walther v. Hallwyl, f. d. kapten i schweiziska generalstabens. Greve Hallwyl hade flyttat över till Sverige 1864, blev nio år senare svensk undersäte, och efter svärföräldrarnas död jämte sin maka ägare till den stora förmögenhet som bl. a. omfattade större delen av Ljusne och Voxna järn- och sågverk m. m.

Redan tidigt visade den unga grevinnan ett livligt intresse för bevarandet av värdefulla kulturminnen. Detta intresse vände sig naturligt nog först mot det ärevördiga familjeslottet Hallwil, som genom hennes storartade frikostighet blev för all framtid bevarat som ett kulturminnesmärke. Men även svenska museer och kulturella institutioner ha kommit i åtnjutande av grevinnan Hallwyls välvilja. Nordiska museet riktades för 12 år sedan med en donation på 300,000 kr. för inrättande av en professur i nordisk och jämförande folklivsforskning vid museet. Även förvärvet och överflyttningen till Skansen av Julius Kronbergs ateljé bekostades av grevinnan Hallwyl. Grevinnans välvilja räckte även till för museerna i Lund, Norrköping och Sundsvall. Gotlands fernminnesförening erhöi för några år sedan 500,000 kr. och därigenom möjliggjordes bevarande av dittills canad omfattning av den minnesrika öns fornsätter.

Nyåret 1921 överlämnades som gåva till svenska staten det Hallwylska palatset vid Hamngatan i Stockholm jämte konstsamlingar. Enligt donationsbrevet skall palatset med däri inrymd lösegendom förbli orubbat och bilda ett för forskare tillgängligt museum. För att trygga dettas existens bifogades en gåva på 1,128,000 kr.

Tyska församlingen i Stockholm ihågkoms ofta av greveparet med frikostiga understöd. Klockspelet i Tyska kyrkan är en gåva från dem. Vid ett kritiskt tillfälle i slottet Wartburgs tillvaro bidrog den avlidna genom en storslagen gåva till den gamla Lutherborgens bevarande i protestantisk ägo.

I det sociala hjälparbetet har hon tagit verksam del.

Grevinnan Hallwyl hade tilldelats medaljen Litteris et artibus samt var ledamot av Konstakademien. Till hennes 80-årsdag lät Nordiska museet slå en medalj över henne som museets välgörarinna.

Grevinnan v. Hallwyl efterlämnar tre döttrar: Ebba, gift med kammarherren W. v. Eckermann, Ellen, i sitt andra gifte förenad med professorn vid Stockholms högskola dr Johnny Roosval, och Irma, som nyligen blivit änka efter ryttmästaren W. v. Geijer, Vegeholm.

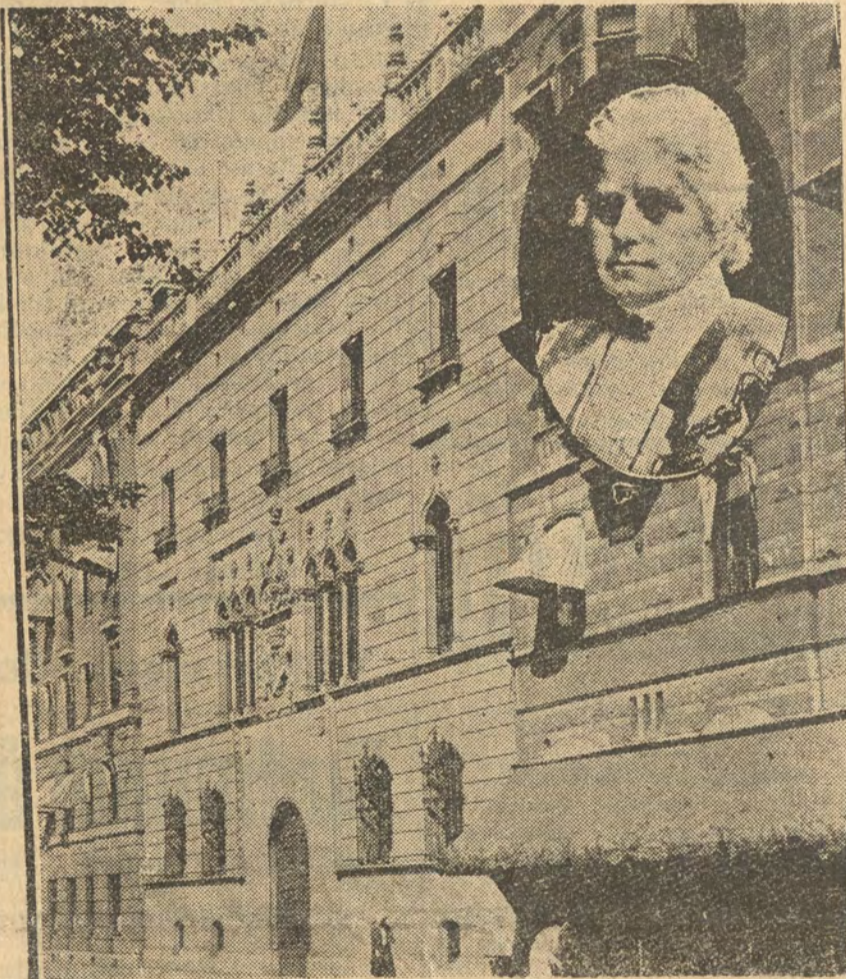
A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN
 AVD. FÖR PRESSURKLIPP SV. ARGUS
 INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSURKLIPP
 STOCKHOLM 1
 Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Härnösands Posten

28/7 1930

GREVINNAN VON HALLWYL, f. Kempe, avled på fredagskvällen i en ålder av nära 86 år. Svensk kulturforskning har därigenom mistat en av sina ärlaste befrämjare. Namnet von Hallwyl är nämligen intimt knutet till några av de vackraste donationer, som kommit svensk kulturforskning till del. På bilden här nedan synes det Hallwylska palatset i Stockholm, vilket med sina värdefulla konstskatter nu tillfaller svenska staten, samt i ovalen grevinnan von Hallwyl. Dödsruna inne i tidningen.

Såru P 28

154.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN
SV. ARGUS
AVD. FÖR PRESSURKLIPP INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1
Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Högans tidning
28/7 1930

Grevinnan von Hallwyl död.

En av våra främsta kulturdonatorer
ur tiden.

En av de främsta i ledet bland svenska kulturdonatorer, grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe, avled i fredags afton stilla i sitt hem i Stockholm i en ålder av 86 år.

Hon var född som enda barnet till den förmögne grosshandlaren och brukspatronen W. H. Kempe och hans maka, född Wallis. Vid 21 års ålder ingick hon äktenskap med den tyske riksgreven Walter von Hallwyl, f. d. kapten vid schweiziska generalstabens och sedermera herre till stamslottet Hallwyl. Greve Hallwyl hade flyttat över till Sverige 1864, blev nyåret därpå svensk undersåte och efter svärfrüälldrarnas död jämte sin maka ägare till den stora förmögenheten, som bl. a. omfattade större delen av Ljusne och Voxna järn- och sågverk.

Redan tidigt visade den unga grevinnan ett livligt intresse för bevarandet av värdefulla kulturminnen. Slottet Hallwyl hade sedan mitten av 1870-talet, då hennes make övertog det efter sin avlidne broder, stått obebott. Här förvarades bl. a. det stora släktarkivet, som omfattade omkring 4,000 nummer. Grevinnan Hallwyl påtog sig uppdraget att bringa ordning i dessa dyrbara arkivrier, och det fleråriga arbetet utfördes under hennes personliga ledning. På hennes initiativ återställdes vidare den åldriga borgen i ursprungligt, värdigt skick. Härvid gjordes talrika intressanta fynd, vilka jämte en massa Hallwylska familjereliker och familjeporträtt, tillsammans 600 nummer, bildade en särskild avdelning i schweiziska Landes Museum i Zürich. Även museet i Bern har ihågkommit med frikostiga donationer.

Men jämväl Nordiska museet och museerna i Lund, Nyköping och Sundsvall ha kommit i åtnjutande av den vidsynta grevinnan Hallwyls välvilja. Den förstnämnda institutionen räknar för 12 år sedan med betydelsefulla donationer, då greveparet von Hallwyl skänkte Nordiska museet 300,000 kr. för inrättandet av en professur i nordisk och jämförande folklivsforskning. Även förvärvet och överflyttningen till Skansen av Julfus Kronbergs ateljé bekostades av grevinnan Hallwyl. För någon tid sedan skänkte greveparet 500,000 kr. till Gotlands fornminnesförening. Tyska kyrkans i Stockholm klockspel är en gåva av grevinnan Hallwyl. Vidare har greveparet till Stockholms stad donerat sitt av professor Clason ritade ståtliga palats

vid Hamngatan i Stockholm, vilket för framtiden skall visa bilden av ett Stockholmskt patricierhem. Denna donation ändrades emellertid sedermera så till vida, att det blev staten som erhöll egendomen ifråga. För att egendomen skall förbli i orubbat skick och bilda ett för forskare tillgängligt museum, bifogades vid donationen en gåva på mer än en miljon kronor.

Bland utmärkelser, som kommit grevinnan Hallwyl till del, kan nämnas medaljen Litteris et artibus, samt hedersledamotskap i Konstakademien. På hennes åttioårsdag lät Nordiska museet slå en medalj över grevinnan Hallwyl, som museets välgörarinna.

I det sociala hjälparbetet har grevinnan Hallwyl tagit verksam del och hennes välgörenhet i det tysta välsignas av många, som genom hennes ädla bistånd fått fullborda sin utbildning och av ännu flera, vilka fått sin levnadsbörda lättad.

Grevinnan Hallwyl efterlämnar tre döttrar: Ebba, gift med kammarherre W. von Eckermann, Ellen, i sitt andra gifte förenad med professorn vid Stockholms högskola, d:r Johnny Roosval, och Irma, som nyligen blev änka efter ryttmästaren Wilhelm von Geijer, Vegeholm.

Grevinnan von Hallwyl bortgången.

Stordonator och samlare. — Hallwylska palatset blir museum snart.

Hallwylska palatset i Stockholm med porträtt av grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, som avlidit i en ålder av åttisex år.

Grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, f. Kempe, avled på fredagskvällen i sitt hem i Stockholm vid 86 års ålder.

Grevinnan von Hallwyl verkade under hela sitt liv som Sveriges kanske mest frikostiga donator för kulturändamål. Hon var en outtröttlig kostsamlare in i det sista och brukade alltid visa med ett leende den gynnade besökaren av palatset vid Hamngatan den lilla snäcksamling från hennes barndom, som var början till de hart när ovärderliga samlingar av tavlor, vapen, keramik och smycken som nu, enligt makarna von Hallwyls donation av 1921, övergår till svenska staten, fastlåsta vid den just bortgångne professor I. G. Clasons skapelse, huset.

Den väldiga förmögenhet hon som enda barnet ärvde efter sin far, brukspatronen W. H. Kempe, förvaltades väl av hennes make, tyske riksgreven Walther von Hallwyl, som redan före giftern målet varit anställd hos Kempe och var väl insatt i bl. a. driften av Ljusna och Voxna järn- och sågverk. Den schweiziska stamborgen Hallwil, som greve von Hallwyl på 1870-talet ärvde efter sin äldre bror, tilltalade mäktigt grevinnans fantasi, och hon åtog sig att iståndsätta det tusenåriga slottet, ordna det stora familjearkivet och småningom låta utföra grävningar i vallgraven. Dessa, som utfördes under d:r Nils Lithbergs ledning, lade i dagen intressanta fynd från medeltid och renässans — särskilt av lärt skadade glas- och keramikföremål, som kastats bort på detta enkla sätt, och i vallgravens dy förvarats oförändrade in till våra dagar. Fyndet bildade nu en särskild

avdelning i Schweizerisches Landesmuseum i Zürich.

Det finns för övrigt knappast något svenskt museum som grevinnan von Hallwyl inte kommit ihåg med gåvor. Det mest berikade är dock Nordiska museet, som för 12 år sedan fick den 300,000-kronorsdonation för en professur i nordisk och jämförande folklivsmorskning som knöt Nils Lithberg vi dinstitutionen som förste innehavare.

Julius Kronberg hade i grevparet Hallwyl sin störste beskyddare, hela det Hallwylska palatsets innerdekoration är utförd av honom i guld och pastellfärger, och vid hans död ville grevinnan von Hallwyl, måhända något opåräknat, befästa hans minne hos svenska folket genom att köpa och överflytta hans ateljé till Skansen.

Men den största donationen, åt vars utformning Wilhelmina von Hallwyl efter makens död 1921 ägnade hela sin tid och sina krafter, är som sagt det "Stockholmska patricierpalats" där kommande generationer skola se hur den rike mannen av sekelskiftet levde sitt dagliga liv. Till den ändan har uppställts och utarbetats en väldig katalog, tryckt på bästa och stakaste papper, över varje liten detalj av hela huset och dess iredning, från grevens tandborste till Rembrandts "Maria Magdalena", och en hel stab av unga konsthistoriker har stått under grevinnans ledning i och för ändamålet. Katalogen, som blev färdig 1928, trycktes i 300 exemplar och tillställdes världens förmämsta museers bibliotek.

Som närmaste motsvarighet till

den Hallwylska donationen, till vilken fogats 1 miljon kr. till underhållskostnader, får man nämna Wallace Collectionen i London, ehuru denna är betydligt större och icke går vardagens trivialaste ting kulturhistoriskt in på livet. Med tanke på sin egen och makens tyska härkomst gynnade grevinnan i mångt och mycket Stockholms tyska församling, och S:t Gertruds klockspel är en gåva från henne. Även för slottet Wartburgs bevarande i lutheransk ägo överräckte hon vid ett kritiskt tillfälle en stor gåva.

Hon var hedersledamot av Konstakademien, var tilldelad Litteris et Artibus, och till hennes 80-årsdag lät Nordiska museet slå en medalj över henne.

At konst och kultur ägnade hon hela sitt intresse, och den som en gång sett henne gå omkring i sitt förtrollade slott, med kritvitt hår och brinnande svarta ögon, glömmar aldrig den synen. Utan ägarinnans närvaro blir troligen de Hallwylska samlingarna lika döda som de flesta andra museer.

Wilhelmina Kempe föddes den 1 oktober 1844, dotter till brukspatronen W. H. Kempe och hans maka, född Wallis, båda av gamla patriciersläkter från Stralsund. 1865 gifte hon sig med riksgreven W. von Hallwyl, död 1921, och efterlämnar tre döttrar: Ebba, gift med kammarherre W. von Eckermann, Ellen, gift med professor Johnny Roosval, och Irma, änka efter ryttmästaren Wilhelm von Geijer.

Janköppnings Byrå
28/7 1930

Svenska staten blir en dyrbar egendom rikare

Hallwylska donationen en enastående gåva.

Allt i palatset, som blir museum,
skall förbli orubbat.

På fredagskvällen avled i Stockholm, såsom förut omnämnts, grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe, nära 86 år gammal.

Wilhelmina von Hallwyl var enda barnet till den bekante norrlandspionären, grosshandlare W. H. Kempe, grundare av Ljusne-Woxna-verken. Vid 21 års ålder gifte hon sig med den kort förut till Sverige inflyttade f. d. schweiziske kaptenen greve Walthar von Hallwyl, sedermera chef för Ljusne-Woxna-verken.

Redan tidigt intresserad av konst och kultur i alla former företog grevinnan tid efter annan vidsträckta resor för att genom studier i olika länder fördjupa sin uppfattning och skärpa sin kritiska blick. Härigenom förberedde hon sig till den ställiga donationsverksamhet, som ställt henne i främsta ledet av svenska kulturpersonligheter.

Ett av de första föremålen för hennes kulturintresse blev hennes makes gamla stamslott Hallwil, beläget vid Hallwylsee i Schweiz. Denna urgamla borg, uppförd under karolinerernas tid och sedan 1100-talet i hallwylska släktens ägo, övertogs på 1870-talet av hennes make, sedan dennes äldre broder hade avlidit. Borgen var då föga mer än en ruin. Men här förvarades dock det stora släktarkivet, omkring 4,000 nummer. Grevinnan Hallwyl gav sig oförfärat i kast med att bringa ordning i detta arkiv, ett arbete som tog flera år i anspråk. Samtidigt lät hon pietetsfullt restaurera borgen. Därtill anställdes omfattande utgrävningar, vilka inbragte en betydande samling fynd fr. medeltiden och renässansen, en samling, som utökad med en del Hallwylska familjeporträtt, nu utgör en av de intressantaste avdelningarna av Schweizerisches Landmuseum i Zürich.

Nordiska museet har alltid varit föremål för grevinnan Hallwyls varma intresse. År 1918 skänkte makarna Hallwyl till museet 300,000 kr. för inrättande av en professur vid museet i nordisk och jämförande folklivsforskning. Vidare bekostade grevinnan överflyttandet till Skansen av Julius Kronbergs atelier. Till Gotlands fornminnesförening har grevinnan donerat 500,000 kr., och museerna i Lund, Nyköping o. Sundsvall ha också ihågkommit med stora donationer.

År 1898 stod det Hallwylska palatset vid Hamngatan i Stockholm, en av den nyligen avlidne I. G. Clasons förnämsta skapelser, färdigt. Inom murarna av detta palats har grevinnan skapat en samling av konst och konstindustri, som väl torde vara den förnämsta privata samling av detta slag som funnits i Sverige. Principen för samlingen har varit: endast det bästa av vad som står att få. Där finns en tavelksamling, vars nederländska 1600-talsavdelning torde vara ovärderlig; där finns en utsökt vapensamling; europeisk och orientalsk keramik, möbler och silver av alla slag m. m. återfinnas i de med plafondmålningar av Kronberg dekorerade rummen.

Redan 1908 tillkännagåvo makarna Hallwyl, att det var deras avsikt att till Stockholms stad testamentera palatset med allt vad däruti var. Men det kom till deras kännedom, att staden måhända komme att använda palatset till sammanträdeslokaler o. d., och då funno de sig föranlättna att ändra sitt testamente. Stockholms stad gick miste om palatset. Det blev i stället svenska staten, som fick motaga den ställiga donationen, med villkor dock, att allt i palatset skall förbli orubbat. För samlingarnas underhåll och vård fogades till donationen ett kontant belopp på en million kr. Donationen överlämnades 1921, men grevinnan har till sin död disponerat palatset och använt tiden till en noggrann katalogisering och beskrivning av samlingarna, ett arbete som ännu ej är på långt när fullbordat. Det kommer sannolikt att fullföljas av grevinnans nitiske medhjälpare i arbetet, fil. d:r Gerda Boëthius.

Bland de många övriga donationer, som fru v. Hallwyl gjort, må här erinras om Tyska kyrkans klockspel samt den gåva, varigenom slottet Wartburg räddades från att övergå i katolsk ägo.

I det sociala arbetet har grevinnan tagit mycket livlig del. Hon har utövat stor välgörenhet i det tysta och förhjälpit många unga män och kvinnor till utbildning och framgång. Personligen var hon en kvinna med bestämd karaktär och stark vilja, men den omiskänliga välvilja, som därjämte alltid utstrålade från hennes personlighet, gjorde henne varmt avhållen av alla.

Grevinnan von Hallwyl var hedersledamot av Konstakademien och innehade medaljen Litteris et artibus. Till hennes 80-årsdag lät Nordiska museet slå en medalj över henne som museets välgörarinna. Slutligen var hon hedersledamot av Slottsägareföreningen i Schweiz.

Den avlidna efterlämnar tre döttrar, fru Ebba von Eckermann, fru

Ellen Roosval och änkefru Irma von Geijer.

Den kommitté, som utsetts av grevinnan under hennes livstid och i vilken sitta bl. a. prof. Lithberg och svärsonen prof. Roosval, kommer säkerligen att fortsätta förvaltandet av det dyrbara arvet i den andan.

Svenska staten har blivit en dyrbar egendom rikare och kommer säkert att sätta sin auktoritet i pant på att den ej skall förtäras av mott- och mak. Och svenska folket har blivit ett museum rikare — ett levande museum.

Wilhelmina v. Hallwyl död.

Det Hallwylska palatset vid Hamngatan i Stockholm. Arkitekt var det för några dagar sedan avlidna byggnadsrådet Clason. Infädd grevinnan Wilhelmina von Hallwyl.

På fredagskvällen avled i Stockholm grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe, nära 86 år gammal, till följd av sviterna efter ett fall i en trappa för några veckor sedan.

Wilhelmina von Hallwyl var enda barnet till den bekante Norrlands-pioniären, grosshandlare W. H. Kempe, grundare av Ljusne-Woxna-verken. Vid 21 års ålder gifte hon sig med den kort förut till Sverige inflyttade f. d. schweiziske kaptenen greve Walther von Hallwyl, sedermera chef för Ljusne-Woxnaverken.

Redan tidigt intresserad för konst och kultur, lät hon snart restaurera sin makes gamla stamslott Hallwyl i Schweiz. Därtill anställdes omfattande utgrävningar, vilka inbragte en betydande samling från medeltiden och renässansen, en samling, som, utökad med en del Hallwylska familjporträtt, nu utgör en av de intressantaste avdelningarna av Schweiserisches Landesmuseum i Zürich.

Nordiska museet har alltid varit föremål för grevinnan Hallwyls varma intresse. År 1918 skänkte makarna Hallwyl till museet 300,000 kr. för inrättande av en professur vid museet i nordisk och jämförande folklivsforskning. Vidare bekostade grevinnan överflyttandet till Skansen av Julius Kronbergs atelier. Till Gotlands fornminnesförening har grevinnan donerat 500,000 kr., och museerna i Lund, Nyköping och Sundsvall ha också ihågkommit med stora donationer.

År 1898 stod det Hallwylska palatset vid Hamngatan, en av den nyligen avlidne I. G. Clasons förnämsta ska-

pelser, färdigt. Inom murarna av detta palats har grevinnan skapat en samling av konst och konstindustri, som väl torde vara den förnämsta privata samling av detta slag, som funnits i Sverige.

Palatset donerades 1921 till staten tillika med ett belopp på kronor 1,128,000 till bestridande av de med samlingarnas vård förbundna kostnaderna. Palatset har sedan dess disponerats av grevinnan, som använt tiden till en noggrann katalogisering och beskrivning av samlingarna, ett arbete, som ännu ej är på långt när fullbordat. Det kommer sannolikt att fullföljas av grevinnans nitiska medhjälparinna i arbetet, fil. d:r Gerda Boëthius.

Bland de många övriga donationer, som fru v. Hallwyl gjort, må här erinras om Tyska kyrkans klockspel samt den gåva, varigenom slottet Wartburg räddades från att övergå i katolsk ägo.

I det sociala arbetet har grevinnan tagit mycket livlig del; hon har utövat stor välgörenhet i det tysta och förhjulpt många unga män och kvinnor till utbildning och framgång.

Grevinnan von Hallwyl var hedersledamot av Konstakademien och innehade medaljen Litteris et artibus. Till hennes 80-årsdag lät Nordiska museet slå en medalj över henne som museets välgörarinna. Slutligen var hon hedersledamot av Slottsägareföreningen i Schweiz.

Den avlidna efterlämnar tre döttrar, fru Ebba von Eckermann, fru Ellen Roosval och änkefru Irma von Geijer.

LANDSKRONA-POSTEN MÅNDAGEN DEN 28 JULI 1930.

Hallwylska palatset har nu övergått i svenska statens ägo

*En kommitté utsedd av grevinnan Hallwyl
under hennes livstid*

Testamentet kommer snart att öppnas. — Nya
donationer att förvänta

Hallwylska palatset i Stockholm med porträtt av grevinnan Wilhelmina v. Hallwyl, som avlidit i en ålder av 86 år.

På fredagsaftonen avled i sitt hem i Stockholm den kände donatorn och mecenaten grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe.

Hon var född den 1 oktober år 1844 och enda barnet till brukspatronen W. H. Kempe och hans maka, född Wallis. År 1865 ingick hon äktenskap med f. d. kaptenen vid schweisiska generalstabens, tyske riksgreven Walter von Hallwyl, som samma år blivit svensk undersåte. Efter svärföräldrarnas död blev von Hallwyl jämte sin maka ägare till svärföräldrarnas stora förmögenhet, som bl. a. omfattade Ljusne-Woxna järn- och sågverk. Grevinnan von Hallwyl har lämnat frikostiga understöd till svenskt kulturellt och filantropiskt arbete, däribland till Gotlands fornvänner i Visby 500,000 kr., till Nordiska museet 300,000 kr., till Kulturhistoriska museet i Lund etc. Vidare donerade hon jämte sin make 1920 till Stockholm stad sitt av professor Clason ritade ståtliga palats vid Hamngatan därstädes, vilket för framtiden skall visa bilden av ett Stockholmskt patricierhem.

Bland utmärkelser, som kommit grevinnan Hallwyl till del, kan nämnas medaljen Litteris et artibus, samt hedersledamotskap i Konstakademien. På hennes 80-årsdag lät Nordiska museet slå en medalj över grevinnan Hallwyl, som museets välgörarinna.

Grevinnan von Hallwyl, som år 1921 blev änka, sörjes närmast av tre döttrar: Ebba, gift med kammarherre W. von Eckermann, Ellen, i sitt andra gifte förenad med professorn vid Stockholms högskola, d:r Johnny Roosval, och Irma, som nyligen blev änka efter ryttmästaren Wilhelm von Geijer, Vegeholm.

Genom grevinnan Wilhelmina von Hallwyls fränfalle har äganderätten till Hallwylska palatset vid Hamngatan övergått till svenska staten. Det var till en början makarna Hallwyls avsikt, att palatset med dess rika samlingar av konstföremål skulle tillfalla Stockholms stad. År 1910 meddelade ett rykte, att staden möjligen i framtiden skulle ställa palatset till stadsfullmäktiges disposition för sammanträden o. s. v. Med anledning av detta rykte ändrades de testamentariska dispositionerna. Svenska staten insattes som mottagare av den enastående vackra donationen. Palatset och dess kul-

turskatter skulle förvaltas som offentlig samling, och till dess underhåll i framtiden donerade grevinnan von Hallwyl 500,000 kr.

Närmare underrättelser rörande testamentets bestämmelser föreligga icke, men enligt vad N. D. A. erfarit skall donationen förvaltas av en kommitté, vars ledamöter utsetts av grevinnan von Hallwyl. Testamentet kommer att öppnas en av de närmaste dagarna, då de anhöriga komma att sammanträffa.

Palatset är avsett att för framtiden visa bilden av ett stockholmskt patricierhem omkring år 1900, med praktvåning, bostads- och gästrum, möbler, mattor, gardiner, husgerådssaker, kläder och ävenså konstsamlingarna i samma uppställning dessa fått i det Hallwylska hemmet. Ingenting får rubbas från den plats, som det intagit under grevinnan von Hallwyls livstid.

Rika konstskatter av skilda slag.

Samlingarna bestå av ett tavelgalleri, som till större delen utgöres av "holländare". Rembrandt är sålunda representerad, Hals, Ostade, Teniers, Goyen, Brueghel. Vidare finnes en förnämlig samling av Kina-saker, vars förnämsta dyrgripar äro jordfunna bronsföremål. Denna samling är en av de dyrbaraste i världen. Vidare finnes en samling av europeiskt porslin, varibland märkes otaliga dyrbara Meissenporslin. Dessutom finnes vackra pretiosa- och silversamlingar, vilka räddats från svenska kyrkor och hem. Slutligen finnes en mycket vacker vapensamling.

Hallwylska palatset uppfördes åren 1894—98 efter ritningar av framlidne professor I. G. Clason. Såväl gatu- som gårdsarkitekturen rör sig med spanska motiv. Inredningen utmärker sig för ovanlig hantverksskicklighet och gedigenhet. Panelverken äro utförda i olika träslag eller i marmor. De öppna spislarna ha inslag av sällsynta marmorarter. Väggfälten i de s. k. stora och lilla salongerna äro utfyllda med hautelisse-vävnader, och i andra rum med gyllenläder eller siden. Lilla salongen har en praktfull plafond av Ehrenstrahl. Stora salongen och vardagsrummet ha plafonder av Julius Kronberg. Andra målade dekorationer, dörröverstycken m. m. äro bl. a. utförda av Nils Asplund. Stora vestibulen och kängelbanan

vid tavelgalleriet äro smyckade med skulpturer av Ellen Roosval, född von Hallwyl. Spis- och dörröverstycken samt en Neptunfontän på gårdens fondnisch äro utförda av Gusten Lindberg. Andra skulpturala dekorationer ha utförts av J. A. Wetterlund.

Det Hallwylska hemmet kommer säkerligen att bli ett museum av ganska enastående art i hela världen. Det torde icke dröja länge förrän stockholmarna kunna taga det i beskådande. Uteslutet är icke, att öppnandet av den avlidnas testamente kommer att uppvisa fler donationer.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS
INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Landskrona Tidning

28/4 1930

Grevinnan W. von Hallwyl †

Grevinnan Wilhelmina von Hallwyl har avlidit i Stockholm i en ålder av 86 år. Vår bild visar Hallwylska palatset i Stockholm, som donerats staten tillsammans med en fond på över en miljon för museiändamål. I ovalen den avlidna.

160.
En av de främsta i ledet bland svenska kulturdonatorer, grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe, avled i fredags aften stilla i sitt hem i Stockholm i en ålder av 86 år.

Hon var född som enda barnet till den förmögne grosshandlaren och brukspatronen W. H. Kempe och hans maka, född Wallis. Vid 21 års ålder ingick hon äktenskap med den tyske riksgreven Walter von Hallwyl, f. d. kapten vid schweiziska generalstaben och sedermera herre till stamslotet Hallwyl. Greve Hallwyl hade flyttat över till Sverige 1864, blev nyåret därpå svensk undersåte och efter svärföräldrarnas död jämte sin maka ägare till den stora förmögenheten, som bl. a. omfattade större delen av Ljusne och Voxna järn- och sågverk.

Redan tidigt visade den unga grevinnan ett livligt intresse för bevarandet av värdefulla kulturminnen. Slottet Hallwyl hade sedan mitten av 1870-talet, då hennes make övertog det efter sin avlidne broder, stått obeboet. Här förvarades bl. a. det stora släktarkivet, som omfattade omkring 4,000 nummer. Grevinnan Hallwyl påtog sig uppdraget att bringa ordning i dessa dyrbara arkivarier, och det fleråriga arbetet utfördes under hennes personliga ledning. På hennes initiativ återställdes vidare den äldriga borgen i ursprungligt, värdigt skick. Härvid gjordes talrika intresanta fynd, vilka jämte en massa Hallwylska familjereliker och familjeporträtt, tillsammans 600 nummer, bildade en särskild avdelning i schweiziska Landets Museum i Zürich. Även museet i Bern har ihågkommit med frukostiga donationer.

Men jämväl Nordiska museet och museerna i Lund, Nyköping och Sundsvall ha kommit i åtnjutande av den vidsynta grevinnan Hallwyls välvilja. Den förstnämnda institutionen räknar för 12 år sedan med betydelsefulla donationer, då greveparet von Hallwyl skänkte Nordiska museet 300,000 kronor för inrättande av en professur i nordisk och jämförande folklivsforskning. Även förvarvet och överflyttningen till Skansen av Julius Kronbergs ateljé bekostades av grevinnan Hallwyl. För någon tid sedan skänkte greveparet 500,000 kr. till Gotlands fornminnesförening. Tyska kyrkans i Stockholm klockspel är en gåva av grevinnan Hallwyl. Vidare har greveparet till Stockholms stad donerat sitt av professor Cason ritade ståtliga palats vid Hamngatan, vilket för framtiden skall visa buden av ett Stockholmskt patricierhem. Denna donation ändrades emellertid sedermera så till vida, att det blev staten som erhöll egendomen ifråga. För att egendomen skall förbli i örubbet skick och bilda ett för forskare tillgängligt museum, bifogades vid donationen en gåva på mer än en million kronor.

Bland utmärkelser, som kommit grevinnan Hallwyl till del, kan nämnas medaljen Litteris et artibus, samt hedersledamotskap i Konstakademien. På hennes åttioårsdag lät Nordiska museet slå en medalj över grevinnan Hallwyl, som museets välgörarinna.

I det sociala hjälparbetet har grevinnan Hallwyl tagit verksam del och hennes välgörenhet i det tysta välsignas av många, som genom hennes ädla bistånd fått fullborda sin utbildning och av ännu flera, vilka fått sin levnadsbörda lättad.

Grevinnan Hallwyl har tillbringat åtskilliga somrar på sitt gods Hildesborg vid Landskrona.

Grevinnan Hallwyl efterlämnar tre döttrar: Ebba, gift med kammarherre W. von Eckerman, Ellen, i sitt andra gifte förenad med professorn vid Stockholms högskola, d:r Johnny Roosval, och Irma, som nyligen blev änka efter ryttmästaren Wilhelm von Geijer, Vegesholm.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS
INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Lunds Dagblad
28/7 1930

† **Wilhelmina von Hallwyl.** Grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe, har avlidit i Stockholm i en ålder av nära 86 år.

Wilhelmina von Hallwyl var enda barnet till den rike grosshandlaren och brukspatronen W. H. Kempe och hans maka, f. Wallis, båda av gamla patriciersläkter från Stralsund. Vid 21 års ålder ingick fröken Kempe äktenskap med tyske riksgreven Walther von Hallwyl, f. d. kapten i schweiziska generalstaben och sedermera herre till slottet Hallwyl. Greve Hallwyl hade flyttat över till Sverige 1864, blev 9 år senare svensk undersåte och efter svärföräldrarnas död jämte sin maka ägare till den stora förmögenhet, som bl. a. omfattade större delen av Ljusne och Voxna järn- och sågverk m. m.

Med grevinnan von Hallwyl har en av våra främsta kulturdonatorer gått bort. Hon har ihågkommit Nordiska museet samt flera av våra landsortsmuseer, däribland Kulturhistoriska museet i Lund, med rika gåvor. Den förstnämnda institutionen fick för 12 år sedan en betydande donation, då greveparet von Hallwyl skänkte Nordiska museet 300,000 kr. för inrättande av en professur i nordisk och jämförande folklivsforskning vid museet. Hon var även den anonyma givare, som för några år sedan skänkte Gotlands fornminnesförening 500,000 kr.

Redan 1908 hade Wilhelmina von Hallwyl och hennes make tillkännagivit som sin avsikt att till Stockholms stad testamentera sitt av prof. Clason ritade ståtliga palats vid Hamngatan, vilket skulle visa bilden av ett stockholmskt patricierhem vid sekelskiftet. Det kom emellertid till makarnas kännedom, att staden måhända i en framtid komme att ställa palatset till stadsfullmäktiges disposition för sammanträdeslokaler m. m. Denna ryktesvis meddelade plan var tillräcklig för dem att 1920 ändra sitt testamente och till svenska staten överlämna egendomen. Nyåret 1921 överlämnades och mottogs donationen enligt vilken palatset med däri inrymd lös-egendom skall förbli orubbat. För att trygga det sålunda tillkomna museets existens bifogades en gåva på mer än en miljon kr. Grevinnan Hallwyl har ända till sin död disponerat palatset, vars samlingar och inventarier förtecknats och beskrivits under hennes överinseende.

Grevinnan von Hallwyl, som 1921 blev änka, sörjes närmast av tre döttrar: Ebba, gift med kammarherre W. von Eckermann, Ellen, i sitt andra gifte förenad med professorn vid Stockholms högskola, d:r Johnny Roosval, och Irma, som nyligen blev änka efter ryttmästare Wilhelm von Geijer, Vegeholm.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDNINGURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Notala Posten

28/7

1930

En märkeskvinna ur tiden.

Grevinnan Wilhelmina von Hallwyl avliden.

En av de främsta av svenska kulturdonatorer, grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe, avled på fredagskvällen i en ålder av nära 86 år.

Med grevinnan von Hallwyl har en av våra främsta kulturdonatorer gått bort. Hon har ihågkommit Nordiska museet samt flera av våra landsortsmuseer med rika gåvor. Den förstnämnda institutionen fick för 12 år sedan en betydande donation, då greveparet v. Hallwyl skänkte Nordiska museet 300,000 kr. för inrättande av en professur i nordisk och jämförande folklivsforskning vid museet. Hon var även den anonyme givare, som för några år sedan med varm hand skänkte Gotlands fornminnesförening 500,000 kronor.

Wilhelmina von Hallwyl var enda barnet till den rike grosshandlaren och brukspatronen W. H. Kempe och hans maka, f. Wallis, båda av gamla patriciersläkter från Stralsund. Vid 21 års ålder ingick fröken Kempe äktenskap med tyske riksgreven Walther von Hallwyl, f. d. kapten i schweiziska generalstaben och sedermera herre till slottet Hallwil. Greve Hallwyl hade flyttat över till Sverige 1864, blev nio år senare svensk undersåte och efter svärföräldrarnas död jämte sin maka ägare till den stora förmögenhet, som bl. a. omfattade större delen av Ljusne och Voxna järn- och sågverk m. m. Genom testamente har även Hallwylska hemmet överlämnats till staten.

Den bortgångna efterlämnar som närmast sörjande tre döttrar.

Karlsson Th.

163

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS
INT. BYRÅ FÖR TIDINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Örebro
Kerstin Almqvist
28/7
1930

Den avlidne kultur-
donatorn.

Grevinnan von Hallwyl.

T. a. 28
En av de främsta i ledet bland svenska kulturdonatorer, grevinnan Vilhelmina von Hallwyl, f. Kempe, avled som nämnts på fredagskvällen i sitt hem i Stockholm nära 86 år gammal.

Vilhelmina v. Hallwyl föddes 1 oktober 1844 som enda barnet till grosshandlaren och bruksägaren V. H. Kempe och hans maka, f. Vallis. Vid 21 års ålder ingick fröken Kempe äktenskap med tyske riksgreven Walther v. Hallwyl, f. d. kapten i schweiziska generalstaben och sedermera herre till slottet Hallwil, anlagt under karolingiska tiden och ända från medeltiden fortfarande i samma släkts besittning. Greve Hallwyl hade flyttat över till Sverige 1864, blev 9 år senare svensk undersåte, och efter svärföräldrarnas död jämte sin maka ägare till den stora förmögenhet som bl. a. omfattade större delen av Ljusne och Voxna järn- och sågverk m. m.

Redan tidigt visade den unga grevinnan ett livligt intresse för bevarandet av värdefulla kulturminnen. Detta intresse vände sig naturligt nog först mot det ärevördiga familjeslottet Hallwil, som genom hennes storartade frikostighet blev för all framtid bevarat som ett kulturminnesmärke. Men även svenska museer och kulturella institutioner ha kommit i åtnjutande av grevinnan Hallwyls välvilja. Nordiska museet riktades för 12 år sedan med en betydelsefull donation, då greveparet v. Hallwyl skänkte Nordiska museet 300,000 kr. för inrättande av en professur i nordisk och jämförande folklivsforskning vid museet. Även förvärvet och överflyttningen till Skansen av Julius Kronbergs ateljé bekostades av grevinnan v. Hallwyl. Att den anonyme givare, som för några år sedan med varm hand skänkte Gotlands fornminnesförening 500,000 kr. och därigenom möjliggjorde bevarande i dittills oanad omfattning av den minnesrika öns fornsatser, ingen annan var än Vilhelmina v. Hallwyl, har redan länge varit en offentlig hemlighet.

Nyåret 1921 överlämnades som gåva till svenska staten det Hallwylska palatset vid Hamngatan jämte konstsamlingar. Enligt donationsbrevet skall palatset med däri inrymd lösegendom förbli orubbat och bilda ett för forskare tillgängligt museum. För att trygga dettas existens bifogades en gåva på mer än en miljon kr.

Ehuru själv stockholmsbarn, glömde Vilhelmina v. Hallwyl aldrig sin tyska härkomst. Tyska församlingen i Stockholm ihågkoms ofta av henne och hennes make med frikostiga understöd. Klockspelet i Tyska kyrkan är en gåva från dem. Till sin religiösa åskådning strängt protestantisk, bidrog Vilhelmina v. Hallwyl bl. a. vid ett kritiskt tillfälle i slottet Wartburgs tillvaro genom en storslagen gåva till den gamla lutherborgens bevarande i protestantisk ägo.

I det sociala hjälparbetet har hon tagit verksam del.

Bland utmärkelser, som kommit grevinnan v. Hallwyl till del, må nämnas medaljen Litteris et artibus samt hedersledamotskap av Konstakademien. Till hennes 80-årsdag lät Nordiska museet slå en medalj över henne som museets välgörarinna.

Grevinnan v. Hallwyl efterlämnar tre döttrar: Ebba, gift med kammarherren V. v. Eckermann, Ellen, i sitt andra gifte förenad med professorn vid Stockholms högskola d:r Johnny Roosval, och Irma, som nyligen blivit änka efter ryttmästaren Vilhelm v. Geijer.

Vår älskade mor
Grevinnan

Wilhelmina von Hallwyl

född Kempe,
insomnade fridfullt
nära 86 år gammal
fredagen den 25 juli 1930,
innerligt sörjd och saknad av
oss barn, barnbarn, barnbarns-
barn, tillgiven vårdarinna samt
trofasta vänner och tjänare.

Ebba och Wilhelm v. Eckermann.

Ellen och Johnny Roosval.

Irma von Geijer.

Jesaja 43:1.

Jordfästningen äger rum i S:ta
Gertruds kyrka torsdagen den 31
juli kl. 2 e. m., varefter gravsätt-
ning omedelbart sker å Väster-
ljungs kyrkogård.

Ev. blommor kunna sändas till
kyrkan före kl. 1 e. m.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

*Nya Kristinehamns
Posten 28/7 1930*

En märkeskvinna ur tiden.

Grevinnan Wilhelmina von Hallwyl avliden.

En av de främsta av svenska kulturdonatorer, grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe, avled på fredagskvällen i en ålder av nära 86 år.

** Nya P. 28/7*

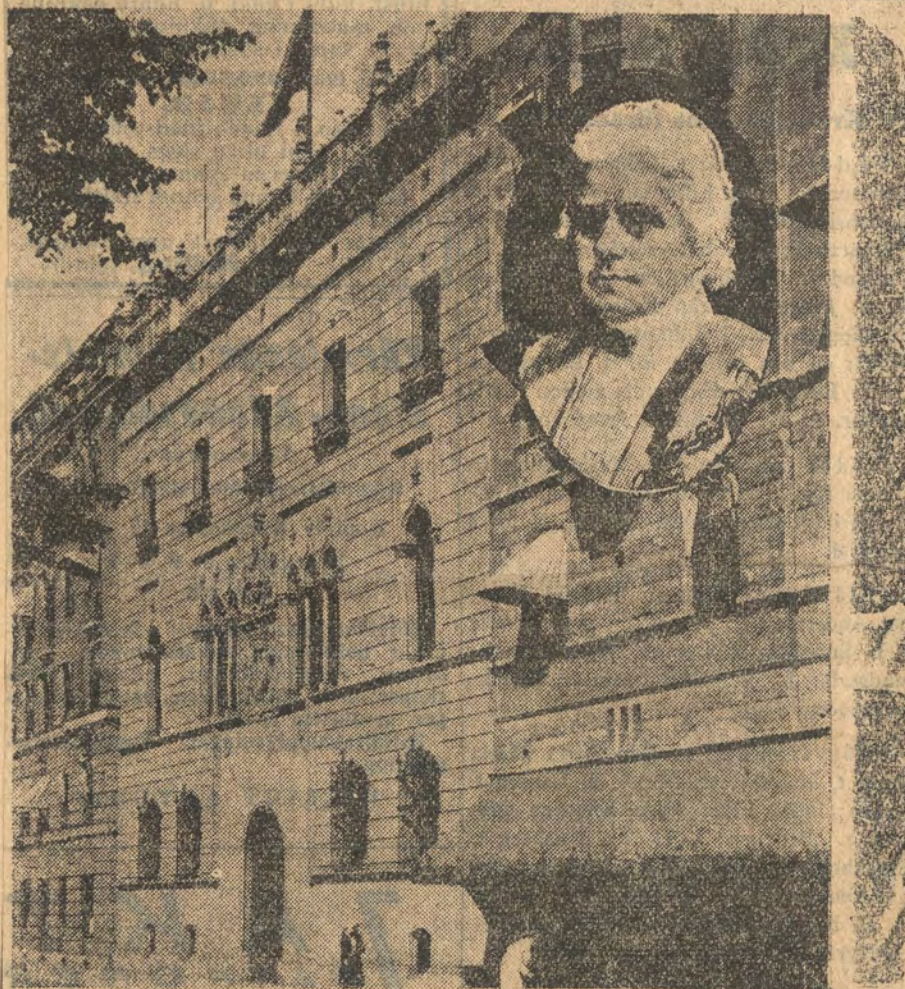
Med grevinnan v. Hallwyl har en av våra främsta kulturdonatorer gått bort. Hon har ihågkommit Nordiska museet samt flera av våra ländsortsmuseer med rika gåvor. Den förstnämnda institutionen fick för 12 år sedan en betydande donation, då greveparet v. Hallwyl skänkte Nordiska museet 300,000 kr. för inrättande av en professur i nordisk och jämförande folklyvsforskning vid museet. Hon var även den anonyme givare, som

för några år sedan med varm hand skänkte Gotlands förminnesförening 500,000 kronor.

Wilhelmina v. Hallwyl var enda barnet till den rike grosshandlaren och brukspatronen W. H. Kempe och hans maka, f. Wallis, båda av gamla patriciersläkter från Stralsund. Vid tjuguettt års ålder ingick fröken Kempe äktenskap med tyske riksgreven Walter v. Hallwyl, f. d. kapten i schweiziska generalstaben och sedermera herre till slottet Hallwil. Greve Hallwyl hade flyttat över till Sverige 1864, blev nio år senare svensk undersäte och efter svärföräldrarnas död jämtte sin maka ägare till den stora förmögenhet som bl. a. omfattade större delen av Ljusne och Voxna järn- och sågverk m. m.

Genom testamente har även Hallwylska hemmet överlämnats till staten.

Den bortgångna efterlämnar som närmast sörjande tre döttrar.

Hallwylska palatset i Stockholm
med porträtt av grevinnan Wilhelmina v. Hallwyl,
som avlidit i en ålder av 86 år.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSKLIPP

STOCKHOLM

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Kamblad

*Nya Wernersborgs
287 1930 Tidningen*

thur Gerdin och lärarinnan Margit Andersson, Amål.

En av de främsta svenska kulturdonatorerna grevinnan *Wilhelmine von Hallwyl* avled på fredagskvällen i en ålder av nära 86 år.

Grevinnan *Wilhelmine von Hallwyl*, född *Kempe*, var född den 1 okt. 1844 och enda barnet till brukspatronen *W. H. Kempe* och hans maka, född *Wallis*, båda gamla patriciersläkter från *Stralsund*. Vid 21 års ålder ingick hon äktenskap med tyske riksgreven *Walter von Hallwyl*, f. d. kapten i schweiziska generalstaben och sedermera herre till slottet *Hallwyl*, anlagt under karolingiska tiden och ända från medeltiden i samma släkts besittning.

Greve *Hallwyl* flyttade till Sverige 1864 och blev nio år senare svensk undersåte samt efter svärföräldrarnas död jämte sin maka ägare till den stora förmögenhet, som bl. a. omfattade större delen av *Ljusne-Woxne* järn- och sågverk.

Grevinnan *Hallwyl* visade tidigt livligt intresse för bevarandet av värdefulla kulturminnen. Hon åtog sig sålunda bl. a. uppgiften att bringa ordning i det stora hallwylska släktarkivet, omfattande omkring 4,000 nummer. Den gamla stamborgen återställdes i värdigt skick och därvid gjordes intressanta fynd från medeltiden och renässansen. De hallwylska familjereligerna och familjeporträtten, omkring 600 nummer, utgjorde en särskild avdelning i *Schweizerisches Landes-Museum* i *Zürich*. Även museet i *Bern* har ihågkommit med frikostiga donationer. Grevinnans välvilja räckte även till för *Nordiska museet*, museerna i *Lund*, *Norrköping* och *Sundsvall*. *Nordiska museet* riktades för tolv år sedan med en stor donation, då greveparet skänkte 300,000 kr. för inrättande av en professur i nordiska jämförande folklivsforskning. Överflyttningen till *Skansen* av *Julius Kronbergs* ateljé bekostas av grevinnan *von Hallwyl*. Den anonyma donationen på en halv miljon kr. till *Gotlands fornminnesförening* visade sig vara utgången från grevinnan *Hallwyl*. Även i övrigt har den bortgångna utövat en omtalande välgörenhet. Det av *Clason* ritade ståtliga palatset vid *Hamngatan* bestämdes redan under grevens livstid skola överlämnas till *Stockholms stad*. Hon var innehavarinna av *Litteris et artibus* och hedersledamot av konstakademin. *Nordiska museet* slog på hennes 80-årsdag en medalj över sin välgörarinna.

Grevinnan *Hallwyl* efterlämnar tre döttrar, *Ebba*, gift med kammarherre *von Eckermann*, *Ellen* i andra giftet förenad med professor *Roosval*, och *Irma*, nyligen änka efter ryttmästare *V. von Geijer*.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1

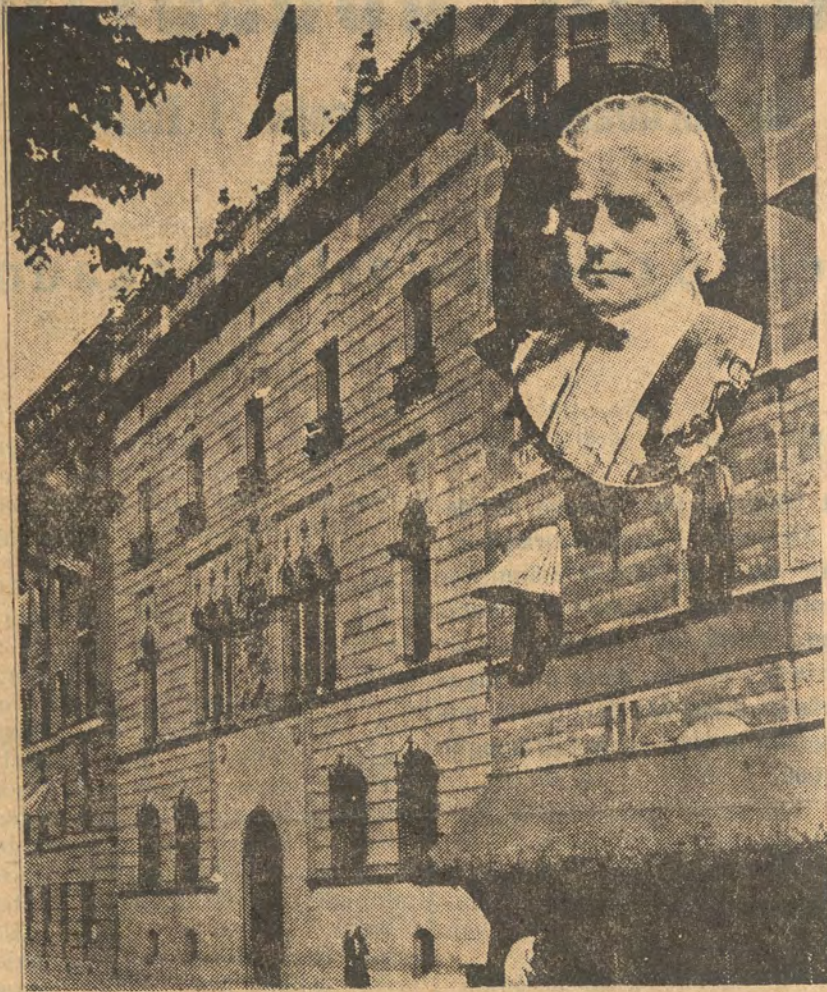
Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Ophorhamus Hylleber

28/7 1930

AMNS NYHETER—OSKARSHAMNS-POSTEN Nr 86. Måndagen

Halwylska palatset i Stockholm.

Grevinnan von Hallwyl, född Kempe, avled på fredagskvällen i en ålder av nära 86 år. *Ordn. N 28*

Med grevinnan Hallwyl bortgår en av våra största kulturdonatorer. Efter hennes död kan det bekanta Hallwylska palatset i Stockholm, huvudstadens praktfullaste privatbyggnad, övergå i statens ägo och bilda ett för forskare tillgängligt museum. Denna donation åtföljdes av ytterligare en gåva på 1,1 miljoner kronor till museets underhåll. Tidigare hade

grevinnan Hallwyl och hennes make donerat 300,000 kr. till inrättande av en professur i nordisk och jämförande folklivsskildring vid Nordiska museet. Slottet Hallwyl i Schweiz, som varit i släktens ägo sedan 1080, skall övergå i schweiziska statens ägo.

Det praktfulla Hallwylska palatset i Stockholm är uppfört åren 1894—1898 efter ritningar av professor I. G. Clason och avsett att visa bilden av ett stockholmska patricerhem omkring sekelskiftet.

Hallwylska palatset i Stockholm med porträtt av grevinnan Wilhelmina v. Hallwyl, som avlidit i en ålder av 86 år.

I Stockholm avled på fredagen grevinnan *Wilhelmina von Hallwyl*.

Hon var som bekant synnerligen intresserad för konst och socialt arbete.

Nordiska museet har alltid varit föremål för grevinnan Hallwyls varma intresse. År 1918 skänkte markarna Hallwyl till museet 300,000 kr. för inrättande av en professur vid museet i nordisk och jämförande folk-livsforskning. Vidare bekostade grevinnan överflyttandet till Skansen av Julius Kronbergs atelier. Till Gotlands förmminnesförening har grevinnan donerat 500,000 kr., och museerna i Lund, Nyköping och Sundvall ha också ihågkommit med stora donationer.

År 1898 stod det Hallwylska palat-

set vid Hamngatan, en av den nyligen avlidne I. G. Clasons förnämsta skapelser, färdigt. Inom murarne av detta palats har grevinnan skapat en samling av konst och konstindustri, som väl torde vara den förnämsta privata samling av detta slag som funnits i Sverige.

Palatset donerades 1921 till staten tillika med ett belopp på 1,128,000 kr. till bestridande av de med samlingarnas vård förbundna kostnaderna.

Grevinnan von Hallwyl var hedersledamot av Konstakademien och innehade medaljen *Litteris et artibus*. Till hennes 80-årsdag lät Nordiska museet slå en medalj över henne som museets välgörarinna. Slutligen var hon hedersledamot av Slottsägareföreningen i Schweiz.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Thors Ljus & Lökberg
28/7 1930 Tidning

HALLWYLSKA PALATSET i Stockholm med porträtt av grevinnan Wilhelmina v. Hallwyl, som avlidit i en ålder av 86 år.

80657 28

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon 7787

Svenska Morgonbladet

28/7 1929 30

**Grevinnan
v. Hallwyl
avliden.**

Grevinnan Wilhelmina von Hallwyl har avlidit i Stockholm, nära 86 år gammal, till följd av sviterna efter ett fall i en trappa för några veckor sedan.

Hon var enda barnet till den bekante Norrlandspioniären, grosshandlare W. H. Kempe, grundare av Ljusne-Woxna-verken. Vid 21 års ålder gifte hon sig med den kort förut till Sverige inflyttade f. schweiziske kaptenen greve Walther von Hallwyl, sedermera chef för Ljusne-Woxna-verken.

Till namnet Hallwyl knyts som bekant flera ståtliga donationer till befrämjande av konst- och kulturforskning. Den professur i nordisk och jämförande folkslivsforskning vid Nordiska museet, som nu innehaves av Nils Lithberg, möjliggjordes sålunda genom att greveparet v. Hallwyl ställde nödiga penningmedel till förfogande. Den förnämligaste av de Hallwylska donationerna utgöres emellertid av det Hallwylska palatset med dess rika samlingar av konst- och konsthantverk. Denna fastighet överlämnades för ett 10-tal år sedan genom gåvbrev till svenska staten med föreskrift att byggnaden med tillhörande lösegendom för all framtid skulle utgöra ett för forskare och andra intresserade tillgängligt museum. I gåvan ingick också ett belopp på 1,128,000 kr. i obligationer till bestridande av de med samlingarnas vård förbudna kostnaderna.

Grevinnan von Hallwyl var hedersledamot av Konstakademien och innehade medaljen Litteris et artibus. Till hennes 80-årsdag lät Nordiska museet slå en medalj över henne som museets välgörarinna. Slutligen var hon hedersledamot av Slottsägareföreningen i Schweiz.

Den avlidna efterlämnar tre döttrar, fru Ebba von Ekermann, fru Ellen Roosval och änkefru Irma von Geijer.

Sydsvenska Dagbladet

28/7 1928 30

Hallwylska palatset till staten.

Zettera

*De magnifika samlingarna komma
icke att rubbas.*

Genom grevinnan Wilhelmina von Hallwyls fränfälle har äganderätten till Hallwylska palatset vid Hamngatan övergått till svenska staten. Det var till en början makarna Hallwyls avsikt, att palatset med dess rika samlingar av konstföremål skulle tillfalla Stockholms stad. År 1910 meddelade ett rykte, att staden möjligen i framtiden skulle ställa palatset till stadsfullmäktiges disposition för sammanträden o. s. v. Med anledning av detta rykte ändrades de testamentariska dispositionerna. Svenska staten insattes som mottagare av den enastående vackra donationen. Palatset och dess kulturskatter skulle förvaltas som offentlig samling, och till dess underhåll i framtiden donerade grevinnan von Hallwyl 500,000 kr.

Närmare underrättelser rörande testamentets bestämmelser föreligga icke men donationen skall förvaltas av en kommitté, vars ledamöter utsetts av grevinnan von Hallwyl. Testamentet kommer att öppnas en av de närmaste dagarna, då de anhöriga komma att sammanträffa.

Palatset är avsett att för framtiden visa bilden av ett stockholmskt patricierhem omkring år 1900, med praktvåning, bostads- och gästrum, möbler, mattor, gardiner, husgerådssaker, kläder och ävenså konstsamlingarna i samma uppställning dessa fått i det Hallwylska hemmet. Ingenting får rubbas från den plats, som det intagit under grevinnan von Hallwyls livstid.

Samlingarna bestå av ett tavelgalleri, som till större delen utgöres av "holländare". Rembrandt är sålunda representerad. Hals, Ostade, Teniers, Goyen, Brueghel. Vidare finnes en förnämlig samling av Kina-saker, vars förnämsta dyrgripar äro jordfunna bronsföremål. Denna samling är en av de dyrbaraste i världen. Vidare finnes en samling av europeiskt porslin, varibland märkesotaliga dyrbara Meissenporslin. Dessutom finnes vackra pretiosa- och silver-samlingar, vilka räddats från svenska kyrkor och hem. Slutligen finnes en mycket vacker vapensamling.

Hallwylska palatset uppfördes åren 1894—98 efter ritningar av framlidne professor I. G. Clason. Såväl gatusom gårdsarkitekturen rör sig med spanska motiv. Inredningen utmärker sig för ovanlig hantverksskicklighet och gedigenhet. Panelverken äro utförda i olika träslag eller i marmor. De öppna spislarna ha inslag av sällsynta marmorarter. Väggfälten i de s. k. stora och lilla salongerna äro utfyllda med hautelisse-vävnader och i andra rum med gyllenläder eller siden. Lilla salongen har en praktfull plafond av Ehrenstrahl. Stora salongen och vardagsrummet ha plafonder av Julius Kronberg. Andra målade dekorationer, dörröverstycken m. m. äro bl. a. utförda av Nils Asplund. Stora vestibulen och kugelbanan vid tavelgalleriet äro smyckade med skulpturer av Ellen Roosval, född von Hallwyl.

Söderhamns Tidningen

28/2 1930

**Grevinnan von Hallwyl
död.**

I den höga åldern av nära 86 år har grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, f. Kempe, på fredag afton avlidit i sitt hem i Stockholm.

Den hädangångna var född den 1 okt. 1844, enda barnet till en av förgrundsmännen inom den tidens affärs- och industriliv grosshandl. och brukspatronen W. H. Kempe och hans maka, f. Wallis. Patriciersläkten Kempe hade sin stamort i det fordom svenska Stralsund, varifrån ättlingar av densamma på 1830-talet överflyttade till Sverige och särskilt fingo en varaktig stad i den lilla stifts- och kulturmetropolen Härnösand, där de genom giftermål befryndades med skalden och biskopen Frans Mikael Franzéns familj.

Redan vid 21 års ålder ingick Wilhelmina Kempe giftermål med tyske riksgreven Walter von Hallwyl, f. d. kapten i schweiziska generalstaben o. sedermera herre till slottet Hallwil, anlagt under karolingska tiden o. ända från medeltiden fortfarande i samma släkts besittning. Greve Hallwyl flyttade över till Sverige 1864, blev nio år senare svensk undersåte, och efter svärföräldrarnas död jämte sin maka ägare till den stora förmögenhet som bl. a. omfattade större delen av Ljusne och Voxna järn- och sågverk m. m.

Wilhelmina Kempe efterlämnar tre döttrar: Ebba, gift med kammarherre W. von Eckermann, Ellen, gift med prof. Johnny Roosval, och Irma, änka efter ryttmästaren Wilhelm von Geijer.

Hallwylska palatset övergår nu i svenska statens ägo.

Genom grevinnan Wilhelmina von Hallwyls fränfälle har äganderätten till Hallwylska palatset vid Hamngatan övergått till svenska staten. Det var till en början makarna Hallwyls avsikt, att apalatset med dess rika samlingar av konstföremål skulle tillfalla Stockholms stad. År 1910 meddelade ett rykte, att staden möjligen i framtiden skulle ställa palatset till stadsfullmäktiges disposition för sammanträden o. s. v. Med anledning av detta rykte ändrades de testamentariska dispositionerna. Svenska staten insattes som mottagare av den enastående vackra donationen.

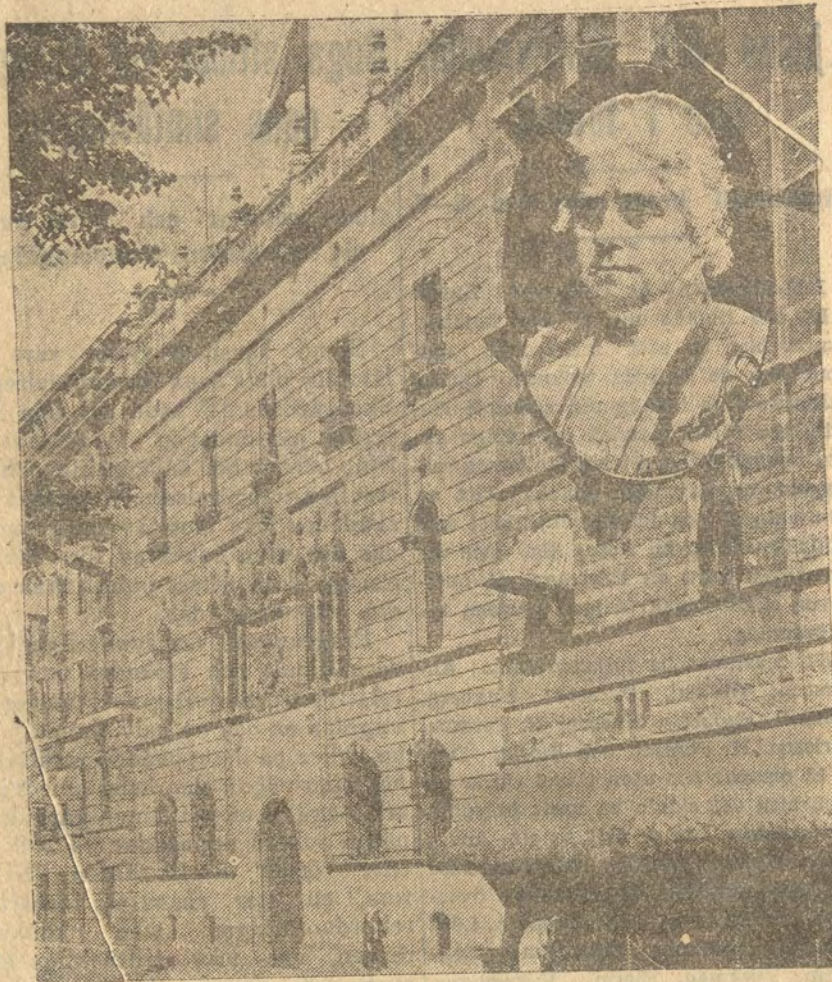
Enligt donationen skall palatset med däri inrymd lösegendom förbli orubbat och bilda ett för forskare tillgängligt museum. För att trygga dettas existens bifogades en gåva på mer än en miljon kr. Grevinnan Hallwyl har emellertid ända till sin död disponerat palatset, vars samlingar och inventarier in i minsta detalj förtecknats och beskrivits under hennes överinseende, ett katalogiseringsarbete som krävt många år och ännu ej är på långt när fullbordat.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN
 AVD. FÖR PRESSURKLIPP SV. ARGUS
 INT. BYRÅ FÖR TIDNINGURKLIPP
 STOCKHOLM 1
 Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Söderhamns Tidning
 28/7 1930

SÖDERHAMNS TIDNING. 1

En märkeskvinna ur tiden.

Hallwylska palatset i Stockholm med porträtt av grevinnan Wilhelmina v. Hallwyl.

28/7

En av de främsta i ledet bland svenska kulturdonatorer, grevinnan Wilhelmina v. Hallwyl, f. Kempe, har som vi i lördags omtalade slutat sitt verksamma välsignelserika liv i den höga åldern av nära 86 år.

Hennes livliga ande, som aldrig kände någon trötthet i de uppgifter hon påtagit sig, var ännu för några veckor sedan rörligt aktiv. Den gamla damen råkade emellertid nyligen falla i en trappa, och sedan dess ha krafterna avtagit, och hon avsomnade lugnt och stilla i sitt hem.

Wilhelmina v. Hallwyl föddes den 1 oktober 1844, som enda barnet till den rike grosshandlaren och brukspatronen W. H. Kempe och hans maka, f. Wallis, båda av gamla patriciersläkter från Stralsund. Vid tjuguetta års ålder ingick fröken Kempe äktenskap med tyske riksgreven Walther v. Hallwyl, f. d. kapten i schweiziska generalstabben och sedermera herre till slottet Hallwil, anlagt under karolingiska tiden och ända från medeltiden fortfarande i samma släkts besittning.

Greve Hallwyl hade flyttat över till Sverige 1864, blev nio år senare svensk undersåte, och efter svärföräldrarnas död jämte sin maka ägare till den stora förmögenhet, som bl. a. omfattade större delen av Ljusne och Woxna järn- och sågverk m. m.

Redan tidigt visade den unga grevinnan ett livligt intresse för bevarandet av värdefulla kulturminnen. Slottet Hallwil hade sedan mitten av 1870-talet, då hennes make övertagit det efter sin avlidne broder, stått obeboet. Här förvarades bl. a. det stora släktarkivet, som omfattade omkring 4,000 nummer. Grevinnan Hallwyl påtog sig uppgiften att bringa ordning i dessa dyrbara arkivalier, och det fleråriga arbetet utfördes under hennes personliga ledning. Genom hennes initiativ återställdes vidare den tusenåriga stamborgen i ursprungligt och värdigt skick — och vid de grävningar, som d. v. d. r N. Lithberg fick i uppdrag att utföra gjordes talrika intressanta fynd från senare medeltiden och renässansen, vilka jämte en massa Hallwylska familjereликer och familjeporträtt — tillsammans omkring 600 nummer — bildade en särskild avdelning i Schweizerisches Landesmuseum i Zürich. Även museet i Bern har ihågkommit med frikostiga donationer.

Men jämväl Nordiska museet och museerna i Lund, Nyköping och Sundsvall ha kommit i åtnjutande av den vidsynta och vidhjärtade grevinnans välvilja. Den förstnämnda institutionen riktades för tolv år sedan med en betydelsefull donation, då greveparet v. Hallwyl skänkte Nordiska museet 300,000 kr. för inrättande av en professur i nordisk och jämförande folklivsforskning vid museet. Även förvärvet och överflyttningen till Skansen av Julius Kronbergs ateljé bekostades av grevinnan v. Hallwyl. Att den anonyme givare, som för några år sedan med varm hand skänkte Gotlands fornminnesförening 500,000 kr. och därigenom

möjliggjorde bevarande i dittills oanad omfattning av den minnesrika öns fornskatte, ingen annan var än Wilhelmina v. Hallwyl, har redan länge varit en offentlig hemlighet.

Ehuru själv Stockholmsbarn, glömde Wilhelmina v. Hallwyl aldrig sin tyska härkomst. Tyska församlingen här ihågkoms ofta av henne och hennes make med frikostiga understöd. Klockspelet i Tyska kyrkan är en gåva från dem. Till sin religiösa åskådning strängt protestantisk, bidrog Wilhelmina v. Hallwyl bl. a. vid ett kritiskt tillfälle i slottet Wartburgs tillvaro genom en storslagen gåva till den gamla Lutherborgens bevarande i protestantisk ägo.

Ett nytt museum — ett levande.

Det var den 2 januari 1921, som tidningarna omtalade att greve Walter von Hallwyl och hans grevinna donerat sitt palats vid Hamngatan, konstsamlingar och all övrig däri befintlig lösegendom till staten. Och inte bara det. Gåvan åtföljdes av ett kapitalbelopp av 1,128,660 kronor för att den för all framtid skulle kunna på ett värdigt sätt förvaltas som offentlig egendom.

Typiska för donatorernas fina uppfattning av hur detta museum skulle komma att framstå för efterföljande generationer, för att bli till största möjliga kulturhistoriska nytta, äro några punkter i en skrivelse, som de bifogade gåvobrevet till staten. Man läser där bl. a.: "Av de i museerna samlade konstföremålen kan man nog efteråt sammanföra s. k. tidstrogna interiörer, men dessa bliva aldrig annat än rekonstruktioner, mer eller mindre pålitliga, under det att däremot sådana interiörer, som äro gripna direkt ur ett verkligt hem, bliva på ett helt annat sätt historiskt trovärdiga dokument. I ännu högre grad blir detta fallet, om dessutom även rumsensemblen bibehålles. I ett levande hem finnas därjämte en mängd föremål, som aldrig kunna i hela sin utsträckning samlas i våra vanliga museer. Hit höra inredningen av kök och skafferier, ekonomihus, hushålls- och bruksföremål av olika slag, kläder för fest och vardagsliv, toilettsaker m. m., vilka för en kommande tids kulturforskning äga lika stort värde som de hemmet tillhörande dyrbarheterna."

Några exempel på vad som finnes i detta "privatmuseum": en av de dyrbaraste samlingarna i världen av kinesiska bronser; europeiskt porslin av oerhört värde, däribland många Meissenpjäser, fullständigt unika; en samling vapen från Europa och Orienten, synnerligen vacker; silver och tenn av svensk tillverkning. Och så först och sist tavelmålningen.

Denna innehåller de flesta av de stora namnen, representerade av i regel utomordentliga dukar. Där ha vi de gamla tyska, franska, italienska holländska mästarna. Framstående konstnärer av alla tider och av alla nationer äro representerade. Bland pärlorna kan Rembrandts Magdalena nämnas.

Den kommitté, som utsetts av

grevinnan under hennes livstid och i vilken sitta bl. a. prof. Lithberg och svärsonen prof. Roosval, kommer säkerligen att fortsätta förvaltandet av det dyrbara arvet i den andan.

Svenska staten har blivit en dyrbar egendom rikare, och kommer säkert att sätta sin auktoritet i pant på att den ej skall förtäras av mått och mal. Och svenska folket har blivit ett museum rikare — ett levande museum.

Bland utmärkelser, som kommit Wilhelmina v. Hallwyl till del, må nämnas medaljen Litteris et Artibus samt hedersledamotskap av Konstakademien. Till hennes 80-årsdag lät Nordiska museet slå en medalj över henne som museets välgörarinna. Hon var jämväl enda kvinnliga hedersledamot av Slottsägareföreningen i Schweiz, detta tillerkännande av hennes storstilade åtgärder till familjeslottet Hallwils bevarande för all framtid som ett kulturminnesmärke.

I det sociala hjälparbetet har Wilhelmina v. Hallwyl tagit verksam del, och hennes välgörenhet i det tysta välsignas av många som genom hennes ädla bistånd fått medel att fullborda sin utbildning och av ännu flera vilka fått sin livsbörda lättad.

Vid grevinnan v. Hallwyls bår tala hennes verk i kulturens tjänst och till människornas upplysning ett språk som icke behöver kommenteras med många ord och granna fraser.

Grevinnan v. Hallwyl efterlämnar tre döttrar: Ebba gift med kammarherren W. von Eckerman, Ellen i sitt andra gifte förenad med professorn vid Stockholms högskola d:r Johnny Roosval, och Irma, som nyligen blivit änka efter ryttmästaren Wilhelm v. Geijer.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Löderköpings tidning
28/7 1930

Grevinnan von Hallwyl
död.

Grevinnan von Hallwyl.

En av alla tiders märkligaste gestalter i svenskt museiväsen har gått bort. På fredagskvällen avled grevinnan Wilhelmina von Hallwyl vid den höga åldern av 86 år i det hem, som hon genom ett halvt sekels samlarverksamhet danat till ett privatmuseum utan jämförelse i vårt land och även jämfört med utlandets samlingar av mycket stor betydelse.

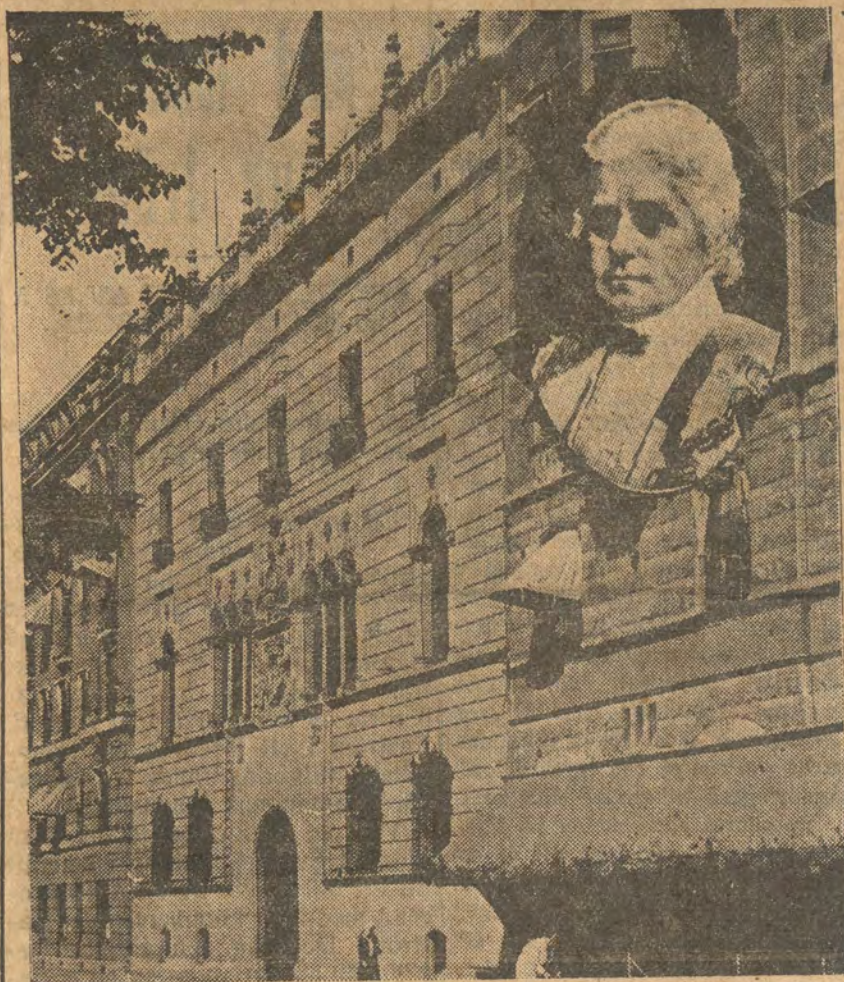
Som väl bekant har den Hallwylska samlingen redan blivit offentlig egendom genom donation till svenska staten 1921, och de oerhörda kollektionerna på snart sagt alla konstens och konsthantverkets områden komma också att tack vare rigorösa bestämmelser bevaras i ett fullkomligt orubbbat skick. De komma sålunda att till evärdliga tider vittna om en livsgärning, buren av en brinnande energi och vägledd av en alltmera vidgad insikt, en gärning som inte tog sikte på dagens berömmelse utan på sena tider och som kanske därför ännu icke uppskattats till sitt fulla värde. Huvudområdena för hennes intresse utanför den egna samlingen voro Nordiska museet och utgrävningen och restaureringen av hennes makes, den schweiziske greven Walther von Hallwyl, märkliga tusenåriga stamslott. Nordiska museet har henne att tacka för en professur i nordisk och jämförande folklivsforskning.

Hon mottog för sin välsignelsebringande verksamhet sådana för en kvinna ovanliga utmärkelser som hedersledamotskap i Konstakademien och i Slottsägareföreningen i Schweiz, men en högre tillfredsställelse skänkte henne säkert lyckan att kunna ge som hon ville, och icke bara till de kulturföretag som intresserade henne utan också i rikt mått till välgörande institutioner.

Wilhelmina von Hallwyl föddes den 1 okt. 1844 som enda barnet till den rike grosshandlaren och brukspatronen W. H. Kempe och hans maka, född Wallis, båda av gamla patriciersläkter från Stralsund. Vid 21 års ålder ingick fröken Kempe äktenskap med tyske riksgreven Walther von Hallwyl, f. d. kapten i schweiziska generalstaben och sedermera herre till slottet Hallwyl, anlagt under karolingiska tiden och ända från medeltiden fortfarande i samma släkts besittning.

Greve Hallwyl hade flyttat över till Sverige 1864, blev nio år senare svensk undersåte, och efter svärföräldrarnas död jämte sin maka ägare till den stora förmögenhet, som bl. a. omfattade större delen av Ljusne och Voxne järn- och sågverk m. m.

Grevinnan von Hallwyl efterlämnar tre döttrar: Ebba, gift med kammarherren W. von Eckermann, Ellen, i sitt andra gifte förenad med professorn vid Stockholms högskola professor Johnny Roosval, och Irma, som nyligen blivit änka efter ryttmästaren Wilhelm von Geijer.

Wilhelmina v. Hallwyl död.

Det Hallwylska palatset vid Hamngatan i Stockholm. Arkitekt var den för några dagar sedan avlidne byggnadsrådet Clason. Infälld grevinnan Wilhelmina von Hallwyl.

10728
Grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe, avled i fredags kväll i sitt hem, Hallwylska palatset i Stockholm, i den höga åldern av 86 år. Med henne bortgick Sveriges kanske mest frukostiga donator för kulturändamål. Hon var en outtröttlig konstsamlare in i det sista, och det är hart när ovärderliga samlingar av tavlor, vapen, keramik och smycken som nu, enligt makarna von Hallwyls donation av 1921, övergå till svenska staten, fastlåsta vid den nyss bortgångne professor I. G. Clasons skapelse, huset.

Den väldiga förmögenhet hon som enda barnet ärvde efter sin far, brukspatronen W. H. Kempe, förvaltades väl av hennes make, tyske riksgreven Walther von Hallwyl, som redan före giftermålet varit anställd hos Kempe och var väl insatt i bl. a. driften av Ljusne och Voxna järn- och sågverk. Den schweiziska stamborgen Hallwil, som greve von Hallwyl på 1870-talet ärvde efter sin äldre bror, tilltalade mäktigt grevinnans fantasi, och hon åtog sig att iståndsätta det tusenåriga slottet, ordna det stora familjearkivet och småningom låta utföra grävningar i vallgraven. Dessa, som utfördes under dr Nils Lithbergs ledning, lade i dagen intressanta fynd från medeltid och renässans — särskilt av lätt skadade glas- och keramikföremål, som kastats bort på detta enkla sätt och i vallgravens dy förvarats oförändrade in till våra dagars. Fynden bildade nu en särskild avdelning i Schweizerisches Landesmuseum i Zürich.

Det finns för övrigt knappast något svenskt museum som grevinnan von Hallwyl inte kommit ihåg med gåvor. Det mest berikade är dock Nordiska museet, som för 12 år sedan fick den 300,000-kronorsdonation för en professur i nordisk och jämförande folklivsforskning, som knöt Nils Lithberg vid institutionen som förste innehavare.

Men den största donationen, ått vars utformning Wilhelmina von Hallwyl efter makens död 1921 ägnade hela sin tid och sina krafter, är som sagt det »stockholmska patricierpalats» där kommande generationer skola se hur den rike mannen av sekelskiftet levde sitt dagliga liv. Till den ändan har utplagts en väldig, illustrerad katalog, tryckt på bästa och starkaste papper, över varje liten detalj av hela huset och dess inredning, och en hel stab av unga konsthistoriker har stått under grevinnans ledning i och för ändamålet.

Med tanke på sin egen och makens tyska härkomst gynnade grevinnan i mångt och mycket Stockholms tyska församling, och S:t Gertruds klockspel är en gåva från henne. Även för slottet Årto överbekare hon vid ett kritiskt tillfälle en stor gåva.

Hon var hedersledamot av Konstakademien, var tilldelad Litteris et Artibus, och till hennes 80-årsdag lät Nordiska museet slå en medalj över henne.

Wilhelmina Kempe föddes den 1 oktober 1844, dotter till brukspatronen W. H. Kempe och hans maka, född Wallis, båda av gamla patriciersläkter från Stralsund. 1865 gifte hon sig med riksgreven W. von Hallwyl, död 1921, f. schweiziske generalstabskapten, och efterlämnar tre döttrar: Ebba, gift med överstekammarjunkaren W. von Eckermann, Ellen, gift med professor Johnny Roosval, och Irma, änka efter ryttmästaren Wilhelm von Geijer.

Makarna v. Hallwyl ägde tidigare i Södermanland godsens Eriksberg i Västerlång och Ås i Julita; det förra godset tillhör nu en dotterdotter.

Jordfästningen äger rum om torsdag i Tyska kyrkan i Stockholm, varefter gravsättning omedelbart sker i Hallwylska graven på Västerlångs kyrkogård.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDNINGURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Nyköping
Södermanlands Nyheter

28/2 1930

Söde

Grevinnan von Hallwyl död.

Grevinnan Wilhelmina von Hallwyl avled i fredags kväll i Stockholm i den höga åldern av nära 86 år.

Den bortgångna var liksom hennes tidigare avlidne make en kulturpersonlighet med stora konstnärliga intressen. Under vidsträckt resor hade hon också tillfälle att studera konstens alster i skilda länder.

Till namnet Hallwyl knytes som bekant flera ståtliga donationer till befrämjande av konst- och kulturforskning. Den professur i nordisk och jämförande folklivsforskning vid Nordiska museet, som nu innehaves av Nils Lithberg, möjliggjordes sålunda genom att greveparet von Hallwyl ställde nödiga medel till förfogande. Den förnämligaste av donationerna utgöres emellertid av det vid Hamngatan belägna Hallwylska palatset med dess rika samlingar av konst- och konsthantverk. Denna fastighet överlämnades för ett 10-tal år sedan genom gåvobrev till svenska staten med föreskrift att byggnaden med tillhörande löseegendom för all framtid skulle utgöra ett för forskare och andra intresserade tillgängligt museum. I gåvan ingick också ett belopp på 1,128,000 kr. i obligationer till bestridande av de med samlingarnas vård förbundna kostnaderna.

Grevinnan von Hallwyl var född Kempe o. hade tillfört det Hallwylska boet de rikedomar, som möjliggjorde kulturellt mecenatskap i stor stil. Själv var hon i hög grad intresserad av kulturell forskning och deltog ännu i sin höga ålder personligen i arbetet med ordnandet och katalogiseringen av det Hallwylska palatsets betydande samlingar av konst och konsthantverk.

Genom många andra värderika gåvor har grevinnan von Hallwyl visat sitt intresse för institutioner med kulturellt syfte. Så har hon till Nordiska museet bland mycket annat (1921) skänkt Julius Kronbergs atelier med den stora samlingen av hans skisser. Kulturhistoriska föreningen i Lund, museerna i Nyköping, Sundsvall och Visby, räknade henne bland sina frikostigaste stödjepelare, varför hon också kallades till hedersledamot av vederbörande föreningar liksom av Akademien för de fria konsterna. Ävenså var hon innehavare av medaljen Litteris et artibus.

Även Schweiz, som var hennes makes fädernesland, hade ihågkommit av den hänsovna. Till Historiska museet i Bern och till Landesmuseum i Zürich hade hon sålunda givit betydande gåvor. Den gamla borgen Hallwil i kantonen Aargau, vilken enligt befintliga urkunder ända sedan början av 1100-talet oavbrutet varit i ättens besittning, har lika pietetsfullt som grundligt återställt i ett traditionerna fullt värdigt skick, varjämte ett där av ålder befintligt väldigt släktarkiv av omkring 4,000 handlingar och dokumenter under hennes egen ledning ordnades och gjordes brukbart för kommande forskning.

Här i Södermanland har det grevliga paret ägt säteriet Ås i Julita. I Västerlång, där grevinnan von Hallwyl innehåft godset Erikslund, vilar som bekant maken i det ståtliga mausoleum, som paret i von Hallwyl där inrättat som sitt sista viloläger.

Den avlidna efterlämnar tre döttrar, fru Ebba von Eckermann, fru Ellen Roosval och änkefru Irma von Geijer.

Märklig kulturpersonlighet ur tiden.

GREVINNAN WILHELMINA von HALLWYL AVLIDEN.

En av de främsta i ledet bland svenska kulturdonatorer, grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, f. Kempe avled på fredagskvällen i sitt hem i Stockholm nära 86 år gammal.

Wilhelmina v. Hallwyl föddes den 1 oktober 1844, som enda barnet till grosshandlaren och brukspatronen W. H. Kempe och hans maka, f. Wallis. Vid tjuguetta års ålder ingick fröken Kempe äktenskap med tyske riksgreven Walthar v. Hallwyl. Greve Hallwyl hade flyttat över till Sverige 1864, blev nio år senare svensk undersåte, och efter svärföräldrarnas död jämte sin maka ägare till den stora förmögenhet som bl. a. omfattade större delen av Ljusne och Voxna-järn- och sågverk m. m.

Redan tidigt visade den unga grevinnan ett livligt intresse för bevarandet av värdefulla kulturminnen. Svenska museer och kulturella institutioner ha kommit i åtnjutande av grevinnan Hallwyls välvilja. Nordiska museet riktades för tolv år sedan med en betydelsefull donation, då grevskapet v. Hallwyl skänkte Nordiska museet 300,000 kr. för inrättande av en professur i nordisk och jämförande folklivsforskning vid museet. Även förvärfvet och överflyttningen till Skansen av Julius Kron-

bergs ateljé bekostades av grevinnan v. Hallwyl. Den anonyma givare, som för några år sedan med varm hand skänkte Gotlands förminnelsförening 500,000 kronor var Wilhelmina v. Hallwyl.

Nyåret 1921 överlämnades som gåva till svenska staten det Hallwylska palatset vid Hamngatan jämte konstsamlingar. Enligt donationsbrevet skall palatset med däri inrymd lösegendom förbli crubbat och bilda ett för forskare tillgängligt museum. För att tryggas detta existens bifogades en gåva på mer än en miljon kronor.

I det sociala hjälparbetet har hon tagit verksam del.

Bland utmärkelser, som kommit grevinnan v. Hallwyl till del, märkas medaljen Litteris et artibus samt hedersledamotskap av Konstakademien. Till hennes 80-årsdag lät Nordiska museet slå en medalj över henne som museets välgörarinna.

Grevinnan v. Hallwyl efterlämnar tre döttrar: Ebba, gift med kammarherren W. v. Eckermann, Ellen, i sitt andra gifte förenad med professorn vid Stockholms högskola dr Johnny Roosval, och Irma, som nyligen blivit änka efter ryttmästaren Wilhelm v. Geijer.

Snyttåminnen

26/7 1930

Grevinnan Hallwyl död.

Hallwylska palatset och grevinnan v. Hallwyl.

Grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, f. Kempe, avled på fredagskvällen i sitt hem i Stockholm vid 86 års ålder.

Wilhelmina Kempe föddes den 1 oktober 1844, dotter till brukspatronen W. H. Kempe och hans maka, född Wallis, båda av gamla patriciersläkter från Stralsund. 1865 gifte hon sig med riksgreven W. von Hallwyl, död 1921, och efterlämnar tre döttrar: Ebba, gift med kammarrherre W. von Eckermann, Ellen, gift med professor Johnny Roosval, och Irma, änka efter ryttmästaren Wilhelm von Geijer.

*

Grevinnan von Hallwyl ägnade hela sitt intresse åt konst och kultur och verkade under hela sitt liv som Sveriges kanske mest frikostiga donator för kulturändamål. Den väldiga förmögenhet som hon ärvde efter sin fader, brukspatron W. H. Kempe, satte henne också i stånd därtill.

Det finns knappast något svenskt museum som grevinnan von Hallwyl inte kommit ihåg med gåvor. Det mest beriktade är dock Nordiska museet, som för 12 år sedan fick den 300,000-kronorsdonationen för en professur i nordisk och jämförande folklivsforskning, som knöt Nils Lithberg vid institutionen som förste innehavare.

Den största donationen, åt vars utformning Wilhelmina von Hallwyl efter makens död 1921 ägnade hela sin tid och sina krafter, är det "stockholmska patricierpalats" där kommande generationer skola se hur den rike mannen av sekelskiftet lev-

de sitt dagliga liv. Till den ändan har upplagts en väldig, illustrerad katalog, tryckt på bästa och starkaste papper, över varje liten detalj av hela huset och dess inredning, från grevens tandborste till Rembrandts "Maria Magdalena", och en hel stab av unga konsthistoriker har stått under grevinnans ledning i ock för ändamålet.

Det Hallwylska palatset, som nu övergått i statens ägo, ger en praktfull ram till de värdefulla konstsamlingarna. Det byggdes åren 1894—98 efter ritningar av framlidne professor I. G. Clason. Byggnadens förnämliga yttre liksom gården röjer spår av spansk arkitektur. Inredningen utmärker sig för ovanlig gedigenhet. Sällsynta marmorarter ha använts för de öppna spisarna, panelen i olika träslag eller i marmor, väggfälten fyllda med vävnader, gyllenläder eller siden. Stora salongen och vardagsrummet ha plafonder av Julius Krounberg, dörröverstycken äro utförda av Nils Asplund, och lilla salongen prydes av en plafond av Ehrenstrahl. I övrigt ha en rad konstnärer, bl. a. Alf Wallander, Gusten Lindberg, J. A. Wetterlund medverkat vid utsmyckningen. *uppl 28*

Av särskilt värde är den stora tavelsamlingen med dukar av Rembrandt, Cranach, Goya, Per Borch, Jan van Goyen, Ruysdaels, Pieter Aertsen, Hals, Ostade, Teniers, Bruegel. Bland de många rariteterna märkas en samling Kina bronser, en omfattande kollektion europeiskt porslin, pretiosa och silver, vilket senare hämtats till stor del från svenska hem och kyrkor. Av stort värde är även mynt- och vapensamlingen.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN
AVD. FÖR PRESSURKLIPP SV. ARGUS
INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1
Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Cypria Nytt Tidning
28 17
1930

Grevinnan von Hallwyl död.

På fredagskvällen avled grevinnan Wilhelmina von Hallwyl i en ålder av nära 86 år. Det är en märklig livsgärning som avbrutits med hennes bortgång.

Wilhelmina von Hallwyl var enda barnet till den bekante Norrlandspioniären, grosshandlare W. H. Kempe, grundare av Ljusne—Woxna-verken. Vid 21 års ålder gifte hon sig med den kort förut till Sverige inflyttade f. d. schweiziske kaptenen greve Walther von Hallwyl, sedermera chef för Ljusne—Woxnaverken.

Redan tidigt intresserad av konst och kultur i alla former företog grevinnan tid efter annan vidsträckta resor för att genom studier i olika länder fördjupa sin uppfattning och skärpa sin kritiska blick. Härigenom förberedde hon sig till den ståtliga donationsverksamhet, som ställt henne i främsta ledet av svenska kulturpersonligheter.

Ett av de första föremålen för hennes kulturintresse blev hennes makes gamla stamslott Hallwil, beläget vid Hallwylersee i Schweiz. Denna urgamla borg, uppförd under karolingerernas tid och sedan 1100-talet i Hallwylska släktens ägo, övertogs på 1870-talet av hennes make. Borgen var då föga mer än en ruin. Men här förvarades dock det stora släktarkivet, omkring 4.000 nummer. Grevinnan Hallwyl gav sig oförfärad i kast med att bringa ordning i detta arkiv, ett arbete, som tog flera år i anspråk. Samtidigt lät hon pietetsfullt restaurera borgen, och därtill anställdes omfattande utgrävningar, vilka inbragte en betydande samling fynd från medeltiden och renässansen.

Nordiska museet har alltid varit föremål för grevinnan Hallwyls varma intresse. År 1918 skänkte makarne Hallwyl till museet 300.000 kr. för inrättande av en professur vid museet i nordisk och jämförande folklivsforskning. Vidare bekostade grevinnan överflyttandet till Skansen av Julius Kronbergs atelier. Till Gotlands fornminnesförening har grevinnan donerat 500.000 kr., och museerna i Lund, Nyköping och Sundsvall ha också ihågkommit med stora donationer.

180

År 1898 stod det Hallwylska palatset vid Hamngatan i Stockholm, en av den nyligen avlidne I. G. Clasons förnämsta skapelser, färdigt. I detta palats har grevinnan skapat en samling av konst och konstindustri, som väl torde vara den förnämsta privata samling av detta slag som funnits i Sverige. Redan 1908 tillkännagåvo makarne Hallwyl, att det var deras avsikt att till Stockholms stad testamentera palatset med allt vad däruti var. Men det kom till deras kännedom, att staden måhända komme att använda palatset till sammanträdeslokaler o. d., och då funno de sig föranlättna att ändra sitt testamente. Stockholms stad gick miste om palatset, och det blev i stället svenska staten, som fick mottaga den ståtliga donationen, med villkor, att allt i palatset skall förbli orubbat. För samlingarnes underhåll och vård fogades till donationen ett kontant belopp på en miljon kr.

I det sociala arbetet har grevinnan tagit mycket livlig del, hon har utövat stor välgörenhet i det tysta.

Grevinnan von Hallwyl var hedersledamot av Konstakademien och innehade medaljen Litteris et artibus. Till hennes 80-årsdag lät Nordiska museet slå en medalj över henne som museets välgörarinna.

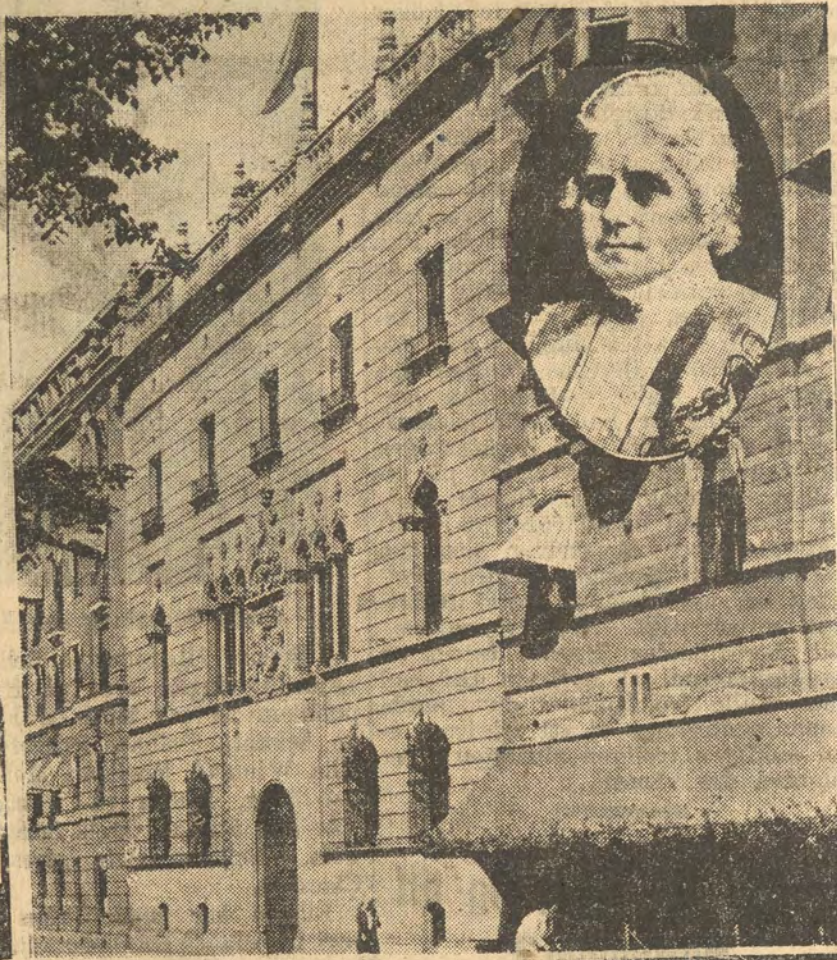
Den avlidna efterlämnar tre döttrar: Ebba, gift med kammarherren W. von Eckerman, Ellen, i sitt andra gifte föräddad med professorn vid Stockholms högskola d:r Johnny Roosval, och Irma, som nyligen blivit änka efter ryttmästaren Wilhelm v. Geijer.

Varbergs Posten
28
17 1930

28 VARBERGSPOSTEN n:r 86 måndage

Grevinnan von Hallwyl död.

Hallwylska palatset blir nu statsmuseum.

Hallwylska palatset i Stockholm med porträtt av grevinnan Wilhelmina v. Hallwyl.

En av de främsta av svenska kulturdonatorer, grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, f. Kempe, avled på fredagskvällen i Stockholm i en ålder av nära 86 år.

Grevinnan v. Hallwyl har ihågkommit Nordiska museet samt flera av våra landsortsmuseer med rika gåvor. Den förstnämnda institutionen fick för 12 år sedan en betydande donation, då greveparet v. Hallwyl skänkte Nordiska museet 300,000 kr. för inrättande av en professor i nordisk och jämförande folklivsforskning vid museet. Hon var även den anonyme givare, som för några år sedan med varm hand skänkte Gotlands fornminnesförening 500,000 kr.

Den bortgångna efterlämnar som närmast sörjande tre döttrar.

Genom grevinnan Wilhelmina von Hallwyls fränfälle har äganderätten till Hallwylska palatset vid Hamngatan i Stockholm övergått till svenska staten. Det var till en början makarna Hallwyls avsikt, att palatset med dess rika samlingar av konstföremål skulle tillfalla Stockholms stad. Ar 1910 meddelade ett rykte,

att staden möjligen i framtiden skulle ställa palatset till stadsfullmäktiges disposition för sammanträden o. s. v. Med anledning av detta rykte ändrades de testamentariska dispositionerna. Svenska staten insattes som mottagare av den enastående vackra donationen. Palatset och dess kulturskatter skulle förvaltas som offentlig samling, och till dess underhåll i framtiden donerade grevinnan von Hallwyl 500,000 kr.

Närmare underrättelser rörande testamentets bestämmelser föreligga icke, men enligt vad N. D. A. erfarit skall donationen förvaltas av en kommitté, vars ledamöter utsetts av grevinnan von Hallwyl. Testamentet kommer att öppnas en av de närmaste dagarna, då de anhöriga komma att sammanträda.

Palatset är aysett att för framtiden visa bilden av ett stockholmskt patrierhem omkring 1900, med praktvåning, bostads- och gästrum, möbler, mattor, gardiner, husgerådssaker, kläder och ävenså konstsamlingarna i samma uppställning dessa fått i det Hallwylska hemmet. Ingenting får rubbas från den plats, som det inlagit under grevinnan von Hallwyls livstid.

Vestmanlands Läns Tidning
287 1930

VESTMANLANDS LÄNS TIDNING Måndagen den 28

Wilhelmina v. Hallwyl död.

Det Hallwylska palatset vid Hamngatan i Stockholm. Arkitekt var den för några dagar sedan avlidne byggnadsrådet Clason. Infädd grevinnan Wilhelmina von Hallwyl.

På fredagskvällen avled i Stockholm grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe, nära 86 år gammal, till följd av sviterna efter ett fall i en trappa för några veckor sedan.

Wilhelmina von Hallwyl var enda barnet till den bekante Norrlands-pioniären, grosshandlare W. H. Kempe, grundare av Ljusne-Woxnaverken. Vid 21 års ålder gifte hon sig med den kort förut till Sverige inflyttade f. d. schweiziske kaptenen greve Walther von Hallwyl, sedermera chef för Ljusne-Woxnaverken.

Redan tidigt intresserad för konst och kultur lät hon snart restaurera sin makes gamla stamslott Hallwyl i Schweiz. Därtill anställdes omfattande utgrävningar, vilka inbragte en betydande samling från medeltiden och renässansen, en samling, som utökad med en del Hallwylska familjeporätt nu utgör en av de intressantaste avdelningarna av Schweiserisches Landmuseum i Zürich.

Nordiska museet har alltid varit föremål för grevinnan Hallwyls varma intresse. År 1918 skänkte makarna Hallwyl till museet 300,000 kr. för inrättande av en professur vid museet i nordisk och jämförande folklivsforskning. Vidare bekostade grevinnan överflyttandet till Skansen av Julius Kronbergs atelier. Till Gotlands fornminnesförening har grevinnan donerat 500,000 kr., och museerna i Lund, Nyköping och Sundsvall ha också ihågkommit med stora donationer.

År 1898 stod det Hallwylska palatset vid Hamngatan, en av den nyligen avlidne I. G. Clasons förnämsta

skapelser, färdigt. Inom murarne av detta palats har grevinnan skapat en samling av konst och konstindustri, som väl torde vara den förnämsta privata samling av detta slag som funnits i Sverige.

Palatset donerades 1921 till staten tillika med ett beolpp på kronor 1,128,000 till bestridande av de med samlingarnas vård förbundna kostnaderna. Palatset har sedan dess disponerats av grevinnan, som använt tiden till en noggrann katalogisering och beskrivning av samlingarna, ett arbete som ännu ej är på långt när fullbordat. Det kommer sannolikt att fullföljas av grevinnans nitiska medhjälparinna i arbetet, fil. d:r Gerda Boëthius.

Bland de många övriga donationer, som fru v. Hallwyl gjort, må här erinras om Tyska kyrkans klockspel samt den gåva, varigenom slottet Wartburg räddades från att övergå i katolsk ägo.

I det sociala arbetet har grevinnan tagit mycket livlig del, hon har utövat stor välgörenhet i det tysta och förhjulpt många unga män och kvinnor till utbildning och framgång.

Grevinnan von Hallwyl var hedersledamot av Konstakademien och innehade medaljen Litteris et artibus. Till hennes 80-årsdag lät Nordiska museet slå en medalj över henne som museets välgörarinna. Slutligen var hon hedersledamot av Slottsägareföreningen i Schweiz.

Den avlidna efterlämnar tre döttrar, fru Ebba von Eckermann, fru Ellen Roosval och änkefru Irma von Geijer.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDNINGURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Sbg.

Vestsvenska Dagbladet

28/7 1930

Hallwylska palatset
i statens ägo.

Hallwylska palatset i Stockholm med porträtt av grevinnan Wilhelmina v. Hallwyl.

Svensk kulturforskning har med Wilhelmina v. Hallwyls bortgång förlorat en av sina ädlaste befrämjare. Hon föddes den 1 okt. 1844 som enda barnet till brukspatronen W. H. Kempe och hans maka, född Wallis och ingick vid 21 års ålder äktenskap med tyske riksgreven

Walther v. Hallwyl. Denne flyttade 1864 till Sverige. Greveparet har bl. a. skänkt 300,000 kr. till Nordiska museet. I det Hallwylska palatset i Stockholm ha ur kulturhistorisk synpunkt oskattbara värden samlats, vilka 1920 jämte byggnaden donerades till svenska staten.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSKLIPP

STOCKHOLM 1 *Karlstad*

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Värmlands läns tidning

28/7 1930

DÖDSFALL. *Wärmml. 28*

En av de främsta svenska kulturdonatorerna grevinnan *Wilhelmine von Hallwyl* avled på fredagskvällen i en ålder av nära 86 år.

Grevinnan *Wilhelmine von Hallwyl*, född *Kempe*, var född den 1 okt. 1844 och enda barnet till brukspatronen *W. H. Kempe* och hans maka, född *Wallis*, båda gamla patriciersläkter från *Stralsund*. Vid 21 års ålder ingick hon äktenskap med tyske riksgreven *Walter von Hallwyl*, f. d. kapten i schweiziska generalstaben och sedermera herre till slottet *Hallwyl*, anlagt under karolingis-

ka tiden och ända från medeltiden i samma släkts besittning.

Greve *Hallwyl* flyttade till Sverige 1864 och blev nio år senare svensk undersåte samt efter svärföräldrarnas död jämte sin maka ägare till den stora förmögenhet, som bl. a. omfattade större delen av *Ljusne-Woxne* järn- och sågverk.

Grevinnan *Hallwyl* visade tidigt livligt intresse för bevarandet av värdefulla kulturminnen. Hon åtog sig sålunda bl. a. uppgiften att bringa ordning i det stora *hallwylska* släktarkivet, omfattande omkring 4,000 nummer. Den gamla *stamborgen* återställdes i värdigt skick och därvid gjordes intressanta fynd från medeltiden och renässansen. De *hallwylska* familjerelegerna och familjeporträten, omkring 600 nummer, utgjorde en särskild avdelning i *Schweizerisches Landes-Museum* i *Zürich*. Även museet i *Bern* har ihågkommit med frikostiga donationer. Grevinnans välvilja räckte även till för *Nordiska museet*, museerna i *Lund*, *Norrköping* och *Sundsvall*. *Nordiska museet* riktades för tolv år sedan med en stor donation, då greveparet skänkte 300,000 kr. för inrättande av en professur i nordiska jämförande folklivsforskning. Överflyttningen till *Skansen* av *Julius Kronbergs* ateljé bekostas av grevinnan *von Hallwyl*. Den anonyma donationen på en halv miljon kr. till *Gotlands fornminnesförening* visade sig vara utgången från grevinnan *Hallwyl*. Även i övrigt har den bortgångna utövat en omtalande välgörenhet. Det av *Clason* ritade ståtliga palatset vid *Hamngatan* bestämdes redan under grevens livstid skola överlämnas till *Stockholms stad*. Hon var innehavarinna av *Litteris et artibus* och hedersledamot av *konstakademin*. *Nordiska museet* slog på hennes 80-årsdag en medalj över sin välgörarinna.

Grevinnan *Hallwyl* efterlämnar tre döttrar, *Ebba*, gift med kammarherre *von Eckermann*, *Ellen* i andra giftet förenad med professor *Roosval*, och *Irma*, nyligen änka efter ryttmästare *V. von Geijer*.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån» *Unna*

Västerbottningen

29/7 1930

29/7 VÄSTERBOTTNINGEN n:

EN AV DE FRÄMSTA av svenska kulturdonatorer, grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe, avled på fredagskvällen i Stockholm i en ålder av nära 86 år.

Härnedan Hallwylska palatset i Stockholm med porträtt av grevinnan von Hallwyl.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS
INT. BYRÅ FÖR TIDINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån» *Västern*

Västmanlands läns tidning 28/7 1930

Två dödsfall.

Wilhelmina von Hallwyl och Hjalmar Forssner.

Träden falla med korta intervaller i den svenska högskogen. Nyss har arkitekten I. G. Clason gått bort. Strax därpå samtidigt professor Forssner och grevinnan Hallwyl. Hallwylska palatsets form gavs av Clason, byggherre var von Hallwyl, vars efterlämnade maka nu gått bort.

Grevinnan Hallwyls bortgång rör svenska folket i mer än ett avseende. Närmast föranleder händelsen att donationen av det Hallwylska palatset kommer att snarligen träda i verkställighet. Därigenom får Sverige ett museum, som icke blott är ensamt i sitt slag i landet, utan det har icke många motstycken någonstädes i världen. Värdet förhöjes i hög grad därav, att gåvan av palatset kompletterats med en penningssumma tillräckligt stor för att dess avkastning skall täcka kostnaden för palatsets underhåll och förevisande för allmänheten.

Grevinnan Hallwyl är genom sin personlighet av den betydelse, att hennes bortgång är anmärkningsvärd. Den är i sig själv ingen förlust för nationen, ty hennes livslopp var långt nog för att hon skulle ha hunnit ge vad hon förmådde. Hennes karaktärsfulla personlighet var en gåva, ett testamente för vår nation. De uppgifter som rikedom och en framskjuten ställning ålade henne, dem var hon vuxen att fylla och hon fyllde dem på ett sätt som givit henne ett hedersrum i samtiden. Av sin rikedom gav hon på ett personligt och omsorgsfullt sätt. Hon gav så att det ej krävdes mera vare sig av skattdragare eller av andra för att gåvan skulle vara fullbordad, och hon såg personligen till att gåvan medförde det avsedda gagnet.

Hon hade medel och intelligens nog att ge så att det väckte uppseende och genklang i två länder. Hennes make fick i arv stamgodset Hallwyl i Schweiz, företrädesvis bestående av en riddareborg från tidig medeltid. Såväl borgen som Hallwylska ättens historia lät hon utforska på det omsorgsfullaste. Borgens utforskande kastade nytt ljus över förmedeltidens kulturförhållanden. Eftersom slottet låg i en sumptrakt förvaras fynden i Zürich, där de upptaga en flygel i den schweiziska federationens nationalmuseum. Hennes personliga insats vid utförande av dessa arbeten ha tillvunnit henne den största reputation hos alla som i det främmande landet kommit inom hennes verkningskrets. Hennes liv har varit en kulturgåva åt två länder.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

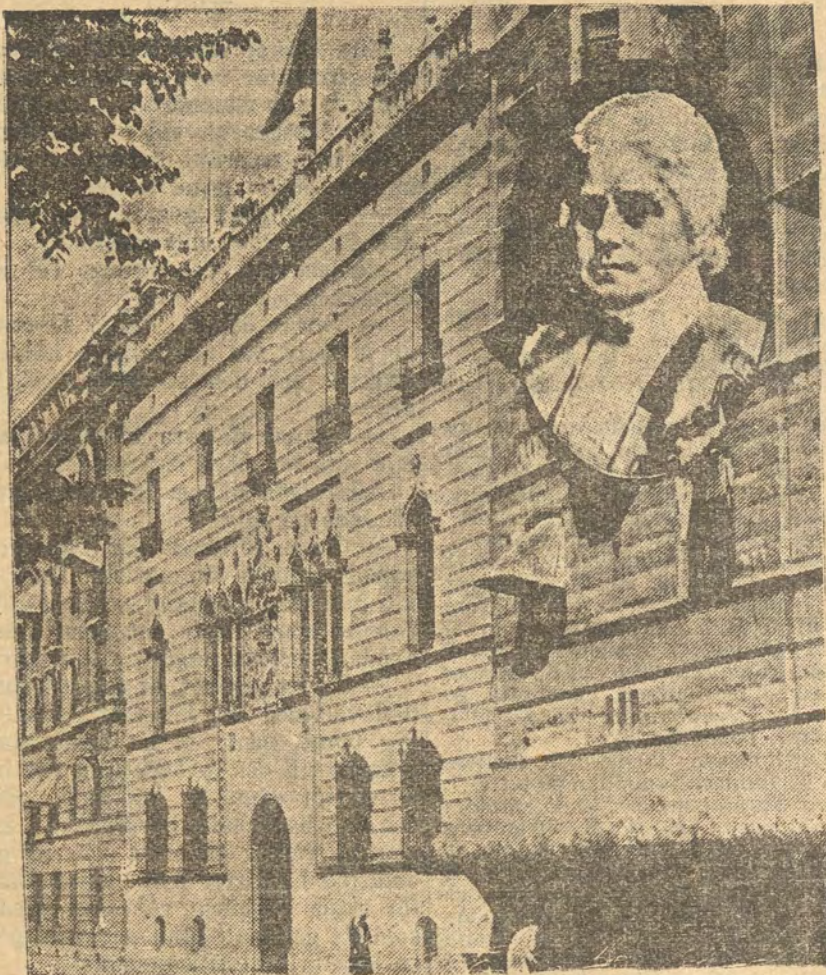
INT. BYRÅ FÖR TIDNINGURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Yrlands Allehanda
28/7 1930

Grevinnan von Hallwyl avliden

Hallwylska palatset i Stockholm med porträtt av grevinnan Wilhelmina von Hallwyl.

På fredagsaftonen avled i sitt hem i Stockholm den kände donatorn och mecenaten grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe.

Hon var född den 1 oktober 1844 och enda barnet till brukspatronen W. H. Kempe och hans maka, född Wallis. År 1865 ingick hon äktenskap med f. d. kaptenen vid schweiziska generalstaben, tyske riksgreven Walter von Hallwyl, som samma år blivit svensk undersåte. Efter svärföräldrarnas död blev von Hallwyl jämte sin maka ägare till svärföräldrarnas stora förmögenhet, som bl. a. omfattade Ljusne-Woxna järn- och sågverk. Grevinnan von Hallwyl har lämnat frikostiga understöd till svenskt kulturellt och filantropiskt arbete, däribland till Gotlands fornvänner i Visby 500,000 kr., till Nordiska museet 300,000 kronor, till Kulturhistoriska museet i Lund etc. Vidare donerade hon jämte sin make 1920 till Stockholms stad sitt av professor Clason ritade ståtliga palats vid

Hamngatan därstädes, vilket för framtiden skall visa bilden av ett Stockholmskt patricierhem. Denna donation ändrades emellertid sedermera så till vida, att det blev stater som erhöll egendomen ifråga. För att egendomen skall förbli i örubbalt skick och bilda ett för forskare tillgängligt museum, bifogades vid donationen en gåva på mer än en miljon kronor.

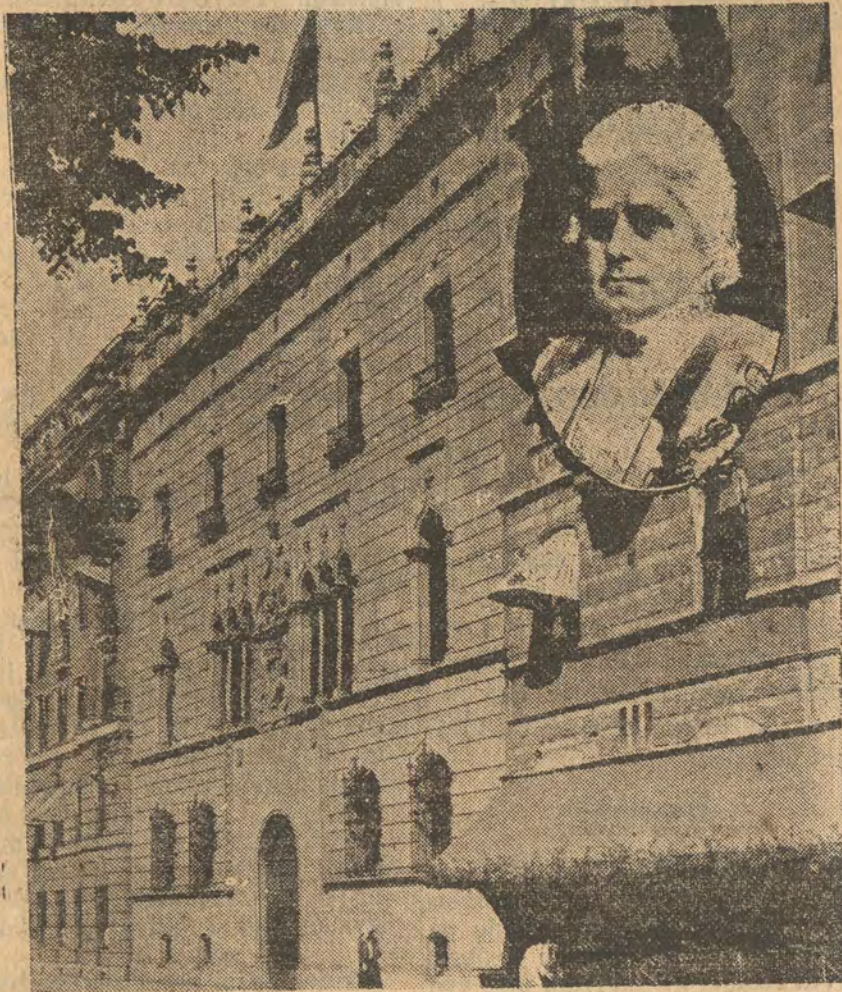
Bland utmärkelser, som kommit grevinnan Hallwyl till del, kan nämnas medaljen Litteris et artibus, samt hedersledamotskap i Konstakademien. På hennes åttiöarsdag lät Nordiska museet slå en medalj över grevinnan Hallwyl, som museets välgörarinna.

Grevinnan von Hallwyl som 1921 blev änka sörjes närmast av tre döttrar: Ebba, gift med kammarherre W. von Eckermann, Ellen i sitt andra gifte förenad med professorn vid Stockholms högskola, d:r Johnny Roosval, och Irma, som nyligen blev änka efter ryttmästaren Wilhelm von Geijer, Vegholm.

Grevna Dagblad

28/7

1930

Hallwylska palatset i Stockholm med porträtt av grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, som avlidit i en ålder av 86 år.

Hallwylska palatset nu i svenska statens ägo.

En förvaltningskommitté utsågs av grevinnan under hennes livstid.

Storslagen donation, som gick Stockholms stad förbi.

Genom grevinnan Wilhelmina von Hallwyls fränfalle har äganderätten till Hallwylska palatset vid Hamngatan övergått till svenska staten. Det var till en början makarna Hallwyls avsikt, att palatset med dess rika samlingar av konstföremål skulle tillfalla Stockholms stad. År 1910 meddelade ett rykte, att staden möjligen i framtiden skulle ställa palatset till stadsfullmäktiges disposition för sammanträden o. s. v. Med anledning av detta rykte ändrades de testamentariska dispositionerna. Svenska staten insattes som mottagare av den enastående vackra donationen. Palatset och dess kulturskatter skulle förvaltas som offentlig samling, och till dess underhåll i framtiden donerade gre-

vinnan von Hallwyl 500,000 kr.

Närmare underättelser rörande testamentets bestämmelser föreligga icke, men donationen skall förvaltas av en kommitté, vars ledamöter utsetts av grevinnan von Hallwyl. Testamentet kommer att öppnas en av de närmaste dagarna, då de anhöriga komma att sammanträffa.

Palatset är avsett att för framtiden visa bilden av ett stockholmskt patricierhem omkring år 1900, med praktvåning, bostads- och gästrum, möbler, mattor gardiner, husgerådsaker, kläder och ävenså konstsamlingarna i samma uppställning dessa fått i det Hallwylska hemmet. Ingenting får rubbas från den plats, som det intagit under grevinnan von Hallwyls livstid.

(Forts. & sid. 5)

Hallwylska donationen

(Forts. fr. sid. 1)

Rika konstsatter av skilda slag.

Samlingarna bestå av ett tavelgalleri, som till större delen utgöres av "holländare". Rembrandt är sålunda representerad, Hals, Ostade, Teniers, Goyen, Brueghel. Vidare finnes en förnämlig samling av Kina-saker, vars förnämligaste dyrgripar äro jordfunna bronsföremål. Denna samling är en av de dyrbaraste i världen. Vidare finnes en samling av europeiskt porslin, varibland märkes otaliga dyrbara Meissenporslin. Dessutom finnes vackra pretiosa- och silversamlingar, vilka räddats från svenska kyrkor och hem. Slutligen finnes en mycket vacker vapensamling.

Hallwylska palatset uppfördes åren 1894—98 efter ritningar av framlidne professor I. G. Clason. Såväl gatu- som gårdsarkitekturen rör sig med spanska motiv. Inredningen utmärker sig för ovanlig hantverksskicklighet och gedigenhet. Panelverken äro utförda i olika träslag eller i marmor. De öppna spisarna ha inslag av sällsynta marmorarter. Väggfälten i de s. k. stora och lilla salongerna äro utfyllda med hautelisse-vävnader, och i andra rum med gyllenläder eller siden. Lilla salongen har en praktfull plafond av Ehrenstrahl. Stora salongen och vardagsrummet ha plafonder av Julius Kronberg. Andra målade dekorationer, dörröverstycken m. m. äro bl. a. utförda av Nils Asplund.

Stora vestibulen och kängelbanan vid tavelgalleriet äro smyckade med skulpturer av Ellen Roosval, född von Hallwyl. Spis- och dörröverstycken samt en Neptunfontän på gårdens fondnisch äro utförda av Gusten Lindberg. Andra skulpturala dekorationer ha utförts av J. A. Wetterlund.

Det Hallwylska hemmet kommer säkerligen att bli ett museum av ganska enastående art i hela världen. Det torde icke dröja länge förrän stockholmarna kunna taga det i beskådande. Uteslutet är icke, att öppnandet av den avlidnas testamente kommer att uppvisa fler donationer.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRE-SURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSSURKLIPP

STOCKHOLM

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Beställning

Örenmids Posten

287 1930

... var under många år
lärarinna vid Ausås folkskola.
— På fredagsaftonen avled i sitt hem
i Stockholm den kände donatorn och
mecenaten grevinnan Wilhelmina
von Hallwyl, född Kempe, i en ålder
av 85 år.

ZETTERSTROM & PERSSON

Grevinnan von Hallwyl har lämnat
frikostiga understöd till svenskt kultu-
rellt och filantropiskt arbete, däribland
till Gotlands fornvänner i Visby 500,000
kronor, till Nordiska muséet 300,000 kro-
nor, till Kulturhistoriska muséet i Lund
etc. Vidare donerade hon jämte sin make
till staten sitt av professor Clason ritade
ståtliga palats vid Hamngatan därstä-
des, och bifogade vid donationen en
gåva på mer än en miljon kronor.

Bland utmärkelser, som kommit grev-
innan Hallwyl till del, kan nämnas me-
dajen Litteris et artibus, samt heders-
ledamotskap i Konstakademien. På hen-
nes åttioårsdag lät Nordiska muséet slå
en medalj över grevinnan Hallwyl, som
muséets välgörarinna.

Grevinnan von Hallwyl som 1921 blev
änka sörjes närmast av tre döttrar: Eb-
ba, gift med kammarherre W. von Ec-
kermann, Ellen, i sitt andra gifte för-
enad med professorn vid Stockholms
högskola, d:r Johnny Roosval, och Irma,
som nyligen blev änka efter ryttmästa-
ren Wilhelm von Geijer, Vegeholm.

— Före marinöveringenjören i danska
flottan P. J. N. Thorup har på lördagen
avlidit i Köpenhamn. Han var född
1860.

en P 28

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Gunnhildsdottern Perlew

28/7 1930

DÖDSFALL**Wilhelmina von Hallwyl.**

En av de främsta i ledet bland svenska kulturdonatorer, grevinnan Wilhelmina v. Hallwyl, avled i fredags i sitt hem i Stockholm i den höga åldern av nära 86 år. Hon var född Kempe, dotter till grosshandl. Wilh. A. Kempe och dennes maka, född Wallis. Tillsammans med sin make, framlidne bruksägaren Walter von Hallwyl (Ljusne—Voxna) testamenterade hon bl. a. år 1908 till svenska staten sitt efter I. G. Clasons ritningar uppförda palats med dess dyrbara konstsamlingar.

Gunnhildsdottern Perlew

Luckering

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN
 AVD. FÖR PRESSURKLIPP SV. ARGUS
 INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSKLIPP
 STOCKHOLM 1
 Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Edgards barnoprudning
 28/7 1930

**Märkeskvinna
 ur tiden.**

Wilhelmina von Hallwyl.

En av de främsta av svenska kulturdonatorer, grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe, avled på fredagskvällen i en ålder av nära 86 år.

Med grevinnan v. Hallwyl har en av våra främsta kulturdonatorer gått bort. Hon har ihågkommit Nordiska museet samt flera av våra landsortsmuseer med rika gåvor. Den förstnämnda institutionen fick för 12 år sedan en betydande donation, då grevparet v. Hallwyl skänkte Nordiska museet 300,000 kr. för inrättande av en professur i nordisk och jämförande folklivsforskning vid museet. Hon var även den anonyme givare, som för några år sedan med varm hand skänkte Gotlands fornminnesförening en halv miljon kronor.

Wilhelmina v. Hallwyl var enda barnet till den rike grosshandlaren och brukspatronen W. H. Kempe och hans maka, f. Wallis, båda av gamla patriciersläkter från Stralsund. Vid 21 års ålder ingick fröken Kempe äktenskap med tyske riksgreven Walther v. Hallwyl, f. d. kapten i schweiziska generalstabben och sedermera herre till slottet Hallwil. Greve Hallwyl hade flyttat över till Sverige 1864, blev nio år senare svensk undersåte och efter svärföräldrarnas död jämte sin maka ägare till den stora förmögenhet som bl. a. omfattade större delen av Ljusne och Voxna järn- och sågverk m. m.

Genom testamente har även Hallwyl-

ska hemmet överlämnats till staten.
 Den bortgångna efterlämnar som närmast sörjande tre döttrar.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TÄJNINGURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Wahlström

Östergötlands Dagblad
28/7
1930

S DAGBLAD

I

Wilhelmina v. Hallwyl död.

Det Hallwylska palatset vid Hamngatan i Stockholm. Arkitekt var den för några dagar sedan avlidne byggnadsrådet Clason. Infälld grevinnan Wilhelmina von Hallwyl.

På fredagskvällen avled i Stockholm grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe, nära 86 år gammal, till följd av sviterna efter ett fall i en trappa för några veckor sedan.

Wilhelmina von Hallwyl var enda barnet till den bekante Norrlands-pioniären, grosshandlare W. H. Kempe, grundare av Ljusne-Woxna-verken. Vid 21 års ålder gifte hon sig med den kort förut till Sverige inflyttade f. d. schweiziske kaptenen greve Walther von Hallwyl, sedermera chef för Ljusne-Woxnaverken.

Redan tidigt intresserad av konst och kultur i alla former företog grevinnan tid efter annan vidsträckt resor för att genom studier i olika länder fördjupa sin uppfattning och skärpa sin kritiska blick. Härigenom förberedde hon sig till den ståtliga donationsverksamhet, som ställt henne i främsta ledet av svenska kulturpersonligheter.

Ett av de första föremålen för hennes kulturintresse blev hennes makes gamla stamslott Hallwil, beläget vid Hallwylsee i Schweiz. Denna urgamla borg, uppförd under karolinerernas tid och sedan 1100-talet i Hallwylska släktens ägo, övertogs på 1870-talet av hennes make, sedan dennes äldre broder avlidit. Borgen var då föga mer än en ruin. Men här förvarades dock det stora släktarkivet, omkring 4 000 nummer. Grevinnan Hallwyl gav sig oförfärad i kast med att bringa ordning i detta arkiv, ett arbete, som tog flera år i anspråk. Samtidigt lät hon pietetsfullt restaurera borgen, och därtill anställdes omfattande utgrävningar, vilka inbragte en betydande samling fynd från medeltiden och renässansen, en samling, som utökad med en del Hallwylska familjeporträtt, nu utgör en av intressantaste avdelningarna av Schweizerisches Landsmuseum i Zürich.

Nordiska museet har alltid varit föremål för grevinnan Hallwyls varma intresse. År 1918 skänkte makarna Hallwyl till museet 300 000 kr. för inrättande av en professur vid museet i nordisk och jämförande folklivsforskning. Vidare bekostade grevinnan överflyttandet till Skansen av Julius Kronbergs atelier. Till Gotlands fornminnesförening har grevinnan donerat 500 000 kr., och museerna i Lund, Nyköping och Sundsvall ha också ihågkommit stora donationer.

År 1898 stod det Hallwylska palatset vid Hamngatan i Stockholm, en av den nyligen avlidne I. G. Clasons förnämsta skapelser, färdigt. Inom muren av detta palats har grevinnan

skapat en samling av konst och konstindustri, som väl torde vara den förnämsta privata samling av detta slag som funnits i Sverige. Principen för samlingen har varit: endast det bästa av vad som står att få. Där finnes en tavelssamling, vars nederländska 1600-talsavdelning torde vara ovärderlig, där finns en utsökt vapensamling, europeisk och orientalisk keramik, möbler och silver av alla slag m. m. återfinnas i de med plafondmålningar av Kronberg dekorerade rummen. Redan 1908 tillkännagåvo makarna Hallwyl, att det var deras avsikt att till Stockholms stad testamentera palatset med allt vad däruti var. Men det kom till deras kännedom, att staden måhända komme att använda palatset till sammanträdeslokaler o. d., och då funno de sig föranlåtna att ändra sitt testamente. Stockholms stad fick miste om detta, och det blev i stället svenska staten, som fick mottaga den ståtliga donationen, med villkor, att allt i palatset skall förbli orubbat. För samlingarnas underhåll och vård fogades till donationen ett kontant belopp på en miljon kr. Donationen överlämnades 1921, men grevinnan har till sin död disponerat palatset och använt tiden till en noggrann katalogisering och beskrivning av samlingarna, ett arbete som ännu ej är på långt när fullbordat. Det kommer sannolikt att fullföljas av grevinnans nitiske medhjälpare i arbetet, fil. d:r Gerda Boëthius.

Bland de många övriga donationer, som fru v. Hallwyl gjort, må här erinras om Tyska kyrkans klockspel samt den gåva, varigenom slottet Wartburg räddades från att övergå i katolsk ägo.

I det sociala arbetet har grevinnan tagit mycket livlig del, hon har utövat stor välgörenhet i det tysta och förhjulpt många unga män och kvinnor till utbildning och framgång. Personligen var hon en kvinna med bestämd karaktär och stark vilja, men den omiskännliga välvilja, som därjämte alltid utstrålade från hennes personlighet, gjorde henne varmt avhållen av alla.

Grevinnan von Hallwyl var hedersledamot av Konstakademien och innehade medaljen Litteris et artibus. Till hennes 80-årsdag lät Nordiska museet slå en medalj över henne som museets välgörarinna. Slutligen var hon hedersledamot av Slottsägareföreningen i Schweiz.

Den avlidna efterlämnar tre döttrar, fru Ebba von Eckermann, fru Ellen Roosval och änkefru Irma von Geijer.

M..... N.....

Argus Suisse et International de la Presse S. A.
 23, Rue du Rhône - GENÈVE
 Adr. télégr.: Coupures-Genève — Tél. 44.005
 Bureau international de coupures de journaux.
 Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal:

Adresse : **ABRAHAM TAGHLAGI** **ABRAB**
 Date : **28 JUIL 1930**

Gräfin Wilhelmine von Hallwil †.
 Aus Stockholm wird berichtet, daß dort im
 Alter von 86 Jahren Gräfin Wilhelmine von
 Hallwil gestorben ist. Die Gräfin hat seinerzeit
 den Stammsitz ihres Geschlechtes, das Schloß
 Hallwil, restaurieren lassen. Vor einigen Jah-
 ren schenkte sie dem schweizerischen Landesmuseum
 eine wertvolle historische Sammlung.

e.
 0.-
 7.50
 0.-
 0.-
 née.

M N

Argus Suisse et International de la Presse S. A.
 23, Rue du Rhône - GENEVE
 Adr. télégr. : *Coupires-Genève* — Tél. 44.005
 Bureau International de coupures de journaux.
 Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal :

Adresse : Neue Argauer Ztg. Aarau
Date : 28 JUL 1930

* Gräfin Wilhelmina von Hallwil.
 Aus Stockholm wird berichtet, daß dort
 im Alter von 86 Jahren Gräfin Wilhelmina
 von Hallwil gestorben ist. Die Gräfin hat
 feinerzeit den Stammsitz ihres Geschlechtes,
 das Schloß Hallwil, restaurieren lassen. Vor
 einigen Jahren schenkte sie dem schweizer.
 Landesmuseum eine wertvolle historische
 Sammlung.

M..... N°.....

Agence Suisse et International de la Presse S. A.
23, Rue du Rhône - GENÈVE
Adr. télégr.: Coupures-Genève — Tél. 44.005
Bureau international de coupures de journaux.
Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal: AARGAUER VOLKSBLATT. BADEN

Adresse: 28 JUL 1930

Date:
† Gräfin Wilhelmina von Hallwil. Aus Stockholm wird berichtet, daß dort im Alter von 86 Jahren Gräfin Wilhelmina von Hallwil gestorben ist. Die Gräfin hat seinerzeit den Stammsitz ihres Geschlechtes, das Schloß Hallwil, restaurieren lassen. Vor einigen Jahren schenkte sie dem schweizerischen Landesmuseum eine wertvolle historische Sammlung.
On traite à forfait, au mois... née

A. N°

**ARGUS SUISSE ET INTERNATIONAL
DE LA PRESSE S. A.****23, rue du Rhône --- Genève**
Adr. télégr.: Coupures-Genève — Téléph. 44.005Bureau International de coupures de journaux
Traductions de et en toutes langues

Correspondants dans toutes les grandes villes

Extrait du Journal:

Adresse:

BASLER NACHRICHTEN BASEL
28 JULI 1930

Date:

Totentafel.

Bern, 27. Juli. Ag. Aus Stockholm wird berichtet, daß dort im Alter von 88 Jahren Gräfin Wilhelmina von Hallwil gestorben ist. Die Gräfin hat früherzeit den Stammsitz ihres Geschlechtes, das Schloß von Hallwil, restaurieren lassen. Vor einigen Jahren schenkte sie dem Schweizerischen Landesmuseum eine wertvolle historische Sammlung. 250.—

On traite à forfait, au mois, au trimestre, à l'année

M.....

N°.....

Argus Suisse et International de la Presse S. A.

23, Rue du Rhône - GENÈVE

Adr. télégr.: *Coupires-Genève* — Téléph. 44.000

**Bureau International de coupures de journaux.
Traductions de et en toutes langues.**

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal :

Adresse : **BASLER VOLKSBLATT. BASEL**

28 JUIL 1930

Date :

Gräfin Wilhelmine von Hallwil †.

ag. Aus Stockholm wird berichtet, daß dort im Alter von 86 Jahren Gräfin Wilhelmina von Hallwil gestorben ist. Die Gräfin hat seinerzeit den Stammsitz ihres Geschlechtes, das Schloß Hallwil, restaurieren lassen. Vor einigen Jahren schenkte sie dem schweizerischen Landesmuseum eine wertvolle historische Sammlung.

On traite à forfait, au mois, au trimestre, à l'année.

M N°

**ARGUS SUISSE ET INTERNATIONAL
DE LA PRESSE S. A.**
23, rue du Rhône --- Genève
 Adr. télégr.: *Coupures-Genève* — Téléph. 44.005

Bureau International de coupures de journaux
 Traductions de et en toutes langues

Correspondants dans toutes les grandes villes

Extrait du Journal:

Adresse: *DEMOCRATE*

28 JUL 1930

Date: _____

Tari
men
péri
limit

LUCERNE. — Mort de la comtesse de Hallwil. — On mande de Stockholm qu'à l'âge de 86 ans est décédée dans cette ville la comtesse Wilhelmina de Hallwil. La comtesse avait en son temps fait restaurer le château de Hallwil, où vécurent ses aïeux. Il y a quelques années elle avait fait don au Musée national suisse d'une riche collection historique.

BALE-CAMPAGNE. — La mort du vice-ami-
 On traite à forfait, au mois, au trimestre, à l'année

M

No

ARGUS SUISSE DE LA PRESSE S. A.

Schweizer Argus der Presse A.-G.

GENÈVE — 23, Rue du Rhône, 23 — GENÈVE

Adr. télégr.: Coupures Genève — Téléphone 4005

Bureau de coupures de journaux sur tous sujets et personnalités.
Traductions en toutes langues. Travaux et rédaction.

Bureau für Zeitungsausschnitte, Personalnachrichten, Uebersetzungen.

CORRESPONDANTS : VERTRETUNGENParis, Berlin, Vienne, Londres, Rome, Christiania, Buda-Pest,
Boston, Amsterdam, New-York, Mexico.

Journal: Berner Tagblatt, Bern

Adresse:

Date:

28 JUL 1930

Siehe Rückseite.

Voir au verso

Montag, 28. Juli 1930

Gräfin Wilhelmina von Hallwil †

Am 25. Juli 1930 ist in Stockholm im hohen Alter von bald 86 Jahren Gräfin Wilhelmina v. Hallwil verstorben. Gemeinsam mit ihrem im Tode vorangegangenen Gatten, dem Grafen Walther v. Hallwil, hat sie in verständnisvoller Weise und mit großen finanziellen Opfern das Stammschloß der Familie am Hallwilersee restaurieren lassen, um es als kulturhistorisches Denkmal der Familie derer v. Hallwil und damit dem Kanton Aargau und der schweizerischen Eidgenossenschaft zu erhalten.

Um den Weiterbestand des Schloßgutes sicher zu stellen, hat sie im Jahre 1924 eine Familienstiftung errichtet, an die das Schloß mit allen seinen Zubehörten übergegangen ist, der Stiftung hat sie ferner in großzügiger Weise die nötigen Kapitalien überwiesen, die den Erhalt des Schloßgutes ermöglichen sollen. Ein Teil der Stiftung aber ist bestimmt zur Erforschung der Kulturgeschichte und der Pflege der historischen Denkmäler, vornehmlich des Kantons Aargau.

Auf ihre Veranlassung ist das neugeordnete Familienarchiv im bernischen Staatsarchiv untergebracht und bietet dem Historiker eine Fülle von interessanten geschichtlichen Dokumenten.

Eine reiche Sammlung bedeutsamer Altertümer hat sie dem Schweiz. Landesmuseum in Zürich überwiesen, für deren Erhaltung und Erweiterung sie eine weitere Stiftung errichtet hat, die ihren Namen trägt.

Als im Jahre 1926 der 450. Gedenktag der Schlacht bei Murten gefeiert wurde, hat es sich Gräfin v. Hallwil nicht nehmen lassen, an dieser Feier persönlich teilzunehmen in Ehrung der hervorragenden Taten des bernischen Führers Hans v. Hallwil.

Wenn auch Ausländerin von Geburt, hat sie wie selten jemand Interesse und Anteilnahme gezeigt für die Schweiz und ihre geschichtliche Entwicklung.

Der Bund, Bern

Ausschnitt aus der Nummer vom: 28. JUL 1930

+ Schweizer im Ausland +

† Gräfin Wilhelmina von Hallwil

ag. Aus Stockholm wird berichtet, daß dort im Alter von 86 Jahren Gräfin Wilhelmina von Hallwil gestorben ist. Die Gräfin hat seinerzeit den Stammsitz ihres Geschlechtes, das Schloß Hallwil, restaurieren lassen. Vor einigen Jahren schenkte sie dem Schweizerischen Landesmuseum eine wertvolle historische Sammlung.

M..... N°.....

**ARGUS SUISSE ET INTERNATIONAL
DE LA PRESSE S. A.****23, rue du Rhône --- Genève**
Adr. télégr.: Coupures-Genève - Téléph. 44.005Bureau International de coupures de journaux
Traductions de et en toutes langues

Correspondants dans toutes les grandes villes

Extrait du Journal:**Adresse:**

Bund Morg. Blatt. Bern

Date:

28. JUL. 1930

+ Schweizer im Ausland +

† Gräfin Wilhelmina von Hallwil

ag. Aus Stockholm wird berichtet, daß dort im Alter von 86 Jahren Gräfin Wilhelmina von Hallwil gestorben ist. Die Gräfin hat seinerzeit den Stammitz ihres Geschlechtes, das Schloß Hallwil, restaurieren lassen. Vor einigen Jahren schenkte sie dem Schweizerischen Landesmuseum eine wertvolle historische Sammlung.

M. A.

Argus Suisse et International de la Presse S. A.
 23, Rue du Rhône - GENÈVE
 Adr. télégr.: Coupures-Genève — Tél. 44.005
 Bureau International de coupures de journaux.
 Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal : **Express. Biel**

Adresse : **28 JUL 1930**

Date : _____

Eidgenössisches

— † Gräfin Wilhelmina von Hallwil. Am 25. Juli 1930 ist in Stockholm im hohen Alter von bald 60 Jahren Gräfin Wilhelmina von Hallwil gestorben. Gemeinsam mit ihrem ihr im Tode vorangegangenen Gatten, dem Grafen Walther

von Hallwil, hat sie in verständnisvoller Weise und mit großen finanziellen Opfern das Stammschloß der Familie am Hallwilersee restaurieren lassen, um es als kulturhistorisches Denkmal der Familie derer von Hallwil und damit dem Kanton Aargau und der schweizerischen Eidgenossenschaft zu erhalten.

Um den Weiterbestand des Schloßgutes sicherzustellen, hat sie im Jahre 1924 eine Familienstiftung errichtet, an die das Schloß mit allen seinen Zubehörten übergegangen ist, der Stiftung hat sie ferner in großzügiger Weise die nötigen Kapitalien überwiesen, die den Erhalt des Schloßgutes ermöglichen sollen. Ein Teil der Stiftung aber ist bestimmt zur Erforschung der Kulturgeschichte und der Pflege der historischen Denkmäler, vornehmlich des Kantons Aargau.

Auf ihre Veranlassung ist das neugeordnete Familienarchiv im bernischen Staatsarchiv untergebracht und bietet dem Historiker eine Fülle von interessanten geschichtlichen Dokumenten.

Eine reiche Sammlung bedeutamer Altertümer hat sie dem Schweizerischen Landesmuseum in Zürich überwiesen, für deren Erhaltung und Erweiterung sie eine weitere Stiftung errichtet hat, die ihren Namen trägt.

Als im Jahre 1926 der 450. Gedenktag der Schlacht bei Murten gefeiert wurde, hat es sich Gräfin von Hallwil nicht nehmen lassen, an dieser Feier persönlich teilzunehmen in Ehrung der hervorragenden Taten des bernischen Führers Hans von Hallwil.

Wenn auch Ausländerin von Geburt, hat sie wie selten jemand Interesse und Anteilnahme gezeigt für die Schweiz und ihre geschichtliche Entwicklung.

M..... N°.....

Argus Suisse et International de la Presse S. A.
 23, Rue du Rhône - GENÈVE
 Adr. télégr. : *Coupures-Genève* — Tél. 44.005

Bureau International de coupures de journaux.
 Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal : *Express. Biel*

Adresse :

28 JUIL 1930

Date :

BERNE. — On mande de Stockholm qu'à l'âge de 86 ans est décédée dans cette ville la comtesse Wilhelmina de Hallwil. La comtesse avait, en son temps, fait restaurer le château de Hallwil, où vécurent ses aïeux. Il y a quelques années, elle avait fait don au Musée national suisse d'une riche collection historique.

On traite à forfait, au mois, au trimestre, à l'année.

M N°

Argus Suisse et International de la Presse S. A.
23, Rue du Rhône - GENÈVE
Adr. télégr.: Coupures-Genève — Tél. 44.005
Bureau International de coupures de journaux.
Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes

Extrait du Journal :

Express. Biel

Adresse :

Date :

28 JUL 1930

Depeschen

Die Gräfin von Hallwil gestorben

Bern, 28. Juli. Aus Stockholm wird berichtet, daß dort im Alter von 86 Jahren Gräfin Wilhelmina von Hallwil gestorben ist. Die Gräfin hat seinerzeit den Stammsitz ihres Geschlechtes, das Schloß Hallwil, restaurieren lassen. Vor einigen Jahren schenkte sie dem schweizerischen Landesmuseum eine wertvolle historische Sammlung.

M N°

**ARGUS SUISSE ET INTERNATIONAL
DE LA PRESSE S. A.**
 23, rue du Rhône --- Genève
 Adr. télégr.: Coupures-Genève — Téléph. 44.005

Bureau International de coupures de journaux
 Traductions de et en toutes langues

Correspondants dans toutes les grandes villes

Extrait du Journal:

Adresse: BRUGGER TAGBLATT BRUGG

Date: 28 JULI 1930

Gräfin Wilhelmine von Hallwil gestorben.
 Bern, 28. Juli. ag. Aus Stockholm wird
 berichtet, daß dort im Alter von 86 Jahren Grä-
 fin Wilhelmina von Hallwil gestorben ist. Die
 Gräfin hat seinerzeit den Stammsitz ihres Ge-
 schlechtes, das Schloß Hallwil, restaurieren las-
 sen. Vor einigen Jahren schenkte sie dem schwei-
 zerischen Landesmuseum eine wertvolle histo-
 rische Sammlung.

N° N°
Argus Suisse et International de la Presse S. A.
 23, Rue du Rhône - GENÈVE
 Adr. télégr.: *Coupures-Genève* — Tél. 44.005
 Bureau international de coupures de journaux.
 Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes

Extrait du Journal :

Adresse : **IMPARTIAL**

CHAUX DE FONDS

Date :

28 JUIL 1930

Mort de la comtesse de Hallwil

BERNE, 28. — On mande de Stockholm qu'à l'âge de 86 ans est décédée dans cette ville la comtesse Wilhelmina de Hallwil. La comtesse avait en son temps fait restaurer le château de Hallwil, où vécurent ses aïeux. Il y a quelques années, elle avait fait don au Musée national suisse d'une riche collection historique.

Or traite à forfait, à la mois, au trimestre, à l'année.
 Tarif des coupures, au 1er trimestre, à l'année.

Argus Suisse et International de la Presse S. A.

23, Rue du Rhône - GENEVE

Adr. télégr.: *Coupures-Genève* — Tél. 44.005

Bureau International de coupures de journaux.
Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal :

Adresse :

ARBEITER-ZEITUNG

ESSEN

Date :

28 JUL 1936

des Piz Bernina (4055 Meter) eingereicht.

Nargau. Aus Stockholm wird berichtet, daß dort im Alter von 86 Jahren Gräfin Wilhelmina von Hallwil gestorben ist. Die Gräfin hat seinerzeit den Stammsitz ihres Geschlechtes, das Schloß Hallwil, restaurieren lassen. Vor einigen Jahren schenkte sie dem schweizerischen Landesmuseum eine wertvolle historische Sammlung.

Thurgau. Wegen andauernder Pflüchber- nachlässigkeit hat der thurgauische Regierungsrat Bezirksstatthalter Paul Schmid in Dießenhofen

M N°

Argus Suisse et International de la Presse S. A.
 23, Rue du Rhône - GENÈVE
 Adr. télégr.: Coupures-Genève — Tél. 44.005
 Bureau International de coupures de journaux.
 Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal :

THURG. VOLKSZEITUNG, FRAUENFELD

Adresse :

28 JUL. 1930

Date :

Die Gräfin von Hallwil †. — Aus Stockholm wird berichtet, daß dort im Alter von 86 Jahren Gräfin Wilhelmina von Hallwil gestorben ist. Die Gräfin hat seinerzeit den Stammsitz ihres Geschlechtes, das Schloß Hallwil, restaurieren lassen. Vor einigen Jahren schenkte sie dem schweizerischen Landesmuseum eine wertvolle historische Sammlung.

Tarifs
d'ava
de

Obwalden

On traite à forfait, au mois, au trimestre, à l'année.

M N°

Argus Suisse et International de la Presse S. A.
 23, Rue du Rhône - GENÈVE
 Adr. télégr.: Coupures-Genève — Tél. 44.005
 Bureau International de coupures de journaux.
 Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes

Extrait du Journal:

Adresse : **TEURGAUER ZEITUNG FRAUENFELD**
 Date : **28 JULI 1930**

argau. aus Stockholm wird berichtet, daß dort im Alter von 96 Jahren Gräfin Wilhelmina von Hallwil gestorben ist. Die Gräfin hat seinerzeit den Stammsitz ihres Geschlechtes, das Schloß Hallwil, restaurieren lassen. Vor einigen Jahren schenkte sie dem schweizerischen Landesmuseum eine wertvolle historische Sammlung.

On traite à forfait, au mois, au trimestre, à l'année.

M N°

Argus Suisse et International de la Presse S. A.
 23, Rue du Rhône - GENÈVE
 Adr. télégr.: Coupures-Genève — Tél. 44.005
 Bureau international de coupures de journaux.
 Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes

Extrait du Journal :

Adresse : **LA LIBERTÉ FRIBOURG**
 Date : **28 JUIL 1930**

La comtesse de Hallwil
 On mande de Stockholm la mort de la comtesse Wilhelmina de Hallwil, qui, il y a quelques années, avait fait don au Musée national suisse d'une riche collection his-

torique.
 d'at. de temps limitée. | 500 150.—
 | 1000 250.—

Or traite à forfait, au mois, au trimestre, à l'année.

M N

Argus Suisse et International de la Presse S. A.
 23, Rue du Rhône - GENEVE
 Adr. télégr. : Coupures-Genève — Tél. 44.005

Bureau International de coupures de journaux.
 Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal :

Adresse :

Date :

JOURNAL DE GENEVE GENEVE
 28 JUIL 1930

NOUVELLES DES CANTONS

BERNE

— *Mort de la comtesse de Hallwil* — On mande de Stockholm qu'à l'âge de 86 ans est décédée dans cette ville la comtesse Wilhelmina de Hallwil. La comtesse avait en son temps fait restaurer le château de Hallwil, où vécurent ses aïeux. Il y a quelques années elle avait fait don au Musée national suisse d'une riche collection

On trouve à l'adresse...

M..... N.....

Argus Suisse et International de la Presse S. A.
 23, Rue du Rhône - GENÈVE
 Adr télégr.: *Coupures-Genève* — Tél. 44.005

Bureau international de coupures de journaux.
 Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal: **SUISSE** **GENÈVE**

Adresse: **28 IIIII 1930**

Date:

Confédération

Mort de la comtesse de Hallwil

Ta BERNE, 23. — On mande de Stockholm qu'à l'âge de 86 ans est décédée, dans cette ville, la comtesse Wilhelmina de Hallwil. La comtesse avait en son temps fait restaurer le château de Hallwil, où vécurent ses aïeux. Il y a quelques années, elle avait fait don au Musée national suisse d'une riche collection historique.

On traite à forfait, au mois, au trimestre, à l'année.

M..... N°.....

**ARGUS SUISSE ET INTERNATIONAL
DE LA PRESSE S. A.**
23, rue du Rhône --- Genève
 Adr. télégr.: Coupures-Genève --- Téléph. 44.005

Bureau International de coupures de journaux
 Traductions de et en toutes langues

Correspondants dans toutes les grandes villes

Extrait du Journal:

Adresse: **BERNER NACHRICHTEN** **CLARUS**

Date:

28 JUL 1930

— Bern, 27. Juli. Aus Stockholm wird berichtet, daß dort im Alter von 86 Jahren Gräfin Wilhelmine von Hallwil gestorben ist. Die Gräfin hat feinerzeit den Stammsitz ihres Geschlechtes, das Schloß Hallwil, restaurieren lassen. Vor einigen Jahren schenkte sie dem schweizerischen Landesmuseum eine wertvolle historische Sammlung.

re
 30.—
 67.50
 30.—
 50.—
 année

M N°

Argus Suisse et International de la Presse S. A.
 23, Rue du Rhône - GENEVE
 Adr. télégr.: Coupures-Genève — Tél. 44.005

Bureau International de coupures de journaux.
 Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal :

Adresse : **NEUE GLARNER ZEITUNG. GLARUS**

Date : **28 JUN. 1930**

Morgan.
 — Gräfin von Hallwil †. Aus Stockholm wird berichtet, daß dort im Alter von 86 Jahren Gräfin Wilhelmina von Hallwil gestorben ist, die seinerzeit den Stammsitz ihres Geschlechts, das Schloß Hallwil, restaurieren ließ. Vor einigen Jahren schenkte sie dem Schweiz. Landesmuseum eine wertvolle historische Sammlung. Sie war das letzte direkte Glied der alten Familie.

On traite à forfait, au mois, au trimestre, à l'année

M _____ N° _____

**ARGUS SUISSE ET INTERNATIONAL
DE LA PRESSE S. A.**

23, rue du Rhône --- Genève
Adr. télégr.: Coupures-Genève — Téléph. 44.005

Bureau International de coupures de journaux
Traductions de et en toutes langues

Correspondants dans toutes les grandes villes

Extrait du Journal:

Adresse: DIE BOTSCHAFT,

KLINGNAD

28 JUL 1930

Date: _____

Gräfin Wilhelmina von Hallwil †. Am 25. Juli 1930 ist in Stockholm im hohen Alter von bald 86 Jahren Gräfin Wilhelmina v. Hallwil verstorben. Gemeinsam mit ihrem im Tode verangegangenen Gatten, dem Grafen Walther v. Hallwil, hat sie in verständnisvoller Weise und mit großen finanziellen Opfern das Stammschloß der Familie am Hallwilersee restaurieren lassen, um es als kulturhistorisches Denkmal der Familie derer v. Hallwil und damit dem Kanton Aargau und der schweizerischen Eidgenossenschaft zu erhalten.

Um den Weiterbestand des Schloßgutes sicher zu stellen, hat sie im Jahre 1924 eine Familienstiftung errichtet, an die das Schloß mit allen seinen Zubehörenden übergeben ist, der Stiftung hat sie ferner in großzügiger Weise die nötigen Kapitalien überwiesen, die den Erhalt des Schloßgutes ermöglichen sollen. Ein Teil der Stiftung ist aber bestimmt zur Erforschung der Kulturgeschichte und der Pflege der historischen Denkmäler, vornehmlich des Kantons Aargau.

Auf ihre Veranlassung ist das neugeordnete Familienarchiv im bernischen Staatsarchiv untergebracht und bietet dem Historiker eine Fülle von interessanten geschichtlichen Dokumenten.

Eine reiche Sammlung bedeutsamer Altertümer hat sie dem Schweiz. Landesmuseum in Zürich überwiesen, für deren Erhaltung und Erweiterung sie eine weitere Stiftung errichtet hat, die ihren Namen trägt.

Als im Jahre 1926 der 450. Gedenktag der Schlacht bei Murten gefeiert wurde, hat es sich Gräfin v. Hallwil nicht nehmen lassen, an dieser Feier persönlich teilzunehmen in Ehrung der hervorragenden Taten des bernischen Führers Hans v. Hallwil.

Wenn auch Ausländerin von Geburt, hat sie wie selten jemand Interesse und Anteilnahme gezeigt für die Schweiz und ihre geschichtliche Entwicklung.

M N°

Argus Suisse et International de la Presse S. A.
 23, Rue du Rhône - GENÈVE
 Adr. télégr.: Coupures-Genève — Téléph. 44.005
Bureau International de coupures de journaux.
 Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal :

Adresse : LANGENTHALER TAGBLATT, LANGENTHAL

Date : 28 JUL 1930

Margau

Totentafel. Aus Stockholm wird berichtet, daß dort im Alter von 86 Jahren Gräfin Wilhelmina von Hallwil gestorben ist. Die Gräfin hat seinerzeit den Stammsitz ihres Geschlechtes, das Schloß Hallwil, restaurieren lassen. Vor einigen Jahren schenkte sie dem schweizerischen Landesmuseum eine wertvolle historische Sammlung.

e.
 30.—
 67.50
 30.—
 50.—
 année.

M N°

Argus Suisse et International de la Presse S. A.
23, Rue du Rhône - GENÈVE
Adr. télégr.: Coupures-Genève — Tél. 44.005
Bureau international de coupures de journaux.
Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal.

Adresse :

Date : LUZERNER NEUESTE NACHRICHTEN, LUZERN
28. JULI 1930

Die letzten von Hallwil.
Bern, 27. ag. Aus Stockholm wird berichtet, daß dort im Alter von 86 Jahren Gräfin Wilhelmina von Hallwil gestorben ist. Die Gräfin hat seinerzeit den Stammsitz ihres Geschlechtes, das Schloß Hallwil, restaurieren lassen. Vor einigen Jahren wendte sie dem schweizerischen Landesmuseum eine wertvolle historische Sammlung. (Mit dem Tode der Gräfin sind die letzten Nachkommen der Grafen von Hallwil ausgestorben.)

M..... P.....

Argus Suisse et International de la Presse S. A.
 23, Rue du Rhône - GENÈVE
 Adr. télégr.: Coupures-Genève — Tél. 44.005

Bureau international de coupures de journaux.
 Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal :

Adresse :

LUZERNER TAGBLATT LUZERN

28. 7. 1930

Date :

teresse entgegen, war daneben auch im stillen
 eine große Wohltäterin.
 — Aus Stockholm wird berichtet, daß dort im
 Alter von 86 Jahren Gräfin Wilhelm-
 mina von Hallwil gestorben ist. Die Grä-
 fin hat seinerzeit den Stammsitz ihres Geschlech-
 tes, das Schloß Hallwil, restaurieren lassen. Vor
 einigen Jahren schenkte sie dem schweizerischen
 Landesmuseum eine wertvolle historische Samm-
 lung.

Thurgau.

— Der Regierungsrat hat die nam Gemeinde...

M..... N.....

Argus Suisse et International de la Presse S. A.
 23, Rue du Rhône - GENÈVE
 Adr. télégr.: Coupures-Genève — Tél. 44.005

Bureau international de coupures de journaux.
 Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal **Waterland. Lucerne**

Adresse : **28 JUL. 1930**

Date : _____

Bern, ag. Aus Stockholm wird berichtet, daß dort im Alter von 86 Jahren Gräfin Wilhelmina von Hallwil gestorben ist. Die Gräfin hat seinerzeit den Stammfih ihres Geschlechtes, das Schloß Hallwil, restaurieren lassen. Vor einigen Jahren schenkte sie dem Schweizer Landesmuseum eine wertvolle historische Sammlung.

pai	ment d'avance sans	500	250.-
periode de temps	limitée.	1000	

On traite à forfait, au mois, au trimestre, à l'année.

M..... N.....

Argus Suisse et International de la Presse S. A.
23, Rue du Rhône - GENÈVE
Adr télégr.: Coupures-Genève — Tél. 44.005

Bureau international de coupures de journaux.
Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal **LA TICINENSE** **LOGANO**

Adresse :

Date :

28 JUL 1930

È morta la contessa Hallwil

BERNA, 27 ag. — Si annuncia da Stoccolma che è morta in quella città, in età di 86 anni, la contessa Guglielmina di Hallwil. La contessa fece a suo tempo restaurare il Castello di Hallwil dove vissero i suoi antenati. Alcuni anni fa ella fece dono al museo nazionale svizzero di una ricca collezione storica.

M N°

Argus Suisse et International de la Presse S. A.
 23, Rue du Rhône - GENÈVE
 Adr. télégr.: Coupures-Genève — Tél. 44.005
 Bureau International de coupures de journaux.
 Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal :

Adresse :

Date :

OLTENER TAGELATT
 OLTEN
 28. IIII. 1936

Gräfin Wilhelmina von Hallwil † Aus Stock-
 holm wird berichtet, daß dort im Alter von 86 Jah-
 ren Gräfin Wilhelmina von Hallwil gestorben ist.
 Die Gräfin hat seinerzeit den Stammsitz ihres Ge-
 schlechtes, das Schloß Hallwil, restaurieren lassen.
 Vor einigen Jahren schenkte sie dem schweizerischen
 Landesmuseum eine wertvolle historische Samm-
 lung.

M..... N°.....

Argus Suisse et International de la Presse S. A.
 23, Rue du Rhône - GENÈVE
 Adr. télégr. : Coupures-Genève — Tél. 44.005

Bureau international de coupures de journaux.
 Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal : VOLKSBLATT VOM JURA, OLTEN

Adresse : 28 JUL 1930

Date :

5 Grafen Wipperfurth von Hallwil
 holm wird berichtet, daß dort im Alter von 86 Ja
 ren Gräfin Wilhelmina von Hallwil gestorben ist.
 Die Gräfin hat seinerzeit den Stammsitz ihres Ge-
 schlechtes, das Schloß Hallwil, restaurieren lassen.
 Vor einigen Jahren schenkte sie dem schweizerischen
 Landesmuseum eine wertvolle historische Samm-
 lung.

limitée. On traite à forfait, au mois, au trimestre, à l'année.

M..... N°.....

Argus Suisse et International de la Presse S. A.

23, Rue du Rhône - GENÈVE

Adr. télégr.: Coupures-Genève — Téléph. 44.065

Bureau International de coupures de journaux.
Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal:

Adresse: VOLKSZEITUNG PRÄFFIKON

Date: 28 JUL 1930

St. Gallen. Ein kostspieliger Umbau der bekanntesten Hotels „Hechi“ in St. Gallen mit dem neuen Skatolino. Die Kosten belaufen sich auf 2,950,000 Fr., wobei der Kostenvoranschlag wesentlich überschritten wird.

Aargau. Aus Stockholm wird berichtet, daß dort im Alter von 86 Jahren Gräfin Wilhelmina von Hallwil gestorben ist. Die Gräfin hat seinerzeit den Stammsitz ihres Geschlechtes, das Schloß Hallwil, restaurieren lassen. Vor einigen Jahren schenkte sie dem schweizerischen Landesmuseum eine wertvolle historische Sammlung.

On traite à forfait, au mois, au trimestre, à l'année.

Todes-Anzeige.

P. P.

Wir erfüllen hiermit die schmerzliche Pflicht, unsere Mitglieder vom Hinschiede der verehrten

Gräfin

Wilhelmina von Hallwil

(Ehrenmitglied unserer Gesellschaft)

in Kenntnis zu setzen.

Der Verstorbenen, die sich um die Heimatforschung, speziell im Seetal, große Verdienste erworben hat, werden wir stets ein ehrendes Andenken bewahren.

Seengen, den 28. Juli 1930.

1517

**Historische Vereinigung Seetal:
Der Vorstand.**

Gräfin Wilhelmina von Hallwil †.

Die Befürchtungen der letzten Wochen, die Gräfin von Hallwil werde diesen Sommer unser Tal nicht mehr besuchen können, sind nun zur Gewißheit geworden. Als man sich anlässlich des Besuches der deutschen Burgenforscher mit ihr telegraphisch verständigen wollte, kam die Nachricht, sie sei schwer erkrankt. Der Mann, der das Telegramm unterschrieb, ihr langjähriger getreuer Sekretär B. Glauermann, ist vor wenigen Tagen dahingeshieden und am letzten Samstag traf auf dem Breitenberg das Trauertelegamm ein vom Tode der Frau Gräfin, die am Abend des 25. Juli ihre Augen für immer geschlossen. Da die Verstorbene sich nicht nur um die Erhaltung des Schlosses Hallwil unermeßliche Verdienste erworben, sondern auch eine große Wohltäterin unserer Taltschaft war, wird es die Leser des „Seetaler“ interessieren, einiges aus ihrem Leben zu vernehmen.

Der Vater der Verstorbenen, Wilhelm Heinrich Kempe, war 1808 geboren. Er entstammte einem alten Stralsunder Geschlecht, war aber, da Stralsund erst 1815 preußisch wurde, schwedischer Staatsbürger. Die Mutter, eine geborene Johanna Wallis, stammte aus der Nähe von Stralsund. Anfangs der 1840er Jahre wurde Wilhelm Heinrich Kempe Kaufmann in Stockholm. Es war ein in jeder Hinsicht außerordentlich bedeutender Mann, der sich in der schwedischen Holzindustrie beteiligte, Eisenwerke gründete, große Besitzungen in Nordschweden erwarb und bei seinem Tode ein geradezu fabelhaftes Vermögen sein eigen nannte. Bilder von Wilhelm Heinrich Kempe und seiner Gattin sind in einem Wohnzimmer des Vorderen Schlosses Hallwil aufgehängt. Dem glücklichen Ehepaar wurde am 1. Oktober 1844 Wilhelmina von Hallwil als einzige Tochter geschenkt. Schon früh waren in dem lebhaften und energischen Mädchen hervorragende Eigenschaften zur Entwicklung gelangt. Wilhelmina reiste gern, um fremde Länder und Städte kennen zu lernen. Im Sommer des Jahres 1864 traf sie im Bade Homburg bei Frankfurt a. M. den fünfundzwanzigjährigen Grafen Waltherr von Hallwil, einen stattlichen Offizier, der im vorangegangenen Jahre seine erste Gattin Adele von Stadelberg aus Dorpat verloren hatte. Wilhelmina fand Gefallen an dem schönen jungen Manne und so wurde im Dezember 1864 Verlobung gefeiert. Wilhelm Heinrich Kempe gab seine Einwilligung, er stellte die einzige Bedingung, der Graf von Hallwil müsse einmal schwedischer Staatsbürger werden. Am 10. Juni 1865 wurde die Heirat in Stockholm gefeiert. Auf der Hochzeitsreise ließ sich das glückliche Paar in Interlaken von einem ungarischen Künstler malen, die Reproduktion dieses Bildes befindet sich auch im Schloß Hallwil. Am 10. Februar 1874 erwarb dann Waltherr das schwedische Staatsbürgerrecht. Noch im gleichen Jahre, am 28. November 1874, ging das Schloß Hallwil durch Kauf von seinem Bruder Hans von Hallwil an ihn über. Seit diesem Jahre blieb es unbewohnt. Der vordere Teil der Burg war gerade im Umbau begriffen, der aber nicht mehr fertig ausgeführt wurde. Hans von Hallwil hatte nur noch im Sommer darin gelebt, und Wilhelmina war hie und da als Gast bei ihm. Von nun an wohnten keine Hallwil mehr in ihrer Stammburg und diese fing allmählich an zu zerfallen. Wilhelmina stieg bei ihren regelmäßigen Besuchen gewöhnlich im Breitenberg ab. Das Ehepaar bewohnte in Schweden das prächtige Gut Erikslund südlich von Stockholm. 1883 starb Wilhelm Heinrich Kempe, und nun übernahm Waltherr das Geschäft, dessen Führung seine Zeit fast vollständig in Anspruch nahm. Er genoß in seiner neuen Heimat allgemeinen Vertrauen und war eine Zeitlang Abgeordneter der I. Kammer des Reiches. Waltherr leistete viel für die Forschung, besonders die Naturwissenschaften. Es gibt deshalb in Spitzbergen einen nach ihm benannten Mt. Hallwil. Er wurde auch Landkomtur des Johanniterordens in seiner zweiten Heimat. Seine Gattin hatte schon in den 1880er Jahren begonnen, Antiquitäten zu sammeln. Obwohl ihr ein enormes Vermögen zur Verfügung stand, kaufte sie aber keineswegs wahllos Altertümer und Kunstschätze zusammen, sondern bewies einen ganz aus-

gezeichneten Geschmack und ein feinsinniges Urteil, Eigenschaften, die sie von ihren Eltern als Geschenk mit in die Wiege bekommen hatte. Nach dem Tode ihres Vaters im Jahre 1883 siedelte die Familie nach Stockholm über, wo Graf Waltherr anfangs der 1890er Jahre durch die besten Architekten und Künstler Schwedens den „Hallwil-Palast“ errichten ließ. In dessen geräumigen Gemächern konnte nun die Gräfin nach Herzenslust ihre Sammlungen aufstellen, die von Fachleuten aus dem fernen Auslande besucht wurden. Da war zu sehen eine große Waffensammlung, eine kostbare Porzellansammlung, eine reichhaltige Kollektion archäologischer Funde aus China, in ihrer Art die vollständigste und bedeutendste Sammlung von ganz Europa. Die Gräfin hatte sie um 1920 von einem Ingenieur erworben. Ferner eine wertvolle Silberammlung und eine Gemäldegalerie mit kostbaren Originalen, besonders Holländern des 16. und 17. Jahrhunderts (Hals, Rembrandt, Ruysdael usw.). Schon im Jahre 1912 vermachte sie ihr Haus samt den Sammlungen dem schwedischen Staate. Sie ließ nun einen gewaltigen Katalog von 50 Bänden anlegen, in dem alle Gegenstände des Hauses abgebildet sind. Ihre Mitarbeit an diesem Katalogwerk ist eine ganz bedeutende, denn sie trug persönlich darin alle Notizen über die Herkunft, das Alter und die Geschichte der Sammlungsgegenstände ein. Die Schenkung des Hallwil-Palastes und der Sammlungen, zusammen im Werte von über 20 Millionen schwedischer Kronen, war im Jahre 1920 perfekt. Der schwedische Staat erhielt dazu für die Unterhaltungskosten die schöne Summe von einer Million schwedischer Kronen. Seit 1920 lebte also die Gräfin von Hallwil in einem Palaste, der schon dem Staate gehörte. Sie hat in der Schenkungsurkunde festgesetzt, daß nach ihrem Tode eine Frau als Verwalterin eingesetzt werden müsse. Prof. Lithberg in Stockholm wurde von der schwedischen Regierung beauftragt, ein Inventar aller Gegenstände anzulegen. Dieses umfaßt 6000 Nummern! Großzügig unterstützte die Gräfin von Hallwil alle wissenschaftlichen Forschungen, besonders auf dem Gebiet der Geschichte und Kunstgeschichte. Sie war Mitglied vieler gelehrter Gesellschaften und Ehrenmitglied der Königl. Kunstakademie. Auch in der Schweiz stand ihr Name in manchen Mitgliederverzeichnissen wissenschaftlicher Gesellschaften. In Anerkennung ihrer großen Verdienste um die Restauration des Schlosses Hallwil — von der wir später noch vernehmen werden — und die Förderung historischer Forschungen wurde sie von der Schweiz. Gesellschaft für Urgeschichte, von der Historischen Gesellschaft des Kt. Aargau und von der Historischen Vereinigung Seetal zum Ehrenmitglied ernannt. Eine große Zahl von Reisen führten die feingebildete und intelligente Frau nach sozusagen allen Ländern von Europa, nach Afrika und Vorderasien. Unzählige Museen hat sie besucht und Gewinn daraus gezogen. Schon längere Zeit trug sie sich mit dem Gedanken um, die im Zerfall begriffene Stammburg ihres Gatten wieder restaurieren zu lassen. Im Jahre 1903 begann sie mit der Ordnung des Archivs, das 4000 Originalurkunden umfaßt. Ihr Gatte war durch die Ueberwachung der Geschäfte und die Verwaltung seiner großen Güter vollauf in Anspruch genommen. So übernahm nun seine Gattin die kulturellen Interessen seiner Familie, indem sie ihre ganze Energie einsetzte, dem Stammschloße ein würdiges Aussehen zu verleihen. Im Auftrage der Schweizerischen Gesellschaft zur Erhaltung historischer Kunstdenkmäler führte in den Jahren 1904 und 1905 Dir. J. L. Meyer-Fischolke in Aarau eine Vermessung des Schlosses durch, und ihm wurde jetzt auch die Aufgabe anvertraut, die notwendigsten Konservierungs- und Wiederherstellungsarbeiten am Schlosse vorzunehmen. Damals konnten aber nur die größten Lücken im Aussehen der alten Burg ausgefüllt werden. „Noch lag aber die Dornröschensstimung auf den alten, ganz in Grün gebetteten Mauern und dem alten Schlosse mit seinen eingedeckten Gräben.“ Bei einem Besuche auf der Burg im Mai 1910 beschloß deshalb das Ehepaar von Hallwil, die in den Jahren 1904—1905 begonnenen Restaurierungsarbeiten weiterzuführen und zunächst die verfallenen Schloß-

gräben in Stand setzen zu lassen. Im Herbst des gleichen Jahres begannen die Ausgrabungen, die mit einigen Unterbrüchen bis 1913 dauerten, und eine gründliche Konservierung nach sich zogen, die anfangs alle Fundamente und später das Schloß als Ganzes umfaßte. In die Arbeit teilten sich die Hh. Prof. Dr. Lithberg aus Stockholm, Kgl. Architekt Roland (+) aus Stockholm und der Schweizer F. D. Schmid (+). Nachdem die Ausgrabungen beendet waren, wurden in den Jahren 1914 und 1916 die Restaurierungsarbeiten durchgeführt. Der gewaltige Bau verschlang riesige Summen und so mußte die Gräfin im Laufe der Jahre für die Stammburg ihres Gatten, an der sie mit heißer Liebe hing, gegen zwei Millionen Schweizerfranken opfern! Sie hat dabei auch ihre schlimmen Erfahrungen machen und bittere Enttäuschungen erleben müssen, da ihre Noblesse von gewissenlosen Leuten ausgenützt wurde. Trotzdem verlor sie den Mut nie und hat noch in den letzten Jahren, wenn sie als gebrechliches, aber immer noch sehr energisches altes Frauchen die Räume des Schlosses durchschritt, allerlei Anweisungen für Verbesserungen usw. gegeben. So ließ sie auch noch die alte Schloßmühle restaurieren. Viel Gutes hat sie unserer Taltschaft getan und Vereine wie Gemeinden bekamen ihre wohlthätige Hand zu spüren. So hat sie alle Eintrittsgelder des Schlosses Hallwil den Armen von Seengen und Niederhallwil vermacht.

Am 27. Februar 1921 verlor Gräfin Wilhelmina ihren Gatten. Graf Walther hinterließ keinen männlichen Erben. Nach ersten, 1912 getroffenen testamentarischen Verfügungen, die aber keine für alle Zukunft bindende Gültigkeit hatten, sollte das Schloß Hallwil gemäß alter Familientradition an die nächste männliche Linie weitergehen, und zwar auf das damalige Haupt des Geschlechts, den Grafen Carl von Hallwil in Dresden und seine Söhne. Zu Lebzeiten der Gattin Walthers von Hallwil sollte jedoch das Schloß in ihrem Besitze bleiben. Gleichzeitig waren Verfügungen getroffen worden, die mit gewissen Einschränkungen den Charakter der Burg als eines historischen Denkmals sicherstellen sollten. Gräfin Wilhelmina hatte sich nun aber das Ziel gesteckt, das von ihr in so großzügiger Weise wiederhergestellte Denkmal für alle Zeiten in seinem jetzigen Zustande der Menschheit zu erhalten. Die Möglichkeit, daß es später einmal erneut zu zerfallen begünne, wenn es im Besitze der Familie bleibt, war eben nicht ohne weiteres von der Hand zu weisen. Nach vielen Verhandlungen ist es der unbeugsamen Energie der großen Frau gelungen, ihrem Lebenswerke noch die Krone aufzusetzen. Im November 1924 traf sie mit dem Grafen Carl von Hallwil und dessen Söhnen ein Abkommen, demzufolge das Schloß und das Schloßgut in eine Familienstiftung, die Hallwilstiftung, umgewandelt wurde, in deren Vorstand das jeweilige Haupt des Geschlechts Präsident ist. Sollte das Geschlecht aussterben, so wird der schweizerische Bundespräsident eingesetzt. Der Majoratsherr bezieht die Einkünfte des Schloßgutes. Die Stifterin bestimmte ausdrücklich, daß das Schloßgut stets in dem Zustande, wie sie es mit ihrem verstorbenen Ehegatten, Graf Walther von Hallwil, konserviert hat, zu verbleiben habe. So dürfen keine Umänderungen der Gebäude je vorgenommen werden, weder im Innern noch im Außern. Auch dürfen keine An- und Neubauten ausgeführt werden, sondern es sollen das Schloßgut und die übrigen Gebäude, sowie der Park und die Monumente auf den Richtplätzen so beibehalten und unterhalten werden, wie sie sich im Momente der Uebertragung an die Stiftung befanden. Das Schloßgut oder die Mühle dürfen weder zum Teil noch ganz bewohnt oder vermietet werden. Es ist lediglich dem Schloßwart freie Wohnung in der Mühle gestattet und das Recht zur Behauung des zur Mühle gehörenden Landes. Für die Instandhaltung des Schlosses überwies die Stifterin besondere Fonds. Der Zinsüberschuß soll zu Dreivierteln für die Erforschung der Kulturgeschichte und der Pflege der historischen Denkmäler des Kantons Aargau Verwendung finden, ein Viertel kommt den Armen von Seengen und Niederhallwil zugute.

Durch die Bestimmungen der Hallwil-Stiftung, die in einem stattlichen Bande von 91 Seiten gedruckt

M..... N°.....

Argus Suisse et International de la Presse S. A.
23, Rue du Rhône - GENÈVE
Adr télégr.: Coupures-Genève — Tél. 44.005
Bureau international de coupures de journaux.
Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal :

Adresse :
Date : ST GALLER TÜRCHEN WERK N. N. GALLER
28 JUL 19

Totentafel.

Bern, 27. Juli. Aus Stockholm wird berichtet, daß dort im Alter von 86 Jahren Gräfin Wilhelmina von Hallwil gestorben ist. Die Gräfin hat den Stammsitz ihres Geschlechtes, das Schloß Hallwil, restaurieren lassen. Vor einigen Jahren schenkte sie dem schweizerischen Landesmuseum eine wertvolle historische Sammlung.

On traite à forfait, au mois, au trimestre, à l'année.

M _____ N° _____

Argus Suisse et International de la Presse S.A.
 23, Rue du Rhône - GENEVE
 Adr. télegr. : Coupures-Genève — Tél. 44.005
Bureau international de coupures de journaux.
 Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal

Adresse: **ER FREISCHNIG** **WETZKOP** **28 JUL 1930**

es, nd
 je-
 Tier
 ml-
 pier
 lien
 Cu-

Margau.
 — Todesfall. In Stockholm ist im Alter von 86 Jahren Gräfin Wilhelmina von Hallwil gestorben. Die Gräfin hat seinerzeit den Stammsitz ihres Geschlechtes, das Schloß Hallwil, restaurieren lassen. Vor einigen Jahren schenkte sie dem schweizerischen Landesmuseum eine wertvolle historische Sammlung.

M..... N°.....

Argus Suisse et International de la Presse S. A.
23, Rue du Rhône - GENÈVE
Adr télégr.: Coupures-Genève — Tél. 44.005
Bureau international de coupures de journaux.
Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal :

Adresse : JAMES Winterthurer Tagblatt WINTERTHUR

Date : 28 JUL 1930

Margau.
 Toten tafel. Aus Stockholm wird berichtet, daß dort im Alter von 86 Jahren Gräfin Wilhelmina von Hallwil gestorben ist. Die Gräfin hat feinerzeit den Stammsitz ihres Geschlechtes, das Schloß Hallwil restaurieren lassen. Vor einigen Jahren schenkte sie dem schweizerischen Landesmuseum eine wertvolle historische Sammlung. 50

Funde aus der Steinzeit. Auf dem rechten Linmatufer, wenig entfernt von der Gemeindegrenze Wettingen-Würenlos, fanden unter sachkundiger Leitung Ausgrabungen eines steinzeitlichen Grabhügels statt. An den Arbeiten beteiligten sich Bezirksschüler von Baden und Seminaristen von Wettingen. Es soll sich um eine der bedeutendsten Entdeckungen für die Urgeschichte der Schweiz, ja Zentraleuropas, handeln. 60.

Kinderlähmung. In Aarau ist ein Einzelfall von spinaler Kinderlähmung festgestellt worden, der einen tödlichen Verlauf nahm.

M N°

Argus Suisse et International de la Presse S. A.
 23, Rue du Rhône - GENÈVE
 Adr. télégr. : Coupures-Genève — Tél. 44.005
 Bureau International de coupures de journaux.
 Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal :

Adresse : **ZOFINGER TAGBLATT ZOFINGEN**

Date : **28 III 1930**

Gräfin Wilhelmine von Hallwil †. Aus Stockholm wird berichtet, daß dort im Alter von 86 Jahren Gräfin Wilhelmine von Hallwil gestorben ist. Die Gräfin hat seinerzeit den Stammsitz ihres Geschlechtes, das Schloß Hallwil, restaurieren lassen. Vor einigen Jahren schenkte sie dem schweizerischen Landesmuseum eine wertvolle historische Sammlung.

.....	»	»	130.—
.....	»	»	250.—

On traite à forfait, au mois, au trimestre, à l'année.

M. _____ N° _____

Argus Suisse et International de la Presse S. A.
 23, Rue du Rhône - GENÈVE
 Adr. télégr.: Coupures-Genève — Tél. 44.005
 Bureau International de coupures de journaux.
 Traductions de et en toutes langues.

Correspondants dans toutes les grandes villes.

Extrait du Journal :

Adresse: **NEUE ZÜRCHER NAHRICHTEN, ANNO ZÜRICH**

Date: **28 JUL 1930**

† **Gräfin Wilhelmina von Hallwil.**
 Bern, 27. Juli. ag. Aus Stockholm wird
 berichtet, daß dort im Alter von 86 Jahren
 Gräfin Wilhelmina von Hallwil gestorben ist.
 Die Gräfin hat seinerzeit den Stammsitz ihres
 Geschlechtes, das Schloß Hallwil, restau-
 rieren lassen. Vor einigen Jahren schenkte sie
 dem schweizerischen Landesmuseum eine wert-
 volle historische Sammlung.
 On traité à 1000. —
 née.

0.—
7.50
10.—
10.—
année.

M No

ARGUS SUISSE ET INTERNATIONAL DE LA PRESSE S. A.
Schweizer und Internationaler Argus der Presse A.-G.
 GENÈVE — 23, Rue du Rhône, 23 — GENÈVE
 Adr. télégr.: Coupures Genève — Téléphone 4005 Stand

Bureau de coupures de journaux sur tous sujets et personnalités. Traductions en toutes langues. Travaux de rédaction
 Bureau für Zeitungsausschnitte, Personalnachrichten, Übersetzungen

CORRESPONDANTS : VERTRETUNGEN
 Paris, Berlin, Vienne, Londres, Rom, Christiania,
 Budapest, Boston, Amsterdam, New-York, Mexico

Journal: **Neue Zürcher Zeitung** (Morgenblatt) **Zürich**
 " " (Mittagblatt) "
 " " (Abendblatt) "

Adresse: **28 JUL 1930**
 Date:

Voir au vers

Gräfin Wilhelmine von Hallwil †

Am vergangenen Freitag, den 25. Juli, verschied sanft im Kreise ihrer Familienangehörigen die Gräfin Wilhelmine von Hallwil in ihrem Palais zu Stockholm. Die Verstorbene verdient es, daß man auch in unserm Lande ihrer dankbar gedenkt.

Geboren im Jahre 1844 als Tochter des schwedischen Großindustriellen Kempe, vermählte sie sich im Jahre 1865 mit dem Grafen Walther von Hallwil, geboren 1839, Herr zu Hallwil und Hauptmann im eidgenössischen Generalstab, der seine erste Gattin Adelheid, Gräfin von Stadelberg im Jahre 1863 verloren hatte. Ihm brachte sie ihr großes Vermögen, doch dachten beide nicht daran, dieses in der Hingabe an die Vergnügen des Tages zu genießen, sondern sie fanden ihre Befriedigung vielmehr in zielbewusster Arbeit.

Während der Gatte sich der Leitung der großen industriellen Betriebe, die ihm als Erbe seiner Gemahlin zugesallen waren, widmete, und sich nebenbei am öffentlichen Leben seiner neuen Heimat beteiligte, soweit ihm dies sein Tagtgefühl als dem geborenen Schweizer gestattete, machte die Gräfin das schöne Palais Hallwil in Stockholm zu einem gastlichen Heim für Gelehrte und Künstler und füllte es im Verlaufe der Zeit mit kostbaren Sammlungen von Gemälden, chinesischen Porzellanen, besonders aber mit Erzeugnissen der schwedischen Volkskunst, um all diese Reichtümer

auf ihr Ableben samt dem Gebäude, das sie barg, dem schwedischen Staate zu schenken.

Dabei vergaß sie aber auch die Heimat ihres Gatten nicht. Das alte Stammschloß Hallwil, dessen Wohngebäude Walthers Bruder Hans, der ehemalige aargauische Reg.-Rat, Landammann und Oberstleutnant im Jahre 1873 nach damaligem Zeitgeschmacke in englisch-gotischem Stile hatte umkleiden lassen, begann allmählich in die vom Rabache durchflossenen Burggraben abzubröckeln. Es wäre wohl heute eine Ruine, wenn es nicht in der Schwedin eine Wiederherstellerin gefunden hätte, die zu diesem Zwecke unbegrenzte Geldmittel zur Verfügung stellte.

Die ersten Sicherungsarbeiten umfaßten die Jahre 1911—13. Sie standen unter der Leitung des jungen Berner Schriftstellers J. O. Schmid, der gleichzeitig mit der Materialiensammlung für eine Geschichte der Familie von Hallwil betreut wurde. Die eigentlichen Restaurationsarbeiten aber führte seit 1914 der schwedische Architekt Anders Roland aus. Sie hatten nicht zum Zweck, die alte Wasserburg wieder bewohnbar zu machen. Das wollte die Bauherrin nicht, wohl aber sollte in Verbindung mit ihnen die Baugeschichte des Schlosses gründlich untersucht werden. Diese Arbeiten besorgte der schwedische Archäologe Dr. Nils Lithberg mit ebensoviel Gründlichkeit als Sachkenntnis. Dabei stand er in Verbindung mit der Direction des Schweizerischen Landesmuseums. Diesem sollten nach dem Wunsche des gräflichen Ehepaares die sämtlichen dabei gemachten Funde zukommen,

vereint mit den in seinem Besitze verbliebenen Erinnerungen, Gemälden, Porträten, Hausrat und Waffen.

Ursprünglich war die Ueberführung der letztern erst nach dem Tode der Schenker in Aussicht genommen. Als aber Graf Walther im Jahre 1921 starb, beschloß die Gräfin, deren Ausstellung als Hallwilsche Sammlung im Landesmuseum selbst zu besorgen. Sie tat dies auf eigene Kosten mit ihrem aus Stockholm mitgebrachten Personal in einem Saale, den man ihr zu diesem Zweck in dem zurzeit noch von dem Kunstgewerbemuseum der Stadt Zürich benutzten Flügel überließ. Dazu machte sie eine Stiftung von 100 000 Fr., deren Zinsen zunächst für Bewachung und Reinigung, der Ueberschuß zur Erwerbung Hallwilscher Familienaltertümer, wo solche aus dem Altertumsmarkt angeboten werden, Verwendung finden sollen. Seit dem Jahre 1927 ist diese Spezialsammlung den Besuchern zugänglich.

Weit bedeutender war eine zweite Stiftung, welche die Gräfin zum Unterhalt von Schloß Hallwil machte, deren Zinsen, soweit sie nicht zu diesem Zweck in Anspruch genommen werden müssen, für historische Forschungen ihrer zweiten Heimat bestimmt sind. Das große Familienarchiv wurde dem bernischen Staatsarchiv angeschlossen. Mit der Abfassung der Familiengeschichte betraute sie den Zürcher Historiker Dr. Karl Brun. Die Baugeschichte des Schlosses Hallwil, die Beschreibung der gefundenen Altertümer, dessen Darstellung im Bilde usw. ließ sie durch Prof. Lithberg in einem

großangelegten, auf fünf Quartbände berechneten Werk darstellen, von dem seit 1925 zwei erschienen sind, der dritte in nächster Zeit herauskommen wird. Ebenso übernahm sie die Herstellungskosten für einen vornehm ausgestatteten, reich illustrierten Führer durch ihre Sammlung im Landesmuseum.

Was sie sonst alles für Bestrebungen auf den Gebieten der Alttertumskunde und Geschichte in unserm Lande tat, kann hier nicht einzeln aufgeführt werden, doch wissen alle, die ihre Stellung mit ihr in nähere Beziehung brachte, welcher Verlust unserm Lande durch ihren Hinschied entstanden ist. Und dies trifft noch mehr zu für die Landsleute in ähnlichen Stellungen ihrer schwedischen Heimat.

Wohl kamen die Millionen, welche sie verausgabte, vor allem der Wiederherstellung der Stammburg ihres Gemahls, der Abfassung der Geschichte seiner Familie und der Erhaltung alles dessen, was mit dieser in Verbindung steht, zugute, doch rettete sie damit ein für unser Land historisch wertvolles Baudenkmal vor seinem Zerfall und wird uns nach ihrem Tode ein Geschichtswerk schenken, dessen Bedeutung weit über die einer Familiengeschichte geht, weil sich in ihm die Geschichte eines ganzen Standes widerspiegeln.

Als Fremde hatte der Gatte seine junge Gemahlin in unser Land geführt, als dessen Freundin ist sie von uns geschieden. Was sie für dieses tat, wird in dankbarer Erinnerung bleiben.

Hans Lehmann

M N°

**ARGUS SUISSE ET INTERNATIONAL
DE LA PRESSE S. A.**

23, rue du Rhône -- GENEVE

Adr. télégr.: *Coupures-Genève* — Téléph. 44.00

Bureau International de coupures de journaux
Traductions de et en toutes langues

Correspondants dans toutes les grandes villes

Extrait du Journal:

Adresse:

ZÜRCHER VOLKSZEITUNG, ZÜRICH
29 JUL 1930

Date:

Zum Tode der Gräfin Wilhelmina von Hallwil, die am 25. Juli im Alter von 86 Jahren in Stockholm gestorben ist, berichtet „Die Botschaft“ über die großen finanziellen Opfer, welche sie zusammen mit ihrem verstorbenen Gatten, dem Grafen Walther von Hallwil, für die Restaurierung des Familienstammeschlosses am Hallwilersee gebracht hat. Durch diese Maßnahmen ist das Schloß als wertvolles kulturhistorisches Denkmal unserm Lande erhalten geblieben. Um den Weiterbestand des Schloßgutes sicherzustellen, hat sie im Jahre 1924 eine Familienstiftung errichtet, an die das Schloß mit allen seinen Zubehörungen übergegangen ist, der Stiftung hat sie ferner in großzügiger Weise die nötigen Kapitalien überwiesen, die den Erhalt des Schloßgutes ermöglichen sollen. Ein Teil der Stiftung ist aber bestimmt zur Erforschung der Kulturgeschichte und der Pflege der historischen Denkmäler vornehmlich des Kantons Aargau. Auf ihre Veranlassung ist das neugeordnete Familienarchiv im bernischen Staatsarchiv untergebracht und bietet dem Historiker eine Fülle von interessanten geschichtlichen Dokumenten. Eine reiche Sammlung bedeutsamer Altertümer hat sie dem Schweizerischen Landesmuseum in Zürich überwiesen, für deren Erhaltung und Erweiterung sie eine weitere Stiftung errichtet hat, die ihren Namen trägt.

L
5
x
50
e

re
30.
37.
30.
50.
mé

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN
 AVD. FÖR PRESSURKLIPP SV. ARGUS
 INT. BYRÅ FÖR TIDNINGURKLIPP
 STOCKHOLM 1
 Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Arvika Tidning
 29/7 1930

ARVIKA TIDNING 29

En märkeskvinna ur tiden.

Hallwylska palatset i Stockholm med poträtt av grevinnan Wilhelmina v. Hallwyl.

En av de främsta i ledet bland svenska kulturdonatorer, grevinnan Wilhelmina v. Hallwyl, f. Kempe, har slutat sitt verksamma, välsignelserika liv i den höga åldern av nära 86 år. Hon avled på fredagskvällen lugnt och stilla i sitt hem i Stockholm.

Hennes livliga ande, som aldrig kände någon trötthet i de uppgifter hon påtagit sig, var ännu för några få veckor sedan rörligt aktiv. Den gamla råkade emellertid nyligen falla i en trappa och sedan dess ha krafterna avtagit, och hon avsomnade lugnt och stilla i sitt hem.

Wilhelmina v. Hallwyl föddes den 1 oktober 1844, som enda barnet till den rike grosshandlaren och brukspatronen W. H. Kempe och hans maka, f. Wallis, båda av gamla patriciersläkter från Stralsund. Vid tjuguett års ålder ingick fröken Kempe äktenskap med tyske riksgreven Walther v. Hallwyl, f. d. kapten i schweiziska generalstabeln och sedermera here till slottet Hallwil, anlagt under karolinska tiden och ända från medeltiden fortfarande i samma släkts besittning.

Redan 1908 hade Wilhelmina v. Hallwyl och hennes make givit offentlighet åt en tanke som låg dem varmt om hjärtat. De tillkännagåvo då som sin avsikt att till Stockholms stad testamentera sitt av prof. Clason ritade ståtliga palats vid Hamngatan, vilket för framtiden skulle visa bilde av ett stockholmskt patricierhem vid sekelskiftet med praktvåning, bostads- och gästrum, möbler, mattor, bonader, husgerådsaker — t. o. m. köksinredningen —

kläder ävensom konstsamlingarna i samma uppställning som dessa fått i Hallwylska hemmet. Det kom emellertid till makarnas kännedom, att staden måhända i en framtid kome att ställa palatset till stadsfullmäktiges disposition för sammanträdeslokaler m. m. Denna ryktesvis meddelade plan var tillräcklig för dem att 1920 ändra sitt testamente och till svenska staten överlämna egendomen i fråga. Nyåret 1921 överlämnades och mottogs den ståtliga donationen, enligt vilken palatset med däri inrymd lösegendom skall förbli orubbat och bilda ett för forskare tillgängligt museum. För att trygga dettas existens bifogades en gåva på mer än en million kr. Grevinnan Hallwyl har emellertid ända till sin död disponerat palatset, vars samlingar och inventarier in i minsta detalj förtecknas och beskrivits under hennes överinseende, ett katalogiseringsarbete som krävt många år och ännu ej är på långt när fullbordat.

I det sociala hjälporbetet har Wilhelmina v. Hallwyl tagit verksam del, och många som genom hennes ädla bistånd fått medel att fullborda sin utbildning och av ännu flera vilka fått sin livsbörda lättad.

*

Grevinnan v. Hallwyl efterlämnar tre döttrar: Ebba, gift med kammarherren W. von Eckermann, Ellen, i sitt andra gifte förenad med prof. vid Stockholms högskola dr Johnny Roosval, och Irma, som nyligen blivit änka efter ryttmästaren Wilhelm v. Geijer.

Filium

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Halsbränd

29/7 1930

Dödsfall.

Grevinnan v. Hallwyl död.

På fredagskvällen avled i Stockholm grevinnan Wilhelmina von Hallwyl i den höga åldern av nära 86 år. Till namnet Hallwyl knyts som bekant flera ståtliga donationer till befrämjande av konst- och kulturforskning. Den förnämligaste av de Hallwylska donationerna utgöres av det vid Hamngatan i Stockholm belägna Hallwylska palatset med dess samlingar av konst- och konsthantverk. Denna fastighet överlämnades för att 10-tal år sedan genom gåvbrev till svenska staten med föreskrift att byggnaden med tillhörande lösegendom för all framtid skulle utgöra ett för forskare och andra intresserade tillgängligt museum. I gåvan ingick ett belopp på 1,128,000 kr. i obligationer till bestridande av de med samlingarnas vård förbundna kostnaderna. Grevinnan v. Hallwyl var född Kempe och hade tillfört det Hallwylska boet de rikedomar, som möjliggjorde mecenatskap i stor stil.

29/29

RETTENSSTYRELSE & PÅSÄND

Alingsås

ELFSBORGS LANS TIDNING tisdagen den 29 juli 1930.

Miljonärskä och kulturdonator ur tiden.

Hallwylska palatset i Stockholm med porträtt av grevinnan Wilhelmina v. Hallwyl.

En av de främsta av svenska kulturdonatorer, grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, avled på fredagskvällen i en ålder av nära 86 år.

Grevinnan von Hallwyl var dotter till bruksägaren Wilhelm Heinrich Kempe. Omkring 1880 började hon den verksamhet, som resulterade i det 1920 till svenska staten donerade Hallwylska palatset och dess samlingar, vilkas omfattande

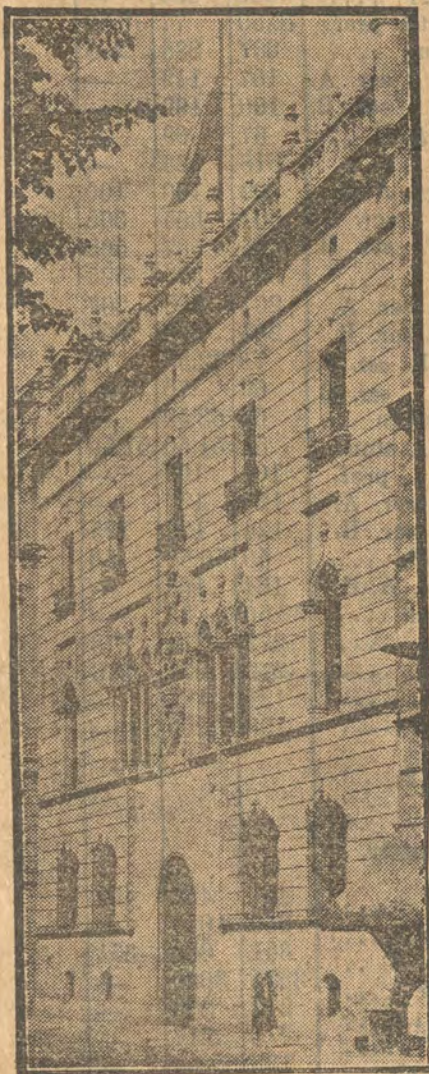
katalog är redigerad under hennes ledning. Hon har även tagit initiativ till restaureringen av slottet Hallwyl i Schweiz och till Die Hallwylstiftung. Grevinnan von Hallwyl har dessutom lämnat frukostiga understöd till svenskt kulturellt och filantropiskt arbete, däribland till Gotlands fornvänner i Visby 500,000 kr. och till Kulturhistoriska muséet i Lund.

Helsingborgs Posten

29/7 1930

Hallwylska palatset till staten.

*De magnifika samlingarna
komma icke att rubbas.*

Flaggan på halv stång på Hallwylska palatset.

Genom grevinnan Wilhelmina von Hallwyls fränfalle har äganderätten till Hallwylska palatset vid Hamngatan i Stockholm övergått till Svenska staten. Det var till en början makarna Hallwyls avsikt, att palatset med dess rika samlingar av konstföremål skulle tillfalla Stockholms stad. År 1910 meddelade ett rykte, att staden möjligen i framtiden skulle ställa palatset till stadsfullmäktiges disposition för sammanträden o. s. v. Med anledning av detta rykte ändrades de testamentariska dispositionerna. Svenska staten insattes som mottagare av den enastående vackra donationen. Palatset och dess kulturskatter skulle förvaltas som offentlig samling, och till dess underhåll i framtiden donerade grevinnan von Hallwyl 500,000 kr.

Närmare underrättelser rörande testamentets bestämmelser föreliggande icke men donationen skall förvaltas av en kommitté, vars ledamöter utsetts av grevinnan von Hallwyl. Testamentet kommer att öppnas en av de närmaste dagarna, då de anhöriga komma att sammanträffa.

Palatset är avsett att för framtiden visa bilden av ett stockholmskt patricierhem omkring år 1900, med praktvåning, bostads- och gästrum, möbler mattor, gardiner, husgerådsaker, kläder och ävenså konstsamlingarna i samma uppställning dessa fått i det Hallwylska hemmet. Ingenting får rubbas från den plats som det intagit under grevinnan von Hallwyls livstid.

Samlingarna bestå av ett tavelgalleri som till större delen utgöres av "holländare". Rembrandt är sålunda representerad, Hals, Ostade, Teniers, Goyen, Brueghel. Vidare finnes en förnämlig samling av Kina-saker, vars förnämsta dyrgripar äro jordfunna bronsföremål. Denna samling är en av de dyrbaraste i världen. Vidare finnes en samling av europeiskt porslin, varibland märkes otaliga dyrbara Meissenporslin. Dessutom finnes vackra pretiosa- och silversamlingar, vilka räddats från svenska kyrkor och hem. Slutligen finnes en mycket vacker vapensamling.

Hallwylska palatset uppfördes åren 1894—98 efter ritningar av framlidne professor I. G. Clason. Såväl gatu- som gårdsarkitekturen rör sig med spanska motiv. Inredningen utmärker sig för ovanlig hantverksskicklighet och gedigenhet. Panelverken äro utförda i olika träslag eller i marmor. De öppna spisarna ha inslag av sällsynta marmorarter. Väggfälten i de s. k. stora och lilla salongerna äro utfyllda med hautelisse-vävnader o. i andra rum med gyllenläder eller siden. Lilla salongen har en praktfull plafond av Ehrenstrahl. Stora salongen och vardagsrummet ha plafonden av Julius Kronberg. Andra målade dekorationer, dörröverstycken m. m. äro bl. a. utförda av Nils Asplund. Stora vestibulen och kägelbanan vid tavelgalleriet äro smyckade med skulpturer av Ellen Roosval, född von Hallwyl.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS
INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Funköping
Kronbergs Tidningen

29/7 1930

Svenska staten blir en dyrbar egendom rikare

Hallwylska donationen en enastående gåva.

Allt i palatset, som blir museum,
skall förbli orubbat.

På fredagskvällen avled i Stockholm, såsom förut omnämnts, grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe, nära 86 år gammal.

Wilhelmina von Hallwyl var enda barnet till den bekante norrlandspionjären, grosshandlare W. H. Kempe, grundare av Ljusne-Woxna-verken. Vid 21 års ålder gifte hon sig med den kort förut till Sverige inflyttade f. d. schweiziske kaptenen greve Wallther von Hallwyl, sedermera chef för Ljusne-Woxna-verken.

Redan tidigt intresserad av konst och kultur i alla former företog grevinnan tid efter annan vidsträckt resor för att genom studier i olika länder fördjupa sin uppfattning och skärpa sin kritiska blick. Härigenom förberedde hon sig till den ståtliga donationsverksamhet, som ställt henne i främsta ledet av svenska kulturpersonligheter.

Ett av de första föremålen för hennes kulturintresse blev hennes makes gamla stamslott Hallwil, beläget vid Hallwylerseer i Schweiz. Denna urgamla borg, uppförd under karolinerernas tid och sedan 1100-talet i hallwylska släktens ägo, övertogs på 1870-talet av hennes make, sedan dennes äldre broder hade avlidit. Borgen var då föga mer än en ruin. Men här förvarades dock det stora släktarkivet, omkring 4,000 nummer. Grevinnan Hallwyl gav sig oförfärat i kast med att bringa ordning i detta arkiv, ett arbete som tog flera år i anspråk. Samtidigt lät hon pietetsfullt restaurera borgen. Därtill anställdes omfattande utgrävningar, vilka inbragte en betydande samling fynd fr. modelliden och renässansen, en samling, som utökad med en del Hallwylska familjporträtt, nu utgör en av de intressantaste avdelningarna av Schweizerisches Landsmuseum i Zürich.

Nordiska museet har alltid varit föremål för grevinnan Hallwyls varma intresse. År 1918 skänkte makarna Hallwyl till museet 300,000 kr. för inrättande av en professur vid museet i nordisk och jämförande folklivsforskning. Vidare bekostade grevinnan överflyttandet till Skansen av Julius Kronbergs atelier. Till Gotlands fornminnesförening har grevinnan donerat 500,000 kr., och museerna i Lund, Nyköping o. Sundsvall ha också ihågkommit med stora donationer.

År 1898 stod det Hallwylska palatset vid Hamngatan i Stockholm, en av den nyligen avlidne I. G. Clasons förnämsta skapelser, färdigt. Inom murarna av detta palats har grevinnan skapat en samling av konst och konstindustri, som väl torde vara den förnämsta privata samling av detta slag som funnits i Sverige. Principen för samlingen har varit; endast det bästa av vad som står att få. Där finns en tavelssamling, vars nederländska 1600-talsavdelning torde vara ovärderlig; där finns en utsökt vapensamling; europeisk och orientalisk keramik, möbler och silver av alla slag m. m. återfinnas i de med plafondmålningar av Kronberg dekorerade rummen.

Redan 1908 tillkännagåvo makarna Hallwyl, att det var deras avsikt att till Stockholms stad testamentera palatset med allt vad däruti var. Men det kom till deras kännedom, att staden måhända komme att använda palatset till sammanträdeslokaler o. d., och då funno de sig föränlatna att ändra sitt testamente. Stockholms stad gick miste om palatset. Det blev i stället svenska staten, som fick motlaga den ståtliga donationen, med villkor dock, att allt i palatset skall förbli orubbat. För samlingarnas underhåll och vård fogades till donationen ett kontant belopp på en million kr. Donationen överlämnades 1921, men grevinnan har till sin död disponerat palatset och använt tiden till en noggrann katalogisering och beskrivning av samlingarna, ett arbete som ännu ej är på långt när fullbordat. Det kommer sannolikt att fullföljas av grevinnans nitiske medhjälpare i arbetet, fil. dr Gerda Boëthius.

Bland de många övriga donationer, som fru v. Hallwyl gjort, må här erinras om Tyska kyrkans klockspel samt den gåva, varigenom slottet Wartburg räddades från att övergå i katolsk ägo.

I det sociala arbetet har grevinnan lagit mycket livlig del. Hon har utövat stor välgörenhet i det tysta och förhjulpt många unga män och kvinnor till utbildning och framgång. Personligen var hon en kvinna med bestämd karaktär och stark vilja, men den omisskännliga välvilja, som därjämte alltid utstrålade från hennes personlighet, gjorde henne varmt avhållen av alla.

Grevinnan von Hallwyl var hedersledamot av Konstakademien och innehade medaljen Litteris et artibus. Till hennes 80-årsdag lät Nordiska museet slå en medalj över henne som museets välgörarinna. Slutligen var hon hedersledamot av Slottsägareföreningen i Schweiz.

Den avlidna efterlämnar tre döttrar, fru Ebba von Eckermann, fru

Ellen Roosval och änkefru Irma von Geijer.

Den kommitté, som utsetts av grevinnan under hennes livstid och i vilken sitta bl. a. prof. Lithberg och svärsonen prof. Roosval, kommer säkerligen att fortsätta förvaltandet av det dyrbara arvet i den andan.

Svenska staten har blivit en dyrbar egendom rikare och kommer säkert att sätta sin auktoritet i pant på att den ej skall förtäras av mott och mal. Och svenska folket har blivit ett museum rikare — ett levande museum.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Norala Tidning
297 1930

Grevinnan v. Hallwyl och hennes palats.

Hallwylska palatset i Stockholm med porträtt av grevinnan Wilhelmina v. Hallwyl.

not T 29
Grevinnan Wilhelmina von Hallwyl har avlidit i Stockholm, nära 86 år gammal.

Den väldiga förmögenhet hon som enda barnet ärvde efter sin far, brukspatronen W. H. Kempe, förvaltades väl av hennes make, tyske riksgreven Walter von Hallwyl, som redan före giftermålet varit anställd hos Kempe och var väl insatt i bl. a. driften av Ljusne och Voxna järn- och sågverk.

Den avlidna efterlämnar tre döttrar: Ebba, gift med kammarherre W. von Eckermann, Ellen, gift med professor Johnny Roosval, och Irma, änka efter ryttmästaren Wilhelm von Geijer. Till namnet Hallwyl knyts,

som bekant, flera ståtliga donationer till befrämjande av konst- och kulturforskning. Den förnämligaste av de Hallwylska donationerna utgöres av det Hallwylska palatset med dess rika samlingar av konst- och konsthantverk. Denna fastighet överlämnades för ett 10-tal år sedan genom gåvobrev till svenska staten med föreskrift att byggnaden med tillhörande lösegendom för all framtid skulle utgöra ett för forskare och andra intresserade tillgängligt museum. I gåvan ingick också ett belopp på 1,128,000 kr. i obligationer till bestridande av de med samlingarnas vård förbundna kostnaderna.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSURKLIPP

SV. ARGUS

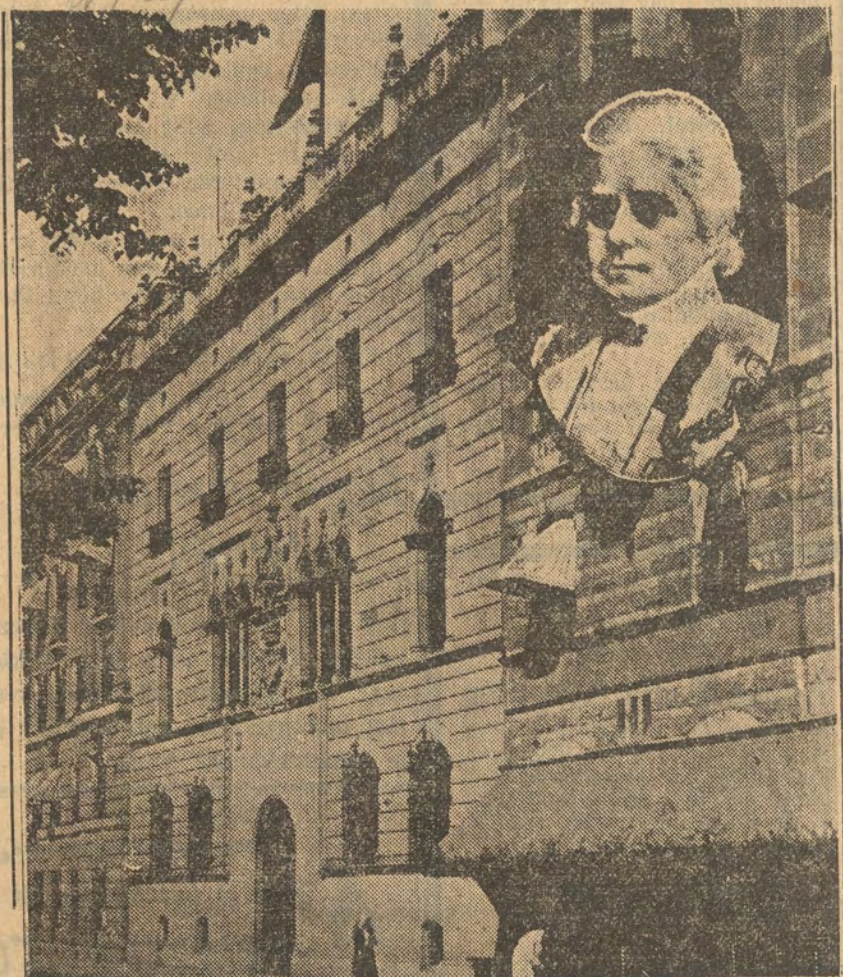
INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSURKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyråns

3264

Nordiska Tidningen
29/7 1930

Hallwylska palatset i Stockholm med porträtt av grevinnan Wilhelmina v. Hallwyl, som avlidit i en ålder av 86 år. Namnet von Hallwyl är intimt knutet till några av de vackraste och förnämligaste donationer, som kommit svensk kulturforskning till del.

A.-B. SVENSKA TELEGRAMBYRÅN

AVD. FÖR PRESSKLIPP

SV. ARGUS

INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSKLIPP

STOCKHOLM 1

Telefon »Svenska Telegrambyrån»

Nordiskt Tidning
297 1930

Grevinnan von Hallwyl avliden.

Stockholm 29
Stockholm, lördag.

En av de främsta svenska kulturdonatorerna grevinnan Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe, avled på fredagskvällen, i en ålder av nära 86 år.

Grevinnan Hallwyls namn är mest känt genom Hallwylska palatset och galleriet i Stockholm, som hon med en världsberömd konstsamling överlämnat till svenska staten.

Dessutom har grevinnan Hallwyl donerat Julius Kronbergs ateljé och konstnärliga kvarläten-skap till Skansen, den gamla Östarp-gården i Skåne till Kulturhi-storiska museet i Lund och åtskil-liga konstsaker till muséerna i Nyköping, Lund, Sundsvall och Visby. Till Nordiska muséet har hon donerat en professur.

Grevinnan v. Hallwyl efterläm-nar tre döttrar: Ebba, gift med kammarherren W. von Ecker-mann, Ellen, i sitt andra gifte för-enad med professorn vid Stock-holms högskola dr Johnny Roos-val, och Irma, som nyligen blivit änka efter ryttmästaren Wilhelm v. Geijer.

